

**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ
ΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΛΟΚΗΣ
ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΝΕΑΡΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ
ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ**

της
Τσιλιμικουνάκη Ελένης

Μεταπτυχιακή Διατριβή που υποβάλλεται στο καθηγητικό σώμα για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Άσκηση και Ποιότητα Ζωής» των Τμημάτων Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκρίτειου Παν/μίου Θράκης και του Παν/μίου Θεσσαλίας στην κατεύθυνση «Παιδαγωγική και Δημιουργική Μάθηση».

Κομοτηνή
2009

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό σώμα:

1^{ος} Επιβλέπων: Γούργουλης Βασίλειος, Αναπληρωτής Καθηγητής

2^{ος} Επιβλέπων: Μπεμπέτσος Ευάγγελος, Λέκτορας

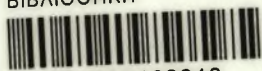
3^{ος} Επιβλέπων: Αντωνίου Παναγιώτης, Επίκουρος Καθηγητής

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 9151/1
Ημερ. Εισ.: 25/01/2011
Δωρεά:
Ταξιθετικός Κωδικός: Δ
797.210 10
ΤΣΙ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000102910

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ελένη Τσιλιμικουνάκη: Ο ρόλος του φύλου των γονέων στη διαμόρφωση των προσδοκιών τους προς τους προπονητές και της εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία νεαρών αθλητών κολύμβησης .

(Με την επίβλεψη του κ. Γούργουλη Βασιλείου, Αναπλ. Καθηγητή)

Σκοπός της μελέτης ήταν η διερεύνηση του ρόλου που διαδραματίζει το φύλο των γονέων στον καθορισμό και την ιεράρχηση των προσδοκιών τους προς τους προπονητές κολύμβησης, καθώς και στο βαθμό εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία. Στην έρευνα συμμετείχαν 215 γονείς παιδιών που ήταν ενεργοί αθλητές κολύμβησης. Για τη συλλογή των δεδομένων χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο καταγραφής προσδοκιών προς τους προπονητές και εμπλοκής στην προπονητική διαδικασία. Για τον καθορισμό των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές εφαρμόστηκε ανάλυση διακύμανσης για εξαρτημένα δείγματα ως προς δύο παράγοντες, τον παράγοντα «χαρακτηριστικό του προπονητή» και τον παράγοντα «φύλο γονέα», από την οποία διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική επίδραση του παράγοντα «χαρακτηριστικό του προπονητή» ($F_{9,1917} = 112.601; p < 0.05$). Ανεξάρτητα από το φύλο τους, οι γονείς θεωρούν ως σημαντικότερα χαρακτηριστικά του προπονητή την καλή διδακτική ικανότητα, τη γνώση της τεχνικής και την ειλικρίνεια σ' ό,τι αφορά τη συμπεριφορά του προς τους αθλητές, ενώ δεν θεωρούν ως σημαντικό χαρακτηριστικό τη δέσμευσή του για νίκη των αθλητών του ή για μελλοντική συμμετοχή τους σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο, καθώς και την ατομική του εμπειρία στο άθλημα. Για τον καθορισμό του βαθμού εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία εφαρμόστηκε ανάλυση συχνοτήτων και έλεγχος ανεξαρτησίας χ^2 , από όπου διαπιστώθηκε ότι οι γονείς εμπλέκονται σε μέτριο βαθμό στην προπονητική διαδικασία των παιδιών τους, ενώ δεν υπάρχουν διαφοροποιήσεις ανάλογα με το φύλο του γονέα και του παιδιού. Από τα παραπάνω αποτελέσματα προκύπτει ότι δεν υπάρχει σχέση ανάμεσα στο φύλο των γονέων και στις προσδοκίες τους προς τους προπονητές, καθώς και στο βαθμό εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία.

Λέξεις-Κλειδιά: προσδοκίες, εμπλοκή, γονείς, κολύμβηση.

ABSTRACT

Eleni Tsilimigkounaki: The role of parental gender into the formulation of their expectations of coaches and their involvement into the training procedure of young swimmers

(Under the supervision of Gourgoulis Vassilios, Associate Professor)

The purpose of the study was to investigate the role of parental gender on the determination and hierarchy of their expectations of swimming coaches, as well as the level of their involvement into training procedure. 215 parents of children, who were active swimming athletes, participated in the study. A questionnaire of expectations of coaches and involvement into training procedure was used For the collection of the data. Two-way analyses of variance for dependent samples (factors: “coach characteristic” and “parental gender”) were used for the determination of parental expectations of coaches. A significant effect of the factor “characteristic of coach” was observed ($F_{9,1917} = 112.601$; $p < 0.05$). Both male and female parents consider as most important coaching characteristic the ability to teach well, the knowledge of the skills of the sport and fairness and honesty in dealing with his athletes, while they don't consider as important his commitment to winning of his athletes or improve swimmer's chances at participated at a higher level, and also his experience as a swimmer. Frequencies analysis and independency control χ^2 were applied for the determination of the degree of parental involvement into training procedure. It was found that parents are moderately involved into training procedure of their children, and there are no differences among the gender of the parent and the children. According to the above results there is no relation between parental gender and their expectations of coaches, neither in level of their involvement into training procedure.

Key- Words: expectations, involvement, parents, swimming

*Στην πολυαγαπημένη μου οικογένεια που αποτελεί πηγή
υπερβάλλουσας στήριξης και ανεξάντλητης αγάπης στη ζωή μου...*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στα πλαίσια ολοκλήρωσης μίας προσπάθειας κατέχει εξέχουσα σημασία η απόδοση ευχαριστιών μα κυρίως εκτίμησης στα πρόσωπα εκείνα που με το δικό τους τρόπο συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της.

Αρχικά να αποδώσω τις θερμές μου ευχαριστίες στον κύριο επιβλέποντα της διατριβής μου, κύριο Γούργουλη Βασίλειο για την άρτια καθοδήγηση, τη διαρκή και συνεπή επίβλεψη της εργασίας καθώς και για τις ιδιαίτερα κατατοπιστικές του οδηγίες σε ότι αφορά την εκπόνηση της παρούσας μελέτης. Παράλληλα να ευχαριστήσω τους επιβλέποντες της εργασίας, κυρίους Μπεμπέτσο Ευάγγελο Λέκτορα και Αντωνίου Παναγιώτη Επίκουρο καθηγητή.

Την απεριόριστη ευγνωμοσύνη μου οφείλω να εκφράσω στο οικογενειακό μου περιβάλλον που με στήριξε πολύπλευρα καθ'όλη τη διάρκεια διεκπεραίωσης της παρούσας έρευνας. Συγκεκριμένα στους γονείς μου, για την αγάπη που φροντίζουν να περιβάλλει τη ζωή μου όπως σε κάθε μου βήμα έτσι και στην παρούσα εκπαιδευτική μου προσπάθεια. Να αποδώσω τις θερμές μου ευχαριστίες στην αδερφή μου Αντιγόνη για την εμπιστοσύνη που δείχνει πάντα στο πρόσωπο μου, μία εμπιστοσύνη που για μένα αποτελεί μία ισχυρή παρακινητική δύναμη. Παράλληλα να εκφράσω τη βαθιά ευγνωμοσύνη μου στο Μαργώνη Κωνσταντίνο για την αμέριστη ηθική στήριξη που μου παρείχε κατά τη διάρκεια διεκπεραίωσης της διατριβής μου. Για τη φιλική της στήριξη, να αποδώσω τις ευχαριστίες μου στην πολύ καλή μου φίλη Αθανασία Παπαδημητρίου. Επίσης να ευχαριστήσω τον Μπατσολάκη Γεώργιο για τη βοήθεια που μου παρείχε κατά την εκπόνηση της εργασίας. Για τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη καθ'όλη τη διάρκεια της προσπάθειας μου, να ευχαριστήσω τις φίλες μου Χριστοπούλου Αικατερίνη και Δημακοπούλου Αικατερίνη που φοιτήσαμε μαζί τόσο στις βασικές όσο και στις μεταπτυχιακές μας σπουδές.

Ωστόσο θα ήθελα να εκφράσω τις ειλικρινείς μου ευχαριστίες σε όλους τους κολυμβητικούς ομίλους και συλλόγους που στήριξαν την παρούσα εργασία και συγκεκριμένα στο προπονητικό προσωπικό τους, που χωρίς τη σύμπραξη τους θα ήταν ιδιαίτερα δύσκολο να διεκπεραιωθεί η παρούσα μελέτη. Συγκεκριμένα στους κολυμβητικούς ομίλους Αρκαδίας-Τρίπολης, Ναυπλίου, Κέρκυρας, Φίλων θαλάσσης

Αλεξανδρούπολης, Κομοτηνής, Ηρακλείου-Υδροκίνηση και Δράμας. Παράλληλα τους Αθλητικούς ομίλους Ξάνθης-Ποσειδώνας, Ιωαννίνων-Ποσειδώνας και Ν.Σμύρνη-Μίλων. Επίσης τους ναυτικούς ομίλους Αγ. Νικολάου, Ρεθύμνου και Αλεξανδρούπολης. Καθώς και τους Γυμναστικούς Συλλόγους Κομοτηνής, Λαμίας-Αναγέννηση , Αθλητικό Πνευματικό Κέντρο Νεάπολης και την Ολυμπιάδα Ιωαννίνων.

Παράλληλα ένα μεγάλο ευχαριστώ οφείλω να αποδώσω στον τελευταίο κρίκο της αλυσίδας αυτής που είναι οι ίδιοι οι γονείς που συμπληρώνοντας τα ερωτηματολόγια βοήθησαν στο να φωτιστεί η δεδομένη επιστημονική περιοχή.

Ολοκληρώνοντας όπως σε κάθε προσπάθεια έτσι και στην παρούσα τη μεγαλύτερη ευγνωμοσύνη την αποδίδω στο θεό που με αξίωσε να πραγματοποιήσω αυτή την εργασία, υλοποιώντας έτσι έναν ακόμα εκπαιδευτικό μου στόχο. Έναν στόχο μέσω του οποίου διοχέτευσα την εκπαιδευτική μου δημιουργικότητα καθώς συνολικά ο καθορισμός στόχων αποτελεί ισχυρή πνοή δημιουργίας.... Αρκεί τους στόχους αυτούς να τους θέτεις σε ρεαλιστική βάση και να συνοδεύονται πάντα από επιμονή, υπομονή, ελπίδα και πίστη στον εαυτό μας αλλά πάνω και πέρα από όλα στο θεό.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	ii
ABSTRACT.....	iii
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	v
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.....	vii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ.....	ix
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.....	x
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	1
Σημασία έρευνας	4
Σκοπός	4
Υποθέσεις.....	4
Ερευνητικές υποθέσεις.....	4
Στατιστικές υποθέσεις.....	4
Οριοθετήσεις	12
Περιορισμοί	12
Λειτουργικοί ορισμοί.....	12
II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ.....	13
Οι γονικές επιρροές στον αθλητισμό.....	13
Προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές στην κολύμβηση.....	16
Η εμπλοκή των γονέων στον αθλητισμό.....	18
Μορφές εμπλοκής γονέων.....	21
Ανεπαρκής εμπλοκή	21
Αδιάφοροι γονείς.....	21
Παραπληροφορημένοι γονείς.....	21
Υπερβολική εμπλοκή.....	21
Ευέξαπτοι γονείς.....	22
Φανατικοί γονείς.....	22
Ηγετικός τύπος γονέα.....	23

Η εμπλοκή των γονέων στην κολύμβηση.....	23
III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ.....	25
Συμμετέχοντες.....	25
Περιγραφή των οργάνων	25
Ερωτηματολόγιο Προσδοκιών.....	25
Ερωτηματολόγιο εμπλοκής.....	25
Διαδικασία μέτρησης	26
Σχεδιασμός της έρευνας.....	26
IV. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.....	28
Περιγραφικά.....	28
Προσδοκίες γονέων προς τους προπονητές.....	34
Εμπλοκή γονέων στην προπονητική διαδικασία.....	49
Κατευθυντική συμπεριφορά.....	49
Έπαινος και κατανόηση.....	74
Ενεργή εμπλοκή.....	86
V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ	100
Προσδοκίες γονέων προς τους προπονητές	100
Εμπλοκή γονέων στην προπονητική διαδικασία.....	101
Κατευθυντική Συμπεριφορά.....	102
Έπαινος και κατανόηση	103
Ενεργή εμπλοκή	104
VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ.....	106
VII. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	108
VIII. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.....	115
Ερωτηματολόγιο.....	115

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1. Η σχολική τάξη των παιδιών, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν.....	31
Πίνακας 2. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή.....	35
Πίνακας 3. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τις γυναίκες.....	36
Πίνακας 4. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τους άντρες.....	37
Πίνακας 5. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων των γονέων συνολικά στις ερωτήσεις κατευθυντικής συμπεριφοράς.....	50
Πίνακας 6. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων των γονέων ανάλογα με το φύλο τους, στις ερωτήσεις κατευθυντικής συμπεριφοράς.....	51
Πίνακας 7. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις επαίνου και κατανόησης	74
Πίνακας 8. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις επαίνου και κατανόησης, ανάλογα με το φύλο του γονέα	75
Πίνακας 9. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις ενεργής εμπλοκής των γονέων.....	86
Πίνακας 10. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις ενεργής εμπλοκής ανάλογα με το φύλο των γονέων.	87

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1. Ποσοστά του φύλου των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα.....	28
Σχήμα 2. Ποσοστά του φύλου των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα.....	29
Σχήμα 3. Ποσοστά της σχολικής τάξης των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα.....	30
Σχήμα 4. Ποσοστά των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα ανά κατηγορία στην οποία συμμετείχαν.....	30
Σχήμα 5. Ποσοστά παρακολούθησης των προπονήσεων από τους γονείς.....	32
Σχήμα 6. Συχνότητα παρακολούθησης των προπονήσεων από τους γονείς ανά κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά τους.....	33
Σχήμα 7. Ποσοστά παρακολούθησης των αγώνων από τους γονείς.....	33
Σχήμα 8. Συχνότητα παρακολούθησης των αγώνων από τους γονείς ανά κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά τους.....	34
Σχήμα 9. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές».....	38
Σχήμα 10. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές», ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	38
Σχήμα 11. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας».....	39
Σχήμα 12. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας», ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	39
Σχήμα 13. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Καλή διδακτική ικανότητα».....	40
Σχήμα 14. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Καλή διδακτική ικανότητα», ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	40
Σχήμα 15. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών».....	41

Σχήμα 16. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών», ανάλογα με το φύλο του γονέα.	41
Σχήμα 17. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση της τεχνικής του αθλήματος».....	42
Σχήμα 18. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση της τεχνικής του αθλήματος», ανάλογα με το φύλο του γονέα.	42
Σχήμα 19. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση των κανόνων του αθλήματος».....	43
Σχήμα 20. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση των κανόνων του αθλήματος», ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	43
Σχήμα 21. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών».....	44
Σχήμα 22. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών», ανάλογα με το φύλο του γονέα.	44
Σχήμα 23. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο».....	45
Σχήμα 24. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο», ανάλογα με το φύλο του γονέα.	45
Σχήμα 25. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Ατομική εμπειρία στο άθλημα».....	46
Σχήμα 26. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Ατομική εμπειρία στο άθλημα», ανάλογα με το φύλο του γονέα.	46
Σχήμα 27. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για νίκη των αθλητών».....	47
Σχήμα 28. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για νίκη των αθλητών», ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	47
Σχήμα 29. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τους γονείς.....	48
Σχήμα 30. Ιεράρχηση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές, ανάλογα με το φύλο τους.....	48

Σχήμα 31. Μέσοι όροι εμπλοκής των δύο φύλων στην προπονητική διαδικασία.....	49
Σχήμα 32. Μέσοι όροι της εμπλοκής τύπου κατευθυντική συμπεριφορά για τα δύο φύλα.....	50
Σχήμα 33. Συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα.....	52
Σχήμα 34. Συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	52
Σχήμα 35. Συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	53
Σχήμα 36. Ποσοστά επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα.....	54
Σχήμα 37. Ποσοστά επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	54
Σχήμα 38. Ποσοστά επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.....	55
Σχήμα 39. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά.....	56
Σχήμα 40. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	56
Σχήμα 41. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	57
Σχήμα 42. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	57
Σχήμα 43. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης.....	58
Σχήμα 44. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης, ανάλογα με φύλο των γονέων.....	58
Σχήμα 45. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.....	59

Σχήμα 46. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.....	60
Σχήμα 47. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.....	60
Σχήμα 48. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	61
Σχήμα 49. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.....	61
Σχήμα 50. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.	62
Σχήμα 51. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση.....	62
Σχήμα 52. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	63
Σχήμα 53. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	64
Σχήμα 54. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	64
Σχήμα 55. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης.....	65
Σχήμα 56. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης, ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	65
Σχήμα 57. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης, ανάλογα με την κατηγορία των παιδιών.....	66
Σχήμα 58. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	67
Σχήμα 59. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα.....	67
Σχήμα 60. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	68
Σχήμα 61. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχει το παιδί.....	69

Σχήμα 62. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.....	69
Σχήμα 63. Ποσοστά τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.....	70
Σχήμα 64. Ποσοστά τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	70
Σχήμα 65. Ποσοστά τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	71
Σχήμα 66. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα.....	72
Σχήμα 67. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	72
Σχήμα 68. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία των παιδιών.....	73
Σχήμα 69. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	74
Σχήμα 70. Εμπλοκή τύπου έπαινος-κατανόηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	75
Σχήμα 71. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα.....	76
Σχήμα 72. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	76
Σχήμα 73. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	77
Σχήμα 74. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.....	78
Σχήμα 75. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν.....	78
Σχήμα 76. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	79

Σχήμα 77. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	80
Σχήμα 78. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	80
Σχήμα 79. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση.....	81
Σχήμα 80. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	81
Σχήμα 81. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.....	82
Σχήμα 82. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	83
Σχήμα 83. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα.....	83
Σχήμα 84. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	84
Σχήμα 85. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.....	85
Σχήμα 86. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.....	85
Σχήμα 87. Μέσοι όροι της εμπλοκής τύπου ενεργή εμπλοκή για τα δύο φύλα.....	86
Σχήμα 88. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους.....	87
Σχήμα 89. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	88
Σχήμα 90. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	89
Σχήμα 91. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.....	89

Σχήμα 92. Ποσοστά εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους.....	90
Σχήμα 93. Ποσοστά εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους, ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	90
Σχήμα 94. Ποσοστά εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά τους.....	91
Σχήμα 95. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδό του.....	92
Σχήμα 96. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδό του, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	92
Σχήμα 97. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδό του, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχει το παιδί.....	93
Σχήμα 98. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδό του, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....	94
Σχήμα 99. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση.....	94
Σχήμα 100. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.....	95
Σχήμα 101. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.....	96
Σχήμα 102. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.....	96
Σχήμα 103. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ανάλογα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα.....	97
Σχήμα 104. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.....	97
Σχήμα 105. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχε το παιδί.....	98

Σχήμα 106. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.....99

Σχήμα 107. Τύπος εμπλοκής των γονέων ανάλογα με το φύλο τους.....99

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΦΥΛΟΥ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΔΟΚΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΠΟΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΜΠΛΟΚΗΣ ΤΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΝΕΑΡΩΝ ΑΘΛΗΤΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΣΗΣ

Σύμφωνα με το μοντέλο της δομής των παραγόντων που επηρεάζουν την αθλητική απόδοση, το οποίο προτείνεται από τους Martin, Carl και Lehnertz (1991), η σχέση γονέων προπονητών κατατάσσεται στους εξωγενείς παράγοντες και αποτελεί τμήμα των κοινωνικών παραγόντων. Ο Stewart (1994), αναφέρει χαρακτηριστικά ότι το πιο προκλητικό και παράλληλα ιδιόμορφο μέρος της δουλειάς ενός προπονητή είναι η σχέση του με τους γονείς των αθλητών, κάτι που ανάλογα με τους χειρισμούς μπορεί να δράσει είτε υποστηρικτικά, είτε ανασταλτικά στην προπονητική διαδικασία. Οι Hooper και Jefferies (1990), περιέγραψαν μια υγιή σχέση γονέων/προπονητών στα πλαίσια ενός «αθλητικού τριγώνου» το οποίο περιλαμβάνει τον προπονητή, τον αθλητή, και τους γονείς. Μέσα από κατάλληλη συμμετοχή των γονέων σε αυτό το τρίγωνο, και κατά συνέπεια στον αθλητικό προγραμματισμό κατά τρόπο θετικό, οι προπονητές μπορούν να βελτιώσουν όχι μόνο τη σχέση με τους γονείς, αλλά και να βελτιώσουν τις εμπειρίες των αθλητών.

Οι Csikszentmihalyi, Rathunde και Whalen (1993), παρουσίασαν μια ισχυρή τοποθέτηση της σχέσης μεταξύ της οικογένειας και της ανάπτυξης των ταλαντούχων παιδιών. Χαρακτηριστικά, περιγράφουν τη σύνθετη «οικογένεια» ως ένα ενιαίο περιβάλλον, το οποίο απαρτίζεται από ένα σταθερό και συνεπώς ενθαρρυντικό περιβάλλον, συνδυασμένο με ένα διαφοροποιημένο περιβάλλον, διά μέσω του οποίου ενθαρρύνονται τα οικογενειακά μέλη να αναπτύξουν την προσωπικότητά τους μέσα από προκλήσεις και ευκαιρίες. Παράλληλα παρατήρησαν, ότι ενώ υπάρχουν πολλοί σημαντικοί παράγοντες που επηρεάζουν την ανάπτυξη του ταλέντου στην παιδική ηλικία, η οικογένεια και στα πλαίσια αυτής οι γονείς, υπό τον όρο ότι παρέχουν στο παιδί αρκετή ασφάλεια για να είναι εύθυμο και ενεργητικό, αλλά ταυτόχρονα του προσφέρουν αρκετές σημαντικές προκλήσεις για να αναπτύξει στοχευμένη συμπεριφορά, φάνηκε να είναι ο σημαντικότερος παράγοντας.

Η υποστήριξη των γονέων στους αθλητές κατέχει εξέχουσα σημασία στην εξέλιξη τους στα αθλητικά δρώμενα (Hoyle & Leff, 1997). Ενώ οι Auweele, και

Wylleman (1993), αναφέρουν ότι αποτελεί ένα από τα βασικά συστατικά στην επιτυχία τους στον αθλητισμό. Σε συνάφεια με τους Csikszentmihalyi, και συν. (1993), οι Coté και Hay (2002) παρατήρησαν ότι η σύνθετη οικογένεια είναι το αποτελεσματικότερο οικογενειακό περιβάλλον για τους νέους αθλητές. Επιπλέον, η σύνθετη οικογένεια είναι συμβατή με το επιτακτικό (μη αυταρχικό) στυλ των γονέων που καθιερώνει σαφείς στόχους υπεύθυνης συμπεριφοράς. Ένας ηγετικός γονέας χρησιμοποιεί το λόγο, τη δύναμη, και την ενίσχυση για να βοηθήσει τα παιδιά στην επίτευξη των στόχων.

Δυστυχώς, τα θεωρητικά πρότυπα τα οποία υπάρχουν στον τομέα των σχέσεων γονέων/προπονητών, είναι ελάχιστα. Εντούτοις, κάποιοι ερευνητές (Martin, Dale, & Jackson, 2001; Stewart, 1997; Stewart, 1994) έχουν εξετάσει τα χαρακτηριστικά του προπονητή μέσα από τις προτιμήσεις και τις τοποθετήσεις τόσο των γονέων, όσο και των αθλητών. Η κατανόηση τόσο των απόψεων, όσο και των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές, είναι το πρώτο και κύριο βήμα στην επιτυχή επικοινωνία γονέων-προπονητών, καθώς έτσι τίθεται μία σωστή βάση στη μεταξύ τους σχέση (Stewart, 1997).

Ωστόσο τα ερευνητικά δεδομένα σχετικά με τον ρόλο του φύλου των γονέων στη διαμόρφωση των προσδοκιών τους προς τους προπονητές είναι ελάχιστα. Παρόλαυτα ο Stewart (1994) αναφέρει χαρακτηριστικά ότι οι μητέρες αναφέρουν σημαντικά διαφορετικές προσδοκίες από αυτές των πατέρων. Σε μία τέτοια κατεύθυνση ο Stewart εστίασε στις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές σε σχέση με την ανάπτυξη σωστής αθλητική συμπεριφοράς των παιδιών θέλοντας να ερευνήσει σε τι προτεραιότητα την θέτουν οι γονείς. Από τα αποτελέσματα της δεδομένης έρευνας φάνηκε ότι οι πατέρες την έθεταν σε χαμηλότερη προτεραιότητα σε σχέση με τις μητέρες. Ενώ διαφοροποιημένος εμφανίστηκε ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβάνονταν την σωστή αθλητική συμπεριφορά.

Ο Hellstedt (1987), ανέπτυξε ένα απλό μοντέλο για να αποδώσει τις διαπροσωπικές σχέσεις μεταξύ του αθλητή, του γονέα και του προπονητή, δηλαδή το αθλητικό τρίγωνο (Smoll, 1986). Ισχυρίστηκε ότι μία διαπροσωπική σχέση αποτελούμενη από δύο και μόνο άτομα είναι ασταθής και ότι μόνο ένα τρίτο πρόσωπο μπορεί να σταθεροποιήσει οποιαδήποτε σύγκρουση μεταξύ των δύο ατόμων και να εξουδετερώσει τα όποια προβλήματα. Ο Hellstedt (1987), αναφέρει χαρακτηριστικά ότι η γονική εμπλοκή στην αθλητική δραστηριότητα του παιδιού κυμαίνεται από ελάχιστη έως ανύπαρκτη, σε μέτρια (κατάλληλη) και υπερβολική

εμπλοκή. Το επίπεδο εμπλοκής των γονέων επηρεάζει σημαντικά τον τύπο της σχέσης που υπάρχει μεταξύ του προπονητή, του γονέα, και του αθλητή, την ονομαζόμενη τριγωνική σχέση. Οι γονείς που δεν εμπλέκονται στην αθλητική δραστηριότητα του παιδιού τους, ήθισται να απομονώνονται μακριά από τον αθλητισμό. Με αυτό τον τρόπο, η συμπεριφορά αυτή επηρεάζει αρνητικά τη σχέση προπονητών και αθλητών. Τα παιδιά, που δεν έχουν γονική υποστήριξη στον αθλητισμό, καθώς οι γονείς τους δεν εμπλέκονται ούτε στο ελάχιστο σε αυτόν, σπάνια δεσμεύονται συνολικά σε ένα πρόγραμμα.

Αντιθέτως οι Horper και Jeffries (1990), συμπληρώνουν ότι ο γονέας που εμπλέκεται μέτρια, συνεπώς κατάλληλα, συνεισφέρει στη δημιουργία θετικής και υγιούς τριγωνικής σχέσης μεταξύ προπονητή, γονέα και αθλητή. Ενώ οι γονείς που εμπλέκονται άνω του μετρίου, φαίνεται να συνδράμουν στη δημιουργία αρνητικής τριγωνικής σχέσης. Οι γονείς αυτοί, πιέζοντας έντονα τους αθλητές φαίνεται αφενός να απομονώνουν τον προπονητή από το τρίγωνο και αφετέρου να προκαλούν τη σύγκρουση με τον προπονητή με την ενδεχόμενη εμπλοκή τους στον προπονητικό σχεδιασμό. Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, ενδέχεται να προκληθεί είτε απομόνωση των προπονητών και των αθλητών, είτε μία μεταξύ τους σύγκρουση.

Εστιάζοντας τώρα στο άθλημα της κολύμβησης, είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι ο ρόλος των γονέων στο δεδομένο άθλημα κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικός, καθώς η υποστηρικτική τους στάση μπορεί να ωθήσει σε ένα συνολικά θετικό αθλητικό κλίμα, ενώ μπορεί να συνδράμει στο να αποκομίσουν τα παιδιά τα περισσότερα δυνατά οφέλη (Van Yperen, 1998; 1995).

Στα πλαίσια που οι απόψεις και οι αντιλήψεις των γονέων φαίνονται να επηρεάζουν σημαντικά τα παιδιά, οι προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές αλλά και η εμπλοκή τους στα αθλητικά δρώμενα του παιδιού ενδέχεται να είναι ύψιστης σημασίας για τη μετέπειτα αθλητική εξέλιξη των παιδιών (White, Kavussanu, Tank & Wingate, 2004), ενώ σημαίων εμφανίζεται ο ρόλος των γονέων στο αθλητικό τρίγωνο προπονητή, αθλητή και γονέα. Συμπερασματικά λοιπόν η διερεύνηση του ρόλου που διαδραματίζει το φύλο των γονέων στη διαμόρφωση τόσο των προσδοκιών τους προς τους προπονητές, όσο και στο βαθμό εμπλοκής τους στην προπονητική και αγωνιστική διαδικασία, παρουσιάζει ιδιαίτερο ερευνητικό ενδιαφέρον, καθώς αποφαίνεται πολλαπλά ωφέλιμη για τους αθλητές αλλά και για τους προπονητές.

Σημασία της έρευνας

Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης θα συνεισφέρουν σημαντικά στη διαμόρφωση μίας εικόνας σε σχέση με το ρόλο του φύλου των γονέων στη διαμόρφωση του βαθμού εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία νεαρών κολυμβητών, ενώ παράλληλα θα καταστούν σαφής οι προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές. Η χρησιμότητα της παρούσας μελέτης έγκυται στο γεγονός ότι η κατανόηση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές και της εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία, συμβάλει τα μέγιστα στην υγιή επικοινωνία γονέων-προπονητών. Καθώς η διαρκής επικοινωνία μεταξύ τους αποτελεί μία ισχυρή δύναμη εξισορρόπησης της έντασης λειτουργώντας έτσι καταλυτικά στη συνολικά υγιή ανάπτυξη των νεαρών αθλητών.

Σκοπός της έρευνας

Σκοπό της έρευνας αποτέλεσε η προσέγγιση του ρόλου που διαδραματίζει το φύλο των γονέων στον καθορισμό και την ιεράρχηση των προσδοκιών τους προς τους προπονητές κολύμβησης, καθώς και η καταγραφή του βαθμού εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία.

Υποθέσεις

Ερευνητικές υποθέσεις

Οι ερευνητικές υποθέσεις της παρούσας μελέτης διατυπώνονται με βάση τις ενδεχόμενες διαφορές μεταξύ των δύο φύλων των γονέων στις εξαρτημένες μεταβλητές. Έτσι τα ερευνητικά ερωτήματα που απαντώνται με την παρούσα μελέτη είναι τα ακόλουθα:

- Υπάρχει σχέση ανάμεσα στο φύλο (άνδρες, γυναίκες) και στις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές.
- Υπάρχει σχέση ανάμεσα στο φύλο (άνδρες, γυναίκες) και στο βαθμό εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία.
- Υπάρχει σχέση ανάμεσα στο φύλο των παιδιών (αγόρια, κορίτσια) και στο βαθμό εμπλοκής των γονέων τους στην προπονητική διαδικασία.

Στατιστικές υποθέσεις

Η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές.

2η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία.

3η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ αγοριών και κοριτσιών, σε ότι αφορά το βαθμό εμπλοκής των γονέων τους στην προπονητική διαδικασία.

4η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό εμπλοκής των γονέων τους στην προπονητική διαδικασία.

5η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχει στατιστικά σημαντική επίδραση του παράγοντα χαρακτηριστικό του προπονητή.

6η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές».

7η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας».

8η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Καλή διδακτική ικανότητα».

9η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών».

10η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση της τεχνικής του αθλήματος».

11η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση των κανόνων του αθλήματος».

12η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του

προπονητή «Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών».

13η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο».

14η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Ατομική εμπειρία στο άθλημα».

15η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών σε ότι αφορά την ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για νίκη των αθλητών».

16η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό εμπλοκής των γονέων στην εμπλοκή τύπου «κατευθυντική συμπεριφορά».

17η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό εμπλοκής των γονέων στην εμπλοκή τύπου «έπαινος-κατανόηση».

18η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό εμπλοκής των γονέων στην εμπλοκή τύπου «ενεργή εμπλοκή».

19η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα παροχής συμβουλών των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα.

20η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα παροχής συμβουλών των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα.

21η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα επισήμανσης λάθους των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα.

22η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα επισήμανσης λάθους των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα.

23η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά.

24η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά.

25η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά.

26η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα παροχής παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης.

27η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα παροχής παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης.

28η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα παροχής παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης.

29η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

30η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

31η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

32η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση.

33η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα

προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση.

34η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση.

35η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης

36η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης.

37η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης.

38η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα.

39η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα.

40η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα.

41η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά την τεχνική καθοδήγηση των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

42η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό της τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

43η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα.

44η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα.

45η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα.

46η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα.

47η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα.

48η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα.

49η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν.

50η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν.

51η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν.

52η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση.

53η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση.

54η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά το βαθμό κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση.

55η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για τη θέση που κατέλαβαν.

56η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για τη θέση που κατέλαβαν.

57η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για τη θέση που κατέλαβαν.

58η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους.

59η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους .

60η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά το βαθμό ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους .

61η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους.

62η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους.

63η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που συζητούν οι γονείς με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του.

64η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και τη συχνότητα που συζητούν οι γονείς με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του.

65η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά τη συχνότητα που συζητούν οι γονείς με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του.

66η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση.

67η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση.

68η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά την συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση.

69η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ ανδρών και γυναικών, σε ότι αφορά το βαθμό τροποποίησης των γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ανάλογα με τις ανάγκες της προπόνησης ή του αγώνα.

70η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά και το βαθμό τροποποίησης των γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ανάλογα με τις ανάγκες της προπόνησης ή του αγώνα.

71η μηδενική υπόθεση: Δεν θα υπάρχουν στατιστικά σημαντικές διαφορές μεταξύ κοριτσιών και αγοριών, σε ότι αφορά το βαθμό τροποποίησης των γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ανάλογα με τις ανάγκες της προπόνησης ή του αγώνα.

Οριοθετήσεις της έρευνας

Οι οριοθετήσεις της έρευνας περιλαμβάνουν τα παρακάτω:

Οι συμμετέχοντες στην έρευνα ήταν γονείς που τα παιδιά τους ήταν δημοτικού και γυμνασίου και ήταν αθλητές κολύμβησης στους κολυμβητικούς ομίλους Αρκαδίας-Τρίπολης, Ναυπλίου, Κέρκυρας, Φίλων θαλάσσης Αλεξανδρούπολης, Κομοτηνής, Ηρακλείου-Υδροκίνηση και Δράμας. Παράλληλα τους Αθλητικούς ομίλους Ξάνθης-Ποσειδώνας, Ιωαννίνων-Ποσειδώνας και Ν.Σμύρνη-Μίλων. Επίσης τους ναυτικούς ομίλους Αγ. Νικολάου, Ρεθύμνου και Αλεξανδρούπολης. Καθώς και στους Γυμναστικούς Συλλόγους Κομοτηνής, Λαμίας- Αναγέννηση , Αθλητικό Πνευματικό Κέντρο Νεάπολης και την Ολυμπιάδα Ιωαννίνων.

Περιορισμοί της Έρευνας

Παρακάτω αναφέρονται οι περιορισμοί της παρούσας έρευνας σε σχέση με την επιλογή των συμμετεχόντων και τον πειραματικό σχεδιασμό:

- i. Η μελέτη στηρίχθηκε στην ειλικρίνεια των συμμετεχόντων όσον αφορά την απάντηση τους στα διάφορα ερωτήματα.
- ii. Οι συμμετέχοντες ήταν εθελοντές.

Λειτουργικοί Ορισμοί

- i. Προσδοκίες: οι απόψεις του ατόμου όσον αφορά επιθυμητά χαρακτηριστικά ή υποχρεώσεις σχετικά με επιθυμητά αποτελέσματα (Hailer's 1968; Stanizzszewska, 1999; Teas 1993; Thompson & Sunol, 1995).
- ii. Εμπλοκή γονέων: ο βαθμός στον οποίο οι γονείς ελέγχουν και συντονίζουν τη ζωή του παιδιού τους (Sabatelli & Anderson, 1991).

ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Στο κεφάλαιο αυτό εξετάζεται η υπάρχουσα βιβλιογραφία σχετικά με τις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές καθώς και την ιεράρχηση τους. Παράλληλα εξετάζεται το βιβλιογραφικό υπόβαθρο σχετικά με την εμπλοκή των γονέων τόσο στα αθλητικά δρώμενα όσο και στην ίδια την προπονητική διαδικασία.

Οι γονικές επιρροές στον αθλητισμό

Οι γονείς λειτουργούν ως η βασική επιρροή πάνω στην αυτοαντίληψη των παιδιών μέσα από την ανατροφοδότηση που τους παρέχουν σε ότι αφορά ζητήματα που σχετίζονται με θέματα επίτευξης (Babkes & Weiss, 1999). Επιπροσθέτως, πολλές πηγές, όπως οι συνομήλικοι, το σχολείο, τα μέσα μαζικής επικοινωνίας και οι σύλλογοι, είναι ιδιαίτερα σημαντικές στην ανάπτυξη υγιούς συμπεριφοράς του παιδιού, αλλά καμία δεν είναι τόσο σημαντική όσο είναι οι γονείς (Anderssen & Wold, 1992). Στα πλαίσια αυτά η έρευνα έχει δείξει ότι οι γονείς επηρεάζουν σημαντικά την αθλητική εμπειρία των παιδιών στο σύνολο της (Greendorfer, 1977).

Η επιτροπή Αθλητιατρικής και Υγείας της Παιδιατρικής Αμερικανικής Ακαδημίας (2001), επισημαίνει ότι ο βαθμός της γονικής εμπλοκής ενδέχεται να επηρεάσει το βαθμό στον οποίο η συμμετοχή σε οργανωμένη αθλητική δραστηριότητα αποτελεί θετική εμπειρία για τα παιδιά. Η επίβλεψη των δραστηριοτήτων των παιδιών από τους γονείς ή τους ενήλικες συχνά φαίνεται να είναι ελκυστική. Παρόλαυτα, στις οργανωμένες αθλητικές δραστηριότητες, η ακατάλληλη επιρροή των γονέων ή των ενηλίκων μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις. Η εμπλοκή των γονέων στις αθλητικές δραστηριότητες των παιδιών ενδέχεται να τους οδηγήσει σε στόχους που δεν είναι ρεαλιστικοί. Παρά τις θετικές προθέσεις, η έντονη εμπλοκή των ενηλίκων, και κυρίως των γονέων, δεν εντείνει απαραίτητως την ευχαρίστηση των παιδιών.

Ο Martens (1978), αναφέρει χαρακτηριστικά ότι κάποιοι γονείς ανησυχούν ιδιαίτερα έντονα για την αθλητική δραστηριότητα των παιδιών τους. Παρεμβαίνουν σε τέτοιο βαθμό που καταφέρνουν να γίνονται μπελάς για τα παιδιά τους. Συχνά

γίνονται κάτι παραπάνω από θεατές και υποστηρικτές. Αυτοί οι γονείς φαίνεται να ανησυχούν για την οργάνωση των προγραμμάτων, για τα προσόντα των προπονητών και για την εξέλιξη της ανάπτυξης των ικανοτήτων των παιδιών τους. Συχνά καταλήγουν στο γεγονός ότι οι αθλητικές εμπειρίες των παιδιών τους πρέπει να είναι προσεκτικές και παντελώς ελεγχόμενες. Τα οφέλη και οι κίνδυνοι της έντονης προπόνησης και των αγώνων σε τέτοιες περιπτώσεις αποτελούν ένα επιπρόσθετο θέμα που απασχολεί τους αθλητικούς κοινωνιολόγους (Coakley, 1993).

Στην άλλη μεριά της ζυγαριάς, βρίσκονται οι γονείς που φαίνεται να μην ενδιαφέρονται επαρκώς. Επιτρέπουν στα παιδιά τους να συμμετέχουν σε οποιαδήποτε δραστηριότητα χωρίς να ενδιαφέρονται για το τι ακριβώς κάνουν. Οι αδιάφοροι και αμέτοχοι γονείς ούτε γνωστοποιούν στα παιδιά τους τις υποχρεώσεις τους, αλλά ούτε και υποστηρίζουν αυτούς που παρέχουν τη δυνατότητα στα παιδιά τους να συμμετέχουν σε αθλητικές δραστηριότητες, όπως το προπονητικό προσωπικό (Martens, 1978).

Οι αρνητικές και θετικές επιδράσεις που σχετίζονται με τον αθλητισμό δεν οφείλονται στη συμμετοχή αλλά στη φύση της αθλητικής εμπειρίας. Ο Byrne (1993) αναφέρει ότι ένα σημαντικό χαρακτηριστικό στον καθορισμό της φύσης της αθλητικής εμπειρίας είναι η ποιότητα της ηγετικής συμπεριφοράς των γονέων. Η σημαντική εμπειρία της αθλητικής συμμετοχής μπορεί να καθοριστεί με τη βοήθεια ισχυρής στοργικής καθοδήγησης σε μία σχέση γονέα-παιδιού, όπου ο διάλογος θα κατέχει κεντρική θέση. Ο διάλογος επηρεάζει συνολικά τη συγκρότηση του χαρακτήρα και τοιουτοτρόπως την καλλιέργεια, την κοινωνική αλληλεπίδραση και την συναισθηματική ζωή (Van Deventer & Coetzee, 1994).

Οι Roberts και Treasure (1993), σε έρευνα τους διαπίστωσαν ότι οι γονείς βλέπουν διαφορετικά την αγωνιστική αθλητική εμπειρία των παιδιών τους, και αυτό συνδέεται άρρηκτα με τους στόχους που θέτουν οι ίδιοι. Οι γονείς που θέτουν υψηλούς αγωνιστικούς στόχους βασιζόμενους σε πρότυπα κριτήρια που καθορίζουν την επιτυχία, δίνουν έμφαση στη νίκη και στην υπεροχή των παιδιών τους συγκριτικά με τα υπόλοιπα παιδιά. Αντιθέτως, γονείς που θέτουν λιγότερο αγωνιστικούς στόχους δίνουν περισσότερο έμφαση στην επιτυχία των παιδιών τους σε ότι αφορά την ανάπτυξη σχέσεων με τα υπόλοιπα παιδιά στα πλαίσια της αθλητικής δραστηριότητας. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο οι γονείς αυτοί εστιάζουν στο να γίνουν τα παιδιά τους αποδεκτά ως μέλη της ομάδας και συνεπώς συνδράμουν στην ανάπτυξη υγιούς και επιτυχούς σχέσης μεταξύ των παιδιών.

Ο Weiss (1993), σημειώνει ότι οι ενήλικες που εμπλέκονται στην αθλητική δραστηριότητα των παιδιών πρέπει να διασφαλίσουν υψηλή ποιότητα στις αλληλεπιδράσεις που έχουν τα παιδιά με τους γύρω τους όπως γονείς, συνομήλικους και προπονητές. Για παράδειγμα η δυνατότητα του επαίνου σαν αντίδραση στην επιθυμητή απόδοση και η κριτική σαν απάντηση στη χαμηλή απόδοση, αποτελούν σημαντικές πηγές πληροφορίας που τα παιδιά χρησιμοποιούν για να αξιολογήσουν τη σωματική τους απόδοση.

Κατά συνέπεια, οι ενήλικες είναι επιτακτικό να γνωρίζουν τις διαφορετικές πηγές πληροφορίας που ενδέχεται να χρησιμοποιήσουν τα παιδιά για να αξιολογήσουν τις ικανότητες τους, και τι επιπτώσεις θα έχει αυτή τους η αξιολόγηση στη συμπεριφορά τους στο αθλητικό περιβάλλον. Τόσο οι γονείς όσο και οι προπονητές πρέπει να έχουν επίγνωση του ρόλου που διαδραματίζουν στην ανάπτυξη της αυτοεκτίμησης των παιδιών, και η συνολική τους στάση πρέπει να λειτουργεί απολύτως ενισχυτικά στην αυτοεκτίμηση των παιδιών (Weiss, 1993).

Οι γονείς πρέπει να έχουν λάβει γνώση του ρόλου και των ευθυνών τους σε ότι αφορά την αθλητική δραστηριοποίηση των παιδιών. Η επίγνωση αυτή μπορεί να επιτευχθεί μέσα από παραγωγική επικοινωνία (Byrne, 1993). Η αμοιβαία αποδοχή, η εμπιστοσύνη, ο σεβασμός και η επικοινωνία μεταξύ των γονέων και των παιδιών οδηγεί σε συναισθηματική κατανόηση. Μέσα από συζήτηση για την αθλητική συμμετοχή, θετικές προσδοκίες και υποστήριξη, τα παιδιά ωθούνται να κάνουν τις δικές τους επιλογές και να ανακαλύψουν μόνα τους τις ουσιαστικές αρχές της αθλητικής συμμετοχής (Van Deventer & Coetzee, 1994).

Οι γονείς διαδραματίζουν αποφασιστικό ρόλο στην αθλητική δραστηριοποίηση των παιδιών τους και δεν πρέπει να παραγκωνίζονται από αυτήν. Παρόλο που κάποιοι γονείς τείνουν να λαμβάνουν ακραία μέτρα, όπως ελάχιστη αυστηρότητα ή ακόμα και ανύπαρκτη εμπλοκή, η έρευνα προτείνει ότι η θετική εμπλοκή των γονέων στην αθλητική δραστηριότητα των παιδιών είναι περισσότερο πιθανό να είναι επιτυχής (Hoyle & Leff, 1997; Wuerth, Lee & Alferman, 2003). Ως εκ τούτου, οι αρμόδιοι των αθλητικών δραστηριοτήτων πρέπει να ενημερώσουν τους γονείς ότι επιθυμούν από αυτούς να λειτουργούν θετικά στον αθλητικό όμιλο. Πρέπει να τους αναγνωρίσουν τον σημαντικό ρόλο που διαδραματίζει κάθε γονέας και να τους συμβουλευθούν να συμπεριφέρονται κατάλληλα. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να εδραιωθεί μία κουλτούρα όπου ο αθλητικός οργανισμός, οι προπονητές, οι διαιτητές,

οι αθλητές και οι γονείς τους θα νιώθουν συνυπεύθυνοι για τη δημιουργία μίας υψηλής ποιοτικά αθλητικής εμπειρίας (Kanters, 2002).

Προσδοκίες γονέων προς τους προπονητές στην κολύμβηση

Εστιάζοντας αρχικά σε ένα ιδιαίτερα σημαντικό παράγοντα όπως αυτό των προσδοκιών είναι ιδιαίτερος σημαντικό να οριστεί εννοιολογικά. Με τον όρο λοιπόν προσδοκίες νοούνται οι απόψεις του ατόμου όσον αφορά επιθυμητά χαρακτηριστικά ή υποχρεώσεις σχετικά με επιθυμητά αποτελέσματα (Hailer's 1968; Stanizzszewska, 1999; Teas 1993; Thompson & Sunol, 1995).

Στα πλαίσια που οι προπονητές είναι γνώστες των προσδοκιών των γονέων (Stewart, 1994), μπορούν να σχεδιάσουν και να προετοιμαστούν κατάλληλα για την άρτια διεξαγωγή της προπόνησής τους. Στην έρευνα του ο Stewart (1994), σε γονείς αθλητών γυμνασίου, διαπίστωσε ότι οι γονείς επιθυμούσαν περισσότερο σαν προπονητές των παιδιών τους, αυτούς που έφεραν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά που επιθυμούσαν ήταν η δίκαιη και ειλικρινής διαπραγμάτευση με τους αθλητές, η δέσμευση για ευχάριστη συμμετοχή των αθλητών, αλλά και η ανάπτυξη σωστών αθλητικών προτύπων συμπεριφοράς στους αθλητές. Σε δευτερεύουσα θέση έθεσαν τη δέσμευση για νίκη, την παρελθοντική αθλητική τους συμμετοχή, και την έμφαση στη βελτίωση των αθλητών.

Ωστόσο το επίπεδο των αθλητών ενδέχεται να επηρεάσει τις απόψεις και τις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές (Hopper & Jeffries, 1990). Στα πλαίσια μίας τέτοιας προσέγγισης, ο Stewart (1997), μέσα από μία ερευνητική του προσπάθεια σε γονείς αθλητών υψηλότερου επιπέδου, διαπίστωσε ότι οι γονείς έδειξαν να ενδιαφέρονται περισσότερο για τις γνώσεις του προπονητή πάνω στο αντικείμενο του, την ικανότητα του να προπονεί σωστά, αλλά και για το κατά πόσον χαρακτηρίζεται από δικαιοσύνη και ειλικρίνεια. Παράλληλα μέσα από τη συγκεκριμένη έρευνα, διαπιστώθηκε ότι υπήρχε απόκλιση μεταξύ των προσδοκιών των γονέων για τους προπονητές και αυτών που θεωρούσαν οι προπονητές ότι θα προσδοκούσαν οι γονείς. Οι γονείς φάνηκε να δίνουν μεγαλύτερη αξία στην ανάπτυξη σωστών αθλητικών προτύπων συμπεριφοράς στους αθλητές και μικρότερη αξία στην αθλητική βελτίωση τους, τη στιγμή που οι προπονητές θεωρούσαν το αντίθετο.

Ομοίως, οι Martin και συν. (2001) ολοκλήρωσαν μια μελέτη με γονείς νέων αθλητών ηλικίας δέκα έως δεκαοχτώ ετών. Στην παραπάνω μελέτη, χρησιμοποίησαν

μία τροποποιημένη μορφή του Participation Motivation Questionnaire με σκοπό να συγκρίνουν τις προτιμήσεις των γονέων για τους προπονητές, με αυτές των αθλητών για τους προπονητές. Οι προσδοκίες των γονέων φάνηκε να κυμαίνονταν σε πανομοιότυπα πλαίσια με αυτά της έρευνας του Stewart (1997), ενώ οι έφηβοι αθλητές φάνηκε να προτιμούν έναν προπονητή που εφαρμόζει αποτελεσματικές εκπαιδευτικές πρακτικές, που μπορεί να εκτελέσει τις βασικές δεξιότητες του αθλήματος και που δίνει ευκαιρίες στους αθλητές να ανταγωνιστούν και να επιτύχουν τους στόχους τους. Συνεπώς εμφανίστηκε μία συνάφεια μεταξύ των προσδοκιών των γονέων και των προσδοκιών των αθλητών.

Συγκρίνοντας τα αποτελέσματα των ερευνών των Stewart (1994;1997) και Malcolm (2000), φαίνεται ότι οι προσδοκίες των γονέων παρουσιάζονται διαφοροποιημένες. Οι παράγοντες εκείνοι που φαίνεται να διαφοροποιούν τις προσδοκίες των γονέων εστιάζονται στο επίπεδο των νεαρών αθλητών, αλλά και στα δημογραφικά στοιχεία της κοινωνίας στην οποία πραγματοποιείται η έρευνα. Στις έρευνες αυτές το επίπεδο των νεαρών αθλητών κυμαίνονταν από απλά θερινά αθλητικά προγράμματα σε υπό ανάπτυξη Ολυμπιακές ομάδες, και η έρευνα των Martin και συν. (2001), πραγματοποιήθηκε σε μια μεγάλη αστική περιοχή στο Texas, ενώ αυτή του Stewart (1994), πραγματοποιήθηκε σε μια μικρότερη αγροτική κοινότητα στη Montana.

Παράλληλα οι Stahura, Greenwood και Jordan (2004), πραγματοποίησαν σχετική έρευνα με συμμετέχοντες 142 γονείς παιδιών ηλικίας 9-12 ετών που ήταν αθλητές ποδοσφαίρου, με σκοπό να διαπιστώσουν τις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές. Από τα αποτελέσματα διαπίστωσαν, ότι ο ρόλος του προγράμματος, όπως τον όριζαν οι γονείς, και μέσω αυτού και του προπονητή, ήταν να αποτελέσει για τα παιδιά τους ένα όχημα μέσω του οποίου τα παιδιά θα υιοθετήσουν μία ηθική συμπεριφορά, θα αναπτυχθούν κοινωνικά, θα υιοθετήσουν υγιείς συμπεριφορές και θα ενστερνιστούν την αξία της άσκησης.

Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι στα πλαίσια της κολύμβησης, οι γονείς βοηθούν στο να εξακριβωθεί ποιο επίπεδο προγράμματος είναι καλύτερο για το παιδί τους, και κατόπιν ενισχύουν τα παιδιά στο να εγγραφούν. Παρόλα αυτά, μόλις εγγραφεί το παιδί στο κολυμβητήριο, οι γονείς πρέπει να εμπιστευτούν την επίβλεψη της κολυμβητικής «σταδιοδρομίας» του παιδιού στον προπονητή (Gambriel & Bay, 1984). Κάτι τέτοιο σαφώς δεν συνεπάγεται ότι οι γονείς δεν πρέπει να δείχνουν ενδιαφέρον για την εξέλιξη των παιδιών τους στον αθλητισμό, αλλά ακριβώς το

αντίθετο, καθώς διαδραματίζουν έναν ιδιαίτερα σημαίνοντα ρόλο στην επιτυχή αθλητική εξέλιξη των παιδιών (Woolger & Power 1993). Ωστόσο, επιτελούν ρόλο σημαντικά διαφορετικό από αυτόν που επιτελεί ο προπονητής. Ουσιαστικά οι γονείς διαδραματίζουν υποστηρικτικό ρόλο, ένας ρόλος όμως που απαιτεί κάποιο περιορισμό. Καθώς ο υπερβολικός ζήλος των γονέων ενδέχεται να λειτουργήσει ιδιαίτερα αρνητικά στη μετέπειτα αθλητική εξέλιξη των παιδιών (Gambriel & Bay, 1984).

Η εμπλοκή των γονέων στον αθλητισμό

Προσεγγίζοντας ένα πολυδιάστατο θέμα, όπως αυτό της εμπλοκής – παρέμβασης των γονέων στις διάφορες εκφάνσεις της ζωής του παιδιού, κρίνεται εύλογα αναγκαίος ένας εννοιολογικός προσδιορισμός του όρου εμπλοκή – παρέμβαση. Με τον όρο λοιπόν αυτό νοείται ο βαθμός στον οποίο οι γονείς ελέγχουν και συντονίζουν τη ζωή του παιδιού τους (Sabatelli & Anderson, 1991), ενώ οι Fagen και Cowen (1996) αναφέρουν ότι αντικατοπτρίζει το χρόνο που οι γονείς αφιερώνουν σε δραστηριότητες του παιδιού τους και τη συμμετοχή τους στους διάφορους τομείς της ζωής του.

Από τα πρώτα χρόνια της ζωής του παιδιού οι γονείς φαίνεται να ασκούν ικανές επιρροές στις συμπεριφορές του παιδιού σχετικά με τη φυσική δραστηριότητα, σε ότι αφορά τον αθλητισμό συνολικά, αλλά και στη συμμετοχή του σε συγκεκριμένα αθλήματα. Οι γονείς όχι μόνο μεταβιβάζουν στα παιδιά τους συμπεριφορές σχετικά με τη φυσική δραστηριότητα, αλλά παρέχουν σε πολλά επίπεδα ποικίλες κληρονομικές τάσεις και γνωρίσματα σχετικά με τη σωματική ικανότητα (Cratty, 1974).

Ο Martens (1978), αναφέρει ότι οι γονείς οφείλουν να είναι οι πρώτοι που θα ωθήσουν τα παιδιά στον αθλητισμό. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι σε οικογένειες όπου οι γονείς έχουν θετικές στάσεις προς τον αθλητισμό, συμμετέχουν σε αθλητικά προγράμματα, πληροφορούν τα παιδιά τους στοιχειωδώς σχετικά με βασικές αθλητικές δεξιότητες και παρέχουν σε αυτά αθλητικό εξοπλισμό, τα παιδιά έχουν αυξημένες πιθανότητες να αναπτύξουν εσωτερικό ενδιαφέρον για τον αθλητισμό. Το σημείο εκείνο στο οποίο οι γονείς πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί είναι η διαχωριστική γραμμή μεταξύ της καλλιέργειας θετικής ατμόσφαιρας για την αθλητική συμμετοχή και πειστικής ώθησης των παιδιών στον αθλητισμό. Οι γονείς

ουσιαστικά πρέπει να παρέχουν ένα υποστηρικτικό περιβάλλον το οποίο να λειτουργεί θετικά στην αθλητική συμμετοχή των παιδιών.

Παρόλο που οι ακριβείς μηχανισμοί δεν είναι ακόμα ξεκάθαροι, κάποιες ερευνητές έχουν ξεκινήσει να ανιχνεύουν κάποιες μεταβλητές δια μέσου των οποίων κάποιες γονείς επηρεάζουν την αθλητική συμμετοχή των παιδιών τους. Έναν τέτοιο μηχανισμό αποτελεί η διαμόρφωση της συμπεριφοράς. Οι McElroy και Kirkendall (1981), σε έρευνα τους διαπίστωσαν ότι οι γονείς είναι οι βασικοί «σημαντικοί άλλοι» στη διαμόρφωση της συμπεριφοράς των παιδιών σε ότι αφορά τη νίκη και την ανάπτυξη των ικανοτήτων. Στενά συνδεδεμένη με τη διαμόρφωση της συμπεριφοράς, και πιθανά τμήμα αυτής, είναι οι προσδοκίες των γονέων προς την αθλητική συμμετοχή των παιδιών τους. Ενώ ένας άλλος μηχανισμός που συμβάλει στη γονική επιρροή είναι η αξιολόγηση της απόδοσης.

Σύμφωνα με παλαιότερες έρευνες, δύο σημαντικοί παράγοντες μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον του παιδιού φαίνεται να συνδέονται άμεσα με την έλξη ή την απώθηση προς την αθλητική συμμετοχή: τα σημαντικά πρότυπα που παρέχονται στο παιδί, και ο βαθμός της οικογενειακής ενίσχυσης στη συμμετοχή του παιδιού σε αθλητικές δραστηριότητες (Rowley, 1986). Οι Lewko και Greendorfer (1982), αναφέρουν ότι την αρχική εμπλοκή αποτελεί η συμμετοχή των ίδιων των γονέων σε κάποια αθλητική δραστηριότητα, μολονότι σημειώνουν παράλληλα ότι μεταξύ των δύο γονέων, ο πατέρας φαίνεται να είναι εκείνος που διαδραματίζει το σημαντικότερο ρόλο τόσο στην έκταση όσο και στην καταλληλότητα της συμμετοχής του παιδιού στον αθλητισμό, ανεξάρτητα από το φύλο του παιδιού.

Ο Rowley (1986), σε έρευνα του διαπίστωσε ότι οι γονείς παρέχουν έναν σημαντικό αριθμό λειτουργιών στις αθλητικές δραστηριότητες των παιδιών. Όταν ερωτήθηκαν, παρόλαυτα, πολλοί γονείς δεν εμφανίστηκαν ξεκάθαροι σχετικά με τον ακριβή ρόλο που διαδραματίζουν. Οι γονείς εκ φύσεως ταυτίζονται σε κάποιο βαθμό με τα παιδιά τους και θέλουν να είναι επιτυχημένα. Παρόλαυτα, κατά πόσον η εμπλοκή αυτή θα γίνει απροσάρμοστη, εξαρτάται σημαντικά από το επίπεδο επικοινωνίας και κατανόησης μεταξύ αθλητή, γονέα και προπονητή. Οι Wuerth και συν. (2003), επικυρώνουν αυτό το επίπεδο εμπλοκής και επικοινωνίας προσθέτοντας ότι προκειμένου να εμπυχώνουν χωρίς να πνέζουν, οι γονείς πρέπει να απέχουν από μία τόσο έντονη εμπλοκή που τους ωθεί να νιώθουν απόλυτα υπεύθυνοι για την προπόνηση και απόδοση των παιδιών.

Οι γονείς πρέπει να εκπαιδεύονται έτσι ώστε να μην βλέπουν τη συμμετοχή των παιδιών τους στον αθλητισμό αποκλειστικά και μόνο στα πλαίσια της νίκης ή της ήττας: μπορούν παράλληλα να τα βοηθήσουν ώστε να αναπτύξουν το αίσθημα της αυτονομίας και ανεξαρτησίας μέσα από τη συμμετοχή τους σε αθλητικές δραστηριότητες, επιτρέποντας τους να σκέφτονται για τον εαυτό τους (Rowley, 1986).

Οι Lee και MacLean (1997), αναφέρουν ότι ο σεβαστός ρόλος τόσο των γονέων, όσο και των προπονητών, είναι πιθανό ορισμένες φορές να γίνει μπερδεμένος και οι ενέργειες των υπερδραστήριων γονέων ενδεχομένως να έρθουν σε σύγκρουση με τις ενέργειες και συμβουλές των προπονητών. Ο Rowley (1986), προσθέτει ότι είναι ξεκάθαρο ότι οι γονείς έχουν τόση ανάγκη καθοδήγησης και αναγνώρισης, ειδικά στα πρώτα στάδια, όση και τα παιδιά. Συνεπώς οι γονείς θα πρέπει να εκπαιδεύονται ώστε να εμπλέκονται σε τέτοιο βαθμό, όπως και τα παιδιά τους, που να απολαμβάνουν την άθληση των νέων.

Η απομάκρυνση των γονέων από το αθλητικό περιβάλλον θα τους αφαιρούσε μία σημαντική πηγή περηφάνιας και διασκέδασης, ενώ θα στερούσε από τα παιδιά ένα σημαντικό στήριγμα. Ο Rowley (1986), αναπτύσσει λεπτομερώς τη συμβολή των γονέων στις αθλητικές εμπειρίες των παιδιών, προσθέτοντας ότι κάποιος αθλητικοί οργανισμοί αυτή τη στιγμή πασχίζουν να μεγιστοποιήσουν αυτή τη συμβολή μέσα από την προετοιμασία οδηγιών για τους γονείς.

Είναι ξεκάθαρο ότι η εμπλοκή των γονέων είναι υψίστης σημασίας τόσο για τα παιδιά όσο και για τους γονείς. Συνεπώς θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στους διαφορετικούς τύπους της γονικής εμπλοκής. Η εμπλοκή των γονέων έχει τρεις εκφάνσεις ή διαφορετικά, όπως προτείνει η υπάρχουσα βιβλιογραφία, τρεις τύπους. Οι τύποι αυτοί είναι η ενεργή εμπλοκή, ο έπαινος-κατανόηση και η κατευθυντήρια συμπεριφορά. Αναλυτικότερα η ενεργή εμπλοκή αφορά το βαθμό στον οποίο οι γονείς δραστηριοποιούνται στο σύλλογο-όμιλο που ανήκει το παιδί τους. Η εμπλοκή τύπου έπαινος-κατανόηση σχετίζεται με το βαθμό στον οποίο οι γονείς επαινούν και κατανοούν τα παιδιά τους. Τέλος η κατευθυντήρια συμπεριφορά αποτελεί το βαθμό στον οποίο οι γονείς ελέγχουν τη συμπεριφορά του παιδιού τους στην κολύμβηση.

Ο Hellstedt (1987) συγκεκριμένα προτείνει ότι η εμπλοκή των γονέων στην αθλητική ζωή του παιδιού τους κυμαίνεται από ανεπαρκής έως υπερβολική. Ο τύπος του γονέα ωστόσο μέλλεται να επηρεάσει την ίδια του την εμπλοκή. Ως εκ τούτου θα ακολουθήσει μία συζήτηση γύρω από τους τύπους γονέα σε μία προσπάθεια να

αποσαφηνιστεί η θεωρία γύρω από τη γονική εμπλοκή που πρότεινε ο Hellstedt (1987) και επιβεβαίωσε ο Byrne (1993).

Μορφές εμπλοκής γονέων

Ανεπαρκής εμπλοκή

Αδιάφοροι γονείς

Κάποιοι γονείς εμπλέκονται έντονα σε κοινωνικές δραστηριότητες. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η αθλητική δραστηριότητα του παιδιού πιθανά να αποβαίνει ιδιαίτερα ωφέλιμη για τους γονείς. Τιοιουτοτρόπως απλώς μεταφέρουν το παιδί στον αθλητικό χώρο και όλα τα υπόλοιπα τα αφήνουν στον προπονητή. Στη τάση αυτή δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση μέσα από την έρευνα του Byrne (1993), ο οποίος διαπίστωσε ότι το 32% των αθλητών συμμετείχαν στην αθλητική δραστηριότητα απλώς επειδή το ήθελαν οι γονείς τους. Στις μέρες μας η ολοένα αυξανόμενη ένταξη των γυναικών στο εργασιακό καθεστώς, φαίνεται να εντείνει το πρόβλημα της αναγκαστικής συμμετοχής των παιδιών σε αθλητικές δραστηριότητες. Σε μία τέτοια περίπτωση, η αθλητική δραστηριότητα αποβαίνει ιδιαίτερα αγχωτική και χωρίς στοιχεία ευχαρίστησης. Τα παιδιά πρέπει να συμμετέχουν μόνο επειδή το θέλουν και όχι επειδή πρέπει. Η ουσία σε αυτό το σημείο είναι να τους χτίσεις την επιθυμία για να θέλουν.

Παραπληροφορημένοι γονείς

Σε μία προσπάθεια τους να μην ελαττώσουν την αθλητική ευχαρίστηση των παιδιών τους, κάποιοι γονείς επιλέγουν να μην εμπλέκονται. Τα παιδιά ωστόσο έχουν την ανάγκη να επιδείξουν στους γονείς τους αυτό που μπορούν να κάνουν. Το αθλητικό περιβάλλον προσφέρεται ιδιαίτερα προς αυτή την κατεύθυνση, καθώς δίνει στο παιδί τη δυνατότητα να επιδείξει τόσο τις νέες δεξιότητες που έχει μάθει όσο και την ίδια του την προσπάθεια. Το χαμογελαστό πρόσωπο του γονέα σε περίπτωση νίκης και μία αγκαλιά σε περίπτωση ήττας, ωθούν την αθλητική εμπειρία να πάρει μία διασκεδαστική διάσταση (Byrne, 1993).

Υπερβολική εμπλοκή

Παρόλο που η ανεπαρκής εμπλοκή πιθανά να παρουσιάσει δυσκολίες, η υπερβολική εμπλοκή αποτελεί το πιο αξιοσημείωτο πρόβλημα.

Οι αιτίες αυτού του προβλήματος διαφέρουν και για να δοθεί έμφαση σε αυτό πρέπει να διαχωριστούν οι υπερβολικά εμπλεκόμενοι γονείς σε δύο κατηγορίες: τους ευέξαπτους και τους φανατικούς.

Ευέξαπτοι γονείς

Σύμφωνα με τον Byrne (1993), οι ευέξαπτοι γονείς τείνουν να είναι ιδιαίτερα υποστηρικτικοί προς τον προπονητή και παρευρίσκονται στις προπονήσεις και στους αγώνες χωρίς να παρεμβαίνουν στην προπονητική διαδικασία. Στο τέλος ενός αγώνα είναι τόσο κουρασμένοι όσο και τα παιδιά τους, καθώς ζουν το κάθε λεπτό του αγώνα. Η υπερβολική αυτή διέγερση ενδέχεται να τους μετατρέψει σε θεατές που φωνάζουν και χρησιμοποιούν υβριστική γλώσσα. Οι γονείς αυτής της κατηγορίας δεν κατανοούν ότι αυτό που κάνουν είναι ιδιαίτερα αρνητικό, καθώς φέρνουν τα παιδιά τους σε δύσκολη θέση και παράλληλα τους επιδεικνύουν ένας λάθος πρότυπο.

Φανατικοί γονείς

Χωρίς αμφιβολία οι περισσότερο προβληματικοί γονείς είναι οι φανατικοί. Το κοινό χαρακτηριστικό που διέπει όλους τους φανατικούς γονείς είναι η επιθυμία τους το παιδί τους να αποτελέσει έναν αθλητικό ήρωα (Byrne, 1993). Αυτοί οι γονείς συχνά πανηγυρίζουν μία νίκη του παιδιού τους. Οι φάσεις αυτές όμως συνοδεύονται και από ολιγόλεπτες αναλύσεις και προτροπή για βελτίωση. Οι φανατικοί γονείς δεν είναι ποτέ ικανοποιημένοι. Μια χαμηλή απόδοση, ή ακόμα χειρότερα μία ήττα θα οδηγήσει σε αρνητική κριτική προς πάσα κατεύθυνση και ιδιαίτερα προς το παιδί, του οποίου η απόδοση θεωρούν ότι αντανακλά τη δική τους προσωπική αξία. Ενώ ακόμα και ο προπονητής δέχεται συμβουλές είτε το επιθυμεί είτε όχι (American Sport Education Program, 1994).

Η έντονη αυτή πίεση που ασκείται στο παιδί φαίνεται στο πρόσωπο του ενώ αντανακλάται και στην απόδοσή του. Συχνά διαπληκτίζονται με τους υπεύθυνους θεωρώντας ότι αυτό επιθυμούν οι γονείς τους. Αρκετά συχνά τα παιδιά αυτά δυσκολεύονται να φάνε ακόμα και να κοιμηθούν πριν από κάποιο αγώνα. Τη στάση αυτή των γονέων ο Byrne (1993) την αποδίδει στην ανάγκη τους να βιώσουν την επιτυχία που απουσιάζει από τη ζωή τους ή σε αυτήν που απουσίαζε από την αθλητική τους πορεία, μέσα από την αθλητική συμμετοχή του παιδιού τους.

Ο Steinberg (2001) παραθέτοντας τον ηγετικό τύπο γονέα, χαρακτηριστικά αναφέρει ότι πιθανά να αποτελεί τον ιδανικό τύπο.

Ηγετικός τύπος γονέα

Όσον αφορά την εμπλοκή στον αθλητισμό, οι ηγετικοί γονείς είναι περισσότερο πιθανό να ενθαρρύνουν την αθλητική συμμετοχή μέσα από την παρουσία τους (π.χ παρακολούθηση προπονήσεων και αγώνων), και όντας υποστηρικτικοί σε περιβάλλον που απαιτεί πειθαρχημένη προπόνηση, δέσμευση, δίκαιο αγώνα και φίλαθλο πνεύμα. Παράλληλα οι ηγετικοί γονείς είναι περισσότερο πιθανό να θέσουν τους κατάλληλους στόχους σε ότι αφορά την αθλητική απόδοση των παιδιών τους (American Sport Education Program, 1994; Steinberg, 2001). Αυτό είναι σημαντικό γιατί έχει τρεις συνέπειες: 1) η ανατροφή και η εμπλοκή των γονέων διαμορφώνουν ένα περιβάλλον δεκτικό στην αθλητική επιρροή, 2) μία ισορροπία μεταξύ της στήριξης και της δομής προάγει την ανάπτυξη της αυτορρύθμισης στο παιδί και 3) η λεκτική επικοινωνία γονέα-παιδιού ωθεί στην κοινωνική και γνωστική ανάπτυξη του παιδιού. Το αποτέλεσμα είναι ένα υπεύθυνο και ικανό παιδί που διέπεται από συνεπή συμπεριφορά.

Φαίνεται πως ο παραπάνω τύπος γονέα είναι ο καταλληλότερος και πιο αποδοτικός. Καθώς τα παιδιά επιθυμούν να μοιραστούν την αθλητική εμπειρία τους με τους γονείς τους: χρειάζονται τη στήριξη τους (Martens, 1978).

Η Εμπλοκή των γονέων στην κολύμβηση

Επικεντρώνοντας την προσοχή μας στο άθλημα της κολύμβησης, αρχικά πρέπει να αναφερθεί ότι η εμπλοκή των γονέων ξεκινάει από τη συμβολή τους στην εγγραφή του παιδιού τους στο αθλητικό αυτό πρόγραμμα (Gambriil & Bay 1984), ακολουθείται από την εξασφάλιση του απαιτούμενου εξοπλισμού και μετέπειτα από τις διάφορες συζητήσεις τους με το παιδί τους οι οποίες αφορούν το άθλημα, ενώ ολοκληρώνεται με την παρακολούθηση κατά τη διάρκεια της προπονητικής διαδικασίας και την παρέμβαση τόσο στην προπονητική διαδικασία πλήττοντας εμμέσως τον προπονητή όσο και στις ίδιες τις αρχές όταν υπεισέλθουμε σε επίπεδο αγώνα.

Ωστόσο είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι ο ρόλος των γονέων στο δεδομένο άθλημα κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικός, καθώς η υποστηρικτική τους στάση μπορεί να ωθήσει σε ένα συνολικά θετικό αθλητικό κλίμα, ενώ μπορεί να συνδράμει στο να αποκομίσουν τα παιδιά τα περισσότερα δυνατά οφέλη (Van Yperen, 1995;1998). Οι Gambriil και Bay (1984), αναφερόμενοι στην εμπλοκή των γονέων στην κολύμβηση κάνουν λόγο για τη θετική και ουσιαστικά υποστηρικτική της διάσταση. Σε ένα

τέτοιο πλαίσιο ο γονέας καλείται να ενημερώνει τον προπονητή για τις πιθανά σημαντικές αλλαγές στη ζωή του παιδιού, οι οποίες ενδεχόμενα μπορούν να επηρεάσουν την προπόνηση. Παράλληλα όμως καλείται να στηρίζει το παιδί σε περιόδους πιθανής απογοήτευσης απέναντι στο άθλημα, αλλά και να του παρέχει κίνητρα για τη συνέχιση του αθλήματος.

Ωστόσο ο Brustad (1996), αναφέρει ότι πολλές φορές η εμπλοκή των γονέων στο άθλημα αυτό αποφέρει σημαντικά αρνητικές συνέπειες. Σχετικά με τους λόγους για τους οποίους κάποιοι γονείς εκδηλώνουν αρνητική συμπεριφορά, οι Graham, Ratliffe, Faucette, Salter και Walley (1982) έχουν εστιάσει σε σημαντικούς παράγοντες, οι οποίοι συνήθως σχετίζονται με νεαρούς ηλικιακά προπονητές. Αναφορικά για την κολύμβηση ο ρόλος της ηλικίας του προπονητή αποφαίνεται ιδιαίτερα σημαντικός στην εμπλοκή των γονέων στην προπονητική διαδικασία. Ο Gambriil και Bay (1984) χαρακτηριστικά αναφέρει ότι είναι ιδιαίτερα δύσκολο για έναν γονέα να σεβαστεί απόλυτα τις επιλογές και τις αποφάσεις ενός προπονητή που ηλικιακά είναι πολύ νεότερος από αυτούς.

Παραμένοντας στην κολύμβηση, που αποτελεί και το άθλημα στο οποίο επικεντρώνεται η παρούσα έρευνα, οι Gambriil και Bay (1984) αναφέρονται σε έναν ακόμα λόγο ο οποίος φαίνεται να τρέφει και να διατηρεί τις παρεμβάσεις των γονέων σε σχέση με την προπονητική διαδικασία. Ο λόγος αυτός αφορά την τάση των γονέων να θεωρούν ότι γνωρίζουν περισσότερα από τον προπονητή, τόσο σε σχέση με το παιδί, όσο και με την ίδια την προπονητική διαδικασία. Το εγχείρημα τους αυτό φαίνεται να συντηρεί την παρεμβατική τους διάθεση.

Λαμβάνοντας υπόψιν τόσο την υποστηρικτική όσο και την πολλές φορές μη υποστηρικτική διάσταση της εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να καθοριστεί ένα υγιές πλαίσιο στο οποίο πρέπει να ορίζεται η εμπλοκή των γονέων στα αθλητικά δρώμενα, αλλά και στην ίδια την προπονητική διαδικασία. Το υγιές λοιπόν αυτό επίπεδο ορίζεται από την ουσιαστική και υποστηρικτική συμμετοχή των γονέων στα αθλητικά δρώμενα, ενώ η φυσική τους παρουσία στον αθλητικό χώρο θα πρέπει να έχει καθαρά ενθαρρυντικό χαρακτήρα τόσο σε σχέση με το παιδί τους όσο και με το σύνολο των αθλητών (O'Dell & Tietjen, 1997; Parker, Boak, Griffin, Ripple & Peay 1999).

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Το κεφάλαιο έχει οργανωθεί στα ακόλουθα υποκεφάλαια: συμμετέχοντες της έρευνας, περιγραφή των οργάνων μέτρησης, διαδικασία της μέτρησης, σχεδιασμός της έρευνας και στατιστική ανάλυση.

Συμμετέχοντες

Στην έρευνα συμμετείχαν 138 γυναίκες και 77 άνδρες, γονείς παιδιών Δημοτικού και Γυμνασίου που ήταν ενεργοί αθλητές κολύμβησης σε κολυμβητικούς ομίλους και συλλόγους της Ελλάδος. Πριν τη συμμετοχή τους στην έρευνα, ο κάθε εθελοντής ενημερώθηκε προφορικά για το σχεδιασμό της.

Περιγραφή των οργάνων

Για τη διενέργεια της έρευνας χρησιμοποιήθηκε το ερωτηματολόγιο καταγραφής προσδοκιών προς τους προπονητές του Stewart (1994) και το ερωτηματολόγιο καταγραφής της γονικής εμπλοκής στον αθλητισμό PISQ των Lee και McLean (1997).

Ερωτηματολόγιο προσδοκιών

Το ερωτηματολόγιο αποτελείται από 10 προτάσεις που αντιπροσωπεύουν 10 χαρακτηριστικά ενός προπονητή (Παράρτημα, μέρος γ). Οι απαντήσεις δίδονται ιεραρχώντας τα χαρακτηριστικά αυτά από το 1 (πιο σημαντικό) έως το 10 (λιγότερο σημαντικό). Το ξενόγλωσσο αυτό ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα έρευνα, μεταφράστηκε αμφίπλευρα από Αγγλικά στα Ελληνικά και από τα Ελληνικά στα Αγγλικά από δύο ανεξάρτητους μεταφραστές.

Ερωτηματολόγιο εμπλοκής γονέων

Το ερωτηματολόγιο αποτελούνταν από 19 ερωτήσεις (Παράρτημα, μέρος β). Οι απαντήσεις δόθηκαν σε πενταβάθμια κλίμακα Likert, από καθόλου (1) έως σε πολύ μεγάλο βαθμό (5) και η συνολική αξιοπιστία του ερωτηματολογίου κρίνεται ιδιαίτερα υψηλή (α Cronbach's: 0.792).

Το σύνολο αυτών των 19 ερωτήσεων κατηγοριοποιήθηκαν σε 3 ομάδες οι οποίες ουσιαστικά αντιπροσώπευαν τρεις τύπους γονικής εμπλοκής στην προπονητική διαδικασία. Συγκεκριμένα στο ερωτηματολόγιο υπήρχαν 10 ερωτήσεις (ερώτηση 1, 2, 3, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 17) που αφορούσαν την εμπλοκή τύπου «κατευθυντική παρέμβαση» (α Cronbach's: 0.851), 4 ερωτήσεις (ερώτηση 5,8, 16, 19) που αφορούσαν εμπλοκή τύπου «έπαινος και κατανόηση» (α Cronbach's: 0.726) και 5 ερωτήσεις (ερώτηση 4, 7, 14, 15, 18) που αφορούσαν την «ενεργή εμπλοκή» (α Cronbach's: 0.533). Το ξενόγλωσσο αυτό ερωτηματολόγιο που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα έρευνα, μεταφράστηκε αμφίπλευρα από Αγγλικά στα Ελληνικά και από τα Ελληνικά στα Αγγλικά από δύο ανεξάρτητους μεταφραστές.

Διαδικασία μέτρησης

Το μεγαλύτερο μέρος των ερωτηματολογίων διενεμήθη στους γονείς με προσωπική επαφή του υπεύθυνου προπονητή για το εκάστοτε κολυμβητήριο, ενώ μικρό μέρος αυτών διενεμήθη στους γονείς από την ερευνήτρια μετά το τέλος της άσκησης. Το σύνολο των ερωτηματολογίων επεστράφη στους προπονητές σε διάστημα περίπου δύο εβδομάδων. Επίσης, έγινε σαφές στους συμμετέχοντες ότι θα τηρηθεί το απόρρητο των προσωπικών δεδομένων.

Προκαταρτική έρευνα (pilot study): Για να διαπιστωθεί κατά πόσον τα δύο αυτά ερωτηματολόγια γίνονται δεκτά στην Ελληνική πραγματικότητα, διεξήχθη μία πιλοτική έρευνα. Στην έρευνα αυτή συμμετείχαν οι γονείς 20 παιδιών Δημοτικού και Γυμνασίου. Παράλληλα έγινε έλεγχος της κατανόησης των ερωτήσεων από τους γονείς και όπου υπήρξε ανάγκη έγιναν σχετικές τροποποιήσεις.

Σχεδιασμός έρευνας

Ανεξάρτητες μεταβλητές:

- ✓ φύλο γονέων (άνδρας, γυναίκα),
- ✓ φύλο παιδιού (κορίτσι, αγόρι),
- ✓ κατηγορία στην οποία συμμετέχει το παιδί (μικρή πισίνα, προαγωνιστική κατηγορία, αγωνιστική κατηγορία)

Εξαρτημένες μεταβλητές:

- ✓ ερωτήσεις σχετικά με τις προσδοκίες των γονέων,
- ✓ ερωτήσεις σχετικά με την εμπλοκή των γονέων.

Η ανάλυση των δεδομένων, πραγματοποιήθηκε με τη χρήση του στατιστικού προγράμματος SPSS/PC version 11.0 (SPSS Inc., USA). Συγκεκριμένα, χρησιμοποιήθηκε η ανάλυση συχνοτήτων (Frequencies) για να ελεγχθεί η συχνότητα

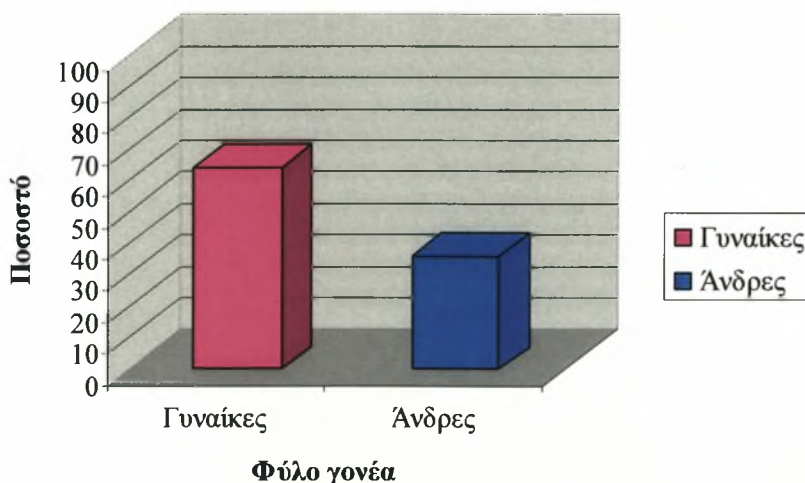
εμφάνισης επί τις % της κάθε μεταβλητής. Επιπλέον, για να διαπιστωθεί κατά πόσο το φύλο του γονέα (άντρας – γυναίκα) είναι σημαντικός παράγοντας για τη διαφοροποίηση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές πραγματοποιήθηκε έλεγχος ανεξαρτησίας (χ^2 –cross tabs) για κάθε μια ερώτηση του ερωτηματολογίου των προσδοκιών ως προς το φύλο των γονέων. Για τον καθορισμό των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές εφαρμόστηκε ανάλυση διακύμανσης για εξαρτημένα δείγματα ως προς δύο παράγοντες, τον παράγοντα «χαρακτηριστικό του προπονητή» και τον παράγοντα «φύλο γονέα». Επιπλέον, για να διαπιστωθεί κατά πόσο το φύλο του γονέα (άντρας – γυναίκα), το φύλο του παιδιού (αγόρι-κορίτσι) και η κατηγορία των παιδιών (μικρή πίσνα-προαγωνιστική-αγωνιστική) είναι σημαντικοί παράγοντες για τη διαφοροποίηση του βαθμού εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία πραγματοποιήθηκε έλεγχος ανεξαρτησίας (χ^2 –cross tabs) για κάθε μια ερώτηση του ερωτηματολογίου της εμπλοκής ως προς το φύλο των γονέων, το φύλο των παιδιών και την κατηγορία τους. Για κάθε μία ερώτηση του ερωτηματολογίου που αφορά την εμπλοκή των γονέων διεξήχθη t – test για ανεξάρτητα δείγματα έτσι ώστε να διαπιστωθεί κατά πόσο το φύλο του γονέα (άντρας – γυναίκα) είναι σημαντικός παράγοντας για τη διαφοροποίηση της εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία. Επιπλέον για κάθε μία ερώτηση του ερωτηματολογίου που αφορά την εμπλοκή των γονέων διεξήχθη t – test για ανεξάρτητα δείγματα για να διαπιστωθεί κατά πόσο το φύλο των παιδιών (αγόρι – κορίτσι) είναι σημαντικός παράγοντας για τη διαφοροποίηση της εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Στο κεφάλαιο αυτό παρουσιάζονται τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας. Αρχικά παρουσιάζεται η ιεράρχηση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές. Στη συνέχεια παρουσιάζεται ο βαθμός εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία, καθώς και ο επιμέρους βαθμός εμπλοκής των γονέων στον κάθε τύπο εμπλοκής ξεχωριστά. Συγκεκριμένα αναφέρεται ο βαθμός εμπλοκής στους τύπους «κατευθυντική συμπεριφορά», «έπαινος και κατανόηση» και «ενεργή εμπλοκή». Παράλληλα γίνεται αναφορά σχετικά με το ρόλο του φύλου των γονέων τόσο στη διαμόρφωση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές, όσο και στη διαμόρφωση της εμπλοκής τους στην προπονητική διαδικασία.

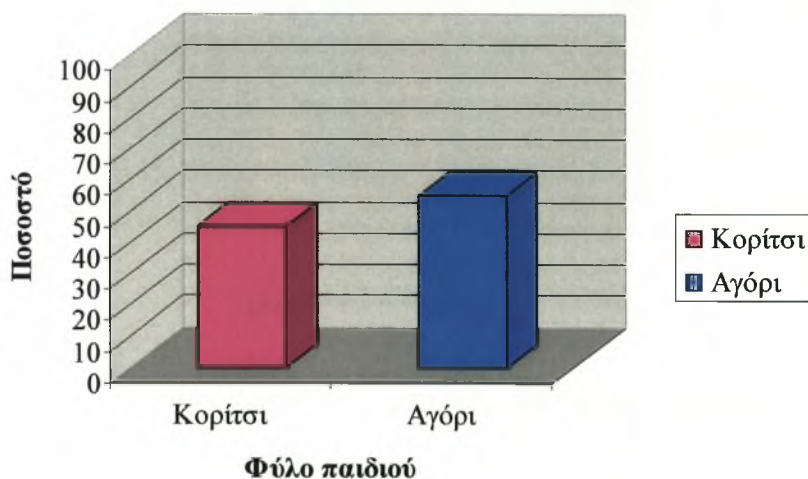
Περιγραφικά

Σε ότι αφορά το φύλο των γονέων που συμμετείχαν στην παρούσα έρευνα, το μεγαλύτερο ποσοστό (64,2%) ήταν γυναίκες, ενώ το ποσοστό των αντρών ανέρχονταν στο 35,8% (Σχήμα 1).

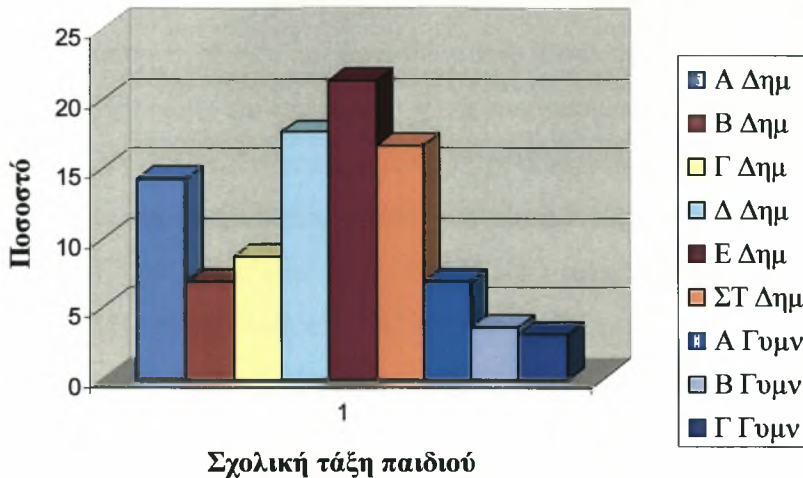
Σχήμα 1. Ποσοστά του φύλου των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα.

Σχετικά με το φύλο του παιδιού, το μεγαλύτερο ποσοστό των παιδιών, των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα, ήταν αγόρια (54,9%), ενώ το ποσοστό των κοριτσιών ανέρχονταν στο 45,1% (Σχήμα 2).

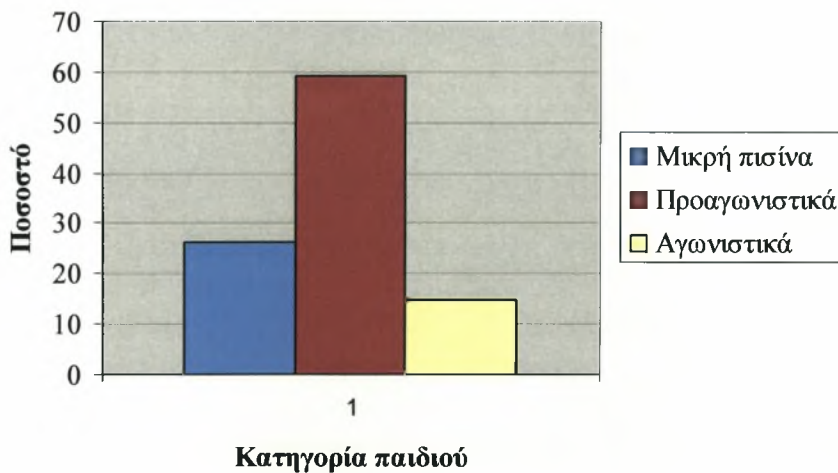
Σχήμα 2. Ποσοστά του φύλου των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα.

Η σχολική τάξη των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα ήταν από Α' δημοτικού έως Γ' γυμνασίου (Σχήμα 3). Ωστόσο τα ποσοστά των παιδιών των μικρών τάξεων του δημοτικού και συνολικά του γυμνασίου εμφανίστηκαν μικρά. Συγκεκριμένα, το ποσοστό των παιδιών που ήταν μαθητές Α' Δημοτικού ήταν 14,4%, στη Β' Δημοτικού 7%, στη Γ' Δημοτικού 8,8% και στην Α' Γυμνασίου 7%, στη Β' Γυμνασίου 3,7% και στη Γ' Γυμνασίου 3,3%. Αντίθετα, η Δ', Ε' και ΣΤ' Δημοτικού συγκέντρωσε τα μεγαλύτερα ποσοστά με 17,7% 21,4% και 16,7% αντίστοιχα.

Σχήμα 3. Ποσοστά της σχολικής τάξης των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα.

Σχετικά με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά, πρώτη σε ποσοστό εμφανίστηκε η προαγωνιστική κατηγορία (59,1%), δεύτερη η μικρή πισίνα (26%) και τρίτη η αγωνιστική κατηγορία με ποσοστό 14,9% (Σχήμα 4).

Σχήμα 4. Ποσοστά των παιδιών των γονέων που συμμετείχαν στην έρευνα ανά κατηγορία στην οποία συμμετείχαν.

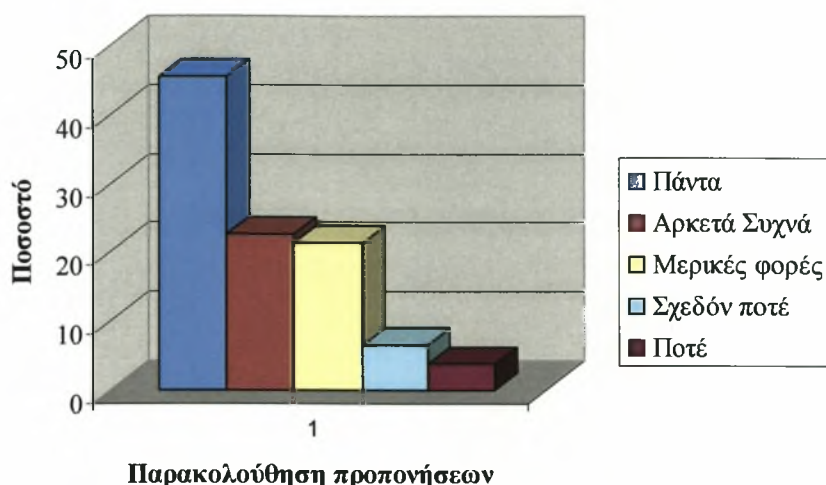
Σε ότι αφορά το συσχετισμό της σχολικής τάξης με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά (Πίνακας 1), από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι υπάρχει στατιστικά σημαντική σχέση μεταξύ της «σχολικής τάξης των παιδιών» και της κατηγορίας στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά ($\chi^2_{(16)} = 311.299$;

$p < 0.05$). Τα παιδιά που συμμετείχαν στη μικρή πισίνα φοιτούσαν κυρίως στην Α' και τη Β' τάξη του δημοτικού σχολείου και σε πολύ μικρό βαθμό στη Γ', Δ', Ε' και ΣΤ' τάξη του δημοτικού σχολείου. Τα παιδιά της προαγωνιστικής κατηγορίας φοιτούσαν κυρίως στη Γ', Δ', Ε' και ΣΤ' τάξη του δημοτικού σχολείου και σε πολύ μικρό βαθμό στην Α' τάξη του γυμνασίου. Αντίθετα, η τάξη των παιδιών αγωνιστικής κατηγορίας κυμαινόταν από την Ε' τάξη του δημοτικού έως την Γ' τάξη του γυμνασίου, με τα μεγαλύτερα ποσοστά να εντοπίζονται στην Α' τάξη του γυμνασίου.

Πίνακας 1. Σχολική τάξη των παιδιών, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν.

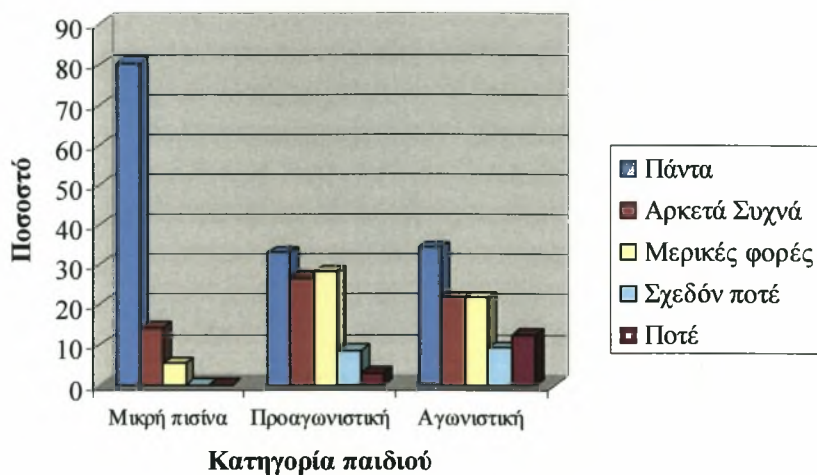
Σχολική τάξη	Κατηγορία Παιδιού			Σύνολο
	Μικρή πισίνα	Προαγωνιστική	Αγωνιστική	
Α' δημοτικού	31 (100%)	0 (0%)	0 (0%)	31
Β' δημοτικού	15 (100%)	0 (0%)	0 (0%)	15
Γ' δημοτικού	4 (21.1%)	15 (78.9%)	0 (0%)	19
Δ' δημοτικού	2 (5.3%)	36 (94.7%)	0 (0%)	38
Ε' δημοτικού	3 (6.5%)	41 (89.1%)	2 (4.3%)	46
ΣΤ' δημοτικού	1 (2.8%)	31 (86.1%)	4 (11.1%)	36
Α' Γυμνασίου	0 (0%)	4 (26.7%)	11 (73.3%)	15
Β' Γυμνασίου	0 (0%)	0 (0%)	8 (100%)	8
Γ' Γυμνασίου	0 (0%)	0 (0%)	7 (100%)	7
Σύνολο	56	127	32	215

Εστιάζοντας στην παρακολούθηση των προπονήσεων των παιδιών τους, διαπιστώθηκε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των γονέων (45,6%) παρακολουθούν «πάντα» τις προπονήσεις των παιδιών τους, 22,8% «αρκετά συχνά» και 21,4% «μερικές φορές», ενώ ελάχιστοι γονείς φάνηκε να μην παρακολουθούν «σχεδόν ποτέ» και «ποτέ» τις προπονήσεις των παιδιών τους, με 6,5,% και 3,7%, αντίστοιχα (Σχήμα 5).

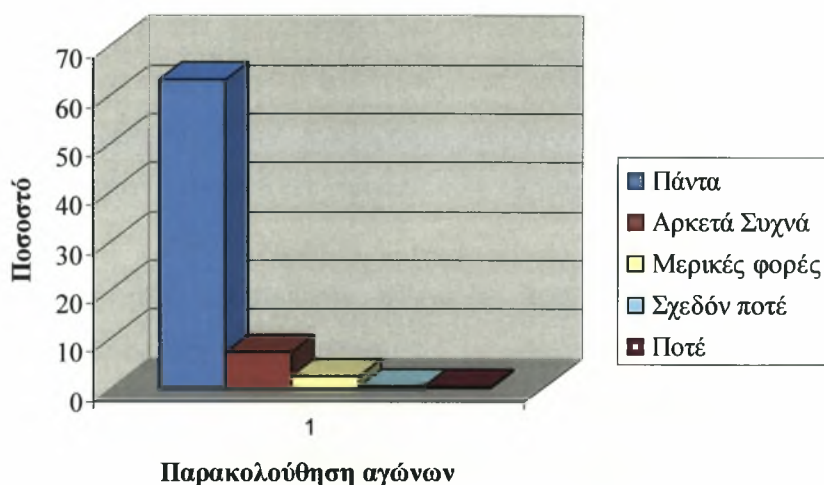
Σχήμα 5. Ποσοστά παρακολούθησης των προπονήσεων από τους γονείς.

Παράλληλα, από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά την παρακολούθηση των προπονήσεων τους από τους γονείς τους ($\chi^2_{(8)} = 46.151$; $p < 0.05$). Διαπιστώθηκε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό (80,4%) των γονέων που έχουν παιδιά στην κατηγορία της μικρής πισίνας παρακολουθούν τις προπονήσεις τους «πάντα». Ελαφρώς διαφοροποιημένα εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα στην προαγωνιστική κατηγορία, με τους γονείς να παρακολουθούν σε μεγαλύτερο ποσοστό «πάντα» τις προπονήσεις του παιδιού τους (33,1%). Ανάλογα με την προαγωνιστική κατηγορία εμφανίστηκαν και τα αποτελέσματα της αγωνιστικής (34,4%). Συνεπώς προκύπτει ότι η συχνότητα παρακολούθησης των προπονήσεων από τους γονείς ακολουθεί μια πτωτική πορεία καθώς αυξάνεται η κατηγορία, κάτι που θεωρείται αναμενόμενο (Σχήμα 6).

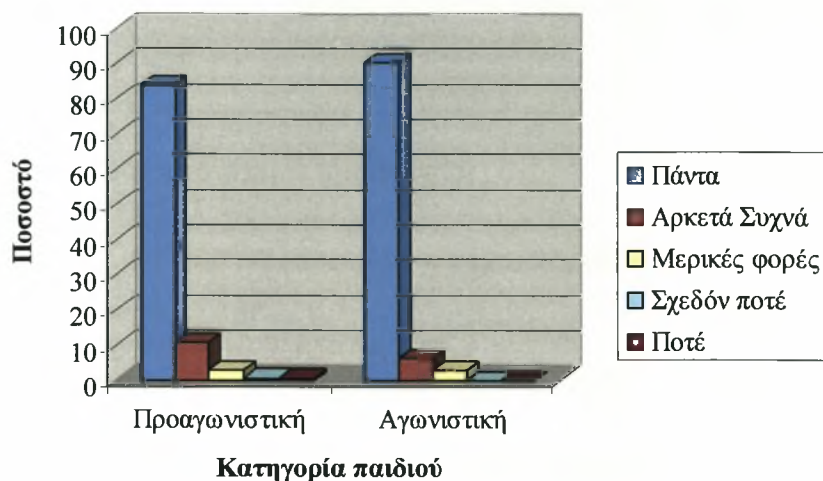
Σχήμα 6. Συχνότητα παρακολούθησης των προπονήσεων από τους γονείς ανά κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά τους.

Σε ότι αφορά την παρακολούθηση των αγώνων, διαπιστώθηκε ότι οι περισσότεροι γονείς παρακολουθούν «πάντα» τους αγώνες των παιδιών τους (63,3%).

Σχήμα 7. Ποσοστά παρακολούθησης των αγώνων από τους γονείς.

Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά την παρακολούθηση των αγώνων τους από τους γονείς τους ($\chi^2_{(4)} = 1.204$; $p < 0.05$). Τόσο στην προαγωνιστική (84,3%), όσο και στην αγωνιστική κατηγορία (90,6%), τα μεγαλύτερο ποσοστό των γονέων παρακολουθούν «πάντα» τους αγώνες των παιδιών τους (Σχήμα 8).

Σχήμα 8. Συχνότητα παρακολούθησης των αγώνων από τους γονείς ανά κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά τους.

Προσδοκίες γονέων προς τους προπονητές

Σε ότι αφορά την ιεράρχηση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές, από την εφαρμογή της ανάλυσης διακύμανσης για εξαρτημένα δείγματα ως προς δύο παράγοντες, τον ανεξάρτητο παράγοντα «φύλο γονέα» και τον εξαρτημένο παράγοντα «χαρακτηριστικό του προπονητή», δεν διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική αλληλεπίδραση μεταξύ του «φύλου των γονέων» και του «χαρακτηριστικού του προπονητή» ($F_{9,1917} = 1.387$; $p > 0.05$). Επίσης, δεν διαπιστώθηκαν διαφοροποιήσεις ανάλογα με το «φύλο του γονέα» ($F_{1,171} = 0.000$; $p > 0.05$), ενώ αντίθετα διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική επίδραση του παράγοντα «χαρακτηριστικό του προπονητή» ($F_{9,1917} = 112.601$; $p < 0.05$).

Η ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή, ανεξάρτητα από το φύλο του γονέα, παρουσιάζεται στον παρακάτω πίνακα 2.

Πίνακας 2. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή (1= το πιο σημαντικό έως 10= λιγότερο σημαντικό)

Χαρακτηριστικά προπονητή	Μέση τιμή ± SD
Τα τρία σημαντικότερα χαρακτηριστικά	
1. Καλή διδακτική ικανότητα	2.96 ± 1.831
2. Γνώση της τεχνικής του αθλήματος	3.39 ± 2.034
3. Δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές	3.65 ± 2.353
Τα τέσσερα ενδιάμεσα χαρακτηριστικά	
4. Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών	4.74 ± 2.258
5. Γνώση των κανόνων του αθλήματος	5.08 ± 2.110
6. Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας	5.63 ± 2.715
7. Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών	6.53 ± 2.252
Τα τρία λιγότερο σημαντικά χαρακτηριστικά	
8. Ατομική εμπειρία στο άθλημα	6.64 ± 2.492
9. Δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο	6.95 ± 2.141
10. Δέσμευση για νίκη των αθλητών	9.42 ± 1.302

Η ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τις γυναίκες παρουσιάζεται στον παρακάτω πίνακα 3.

Πίνακας 3. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τις γυναίκες
(1= το πιο σημαντικό έως 10= λιγότερο σημαντικό)

Χαρακτηριστικά προπονητή	Γυναίκα γονέας <i>Μέση τιμή ± SD</i>
Τα τρία σημαντικότερα χαρακτηριστικά	
1. Καλή διδακτική ικανότητα	3.10 ± 1.769
2. Γνώση της τεχνικής του αθλήματος	3.35 ± 2.229
3. Δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές	3.51 ± 2.284
Τα τέσσερα ενδιάμεσα χαρακτηριστικά	
4. Γνώση των κανόνων του αθλήματος	4.70 ± 2.110
5. Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών	4.89 ± 2.204
6. Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας	5.56 ± 2.743
7. Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών	6.57 ± 2.074
Τα τρία λιγότερο σημαντικά χαρακτηριστικά	
8. Ατομική εμπειρία στο άθλημα	6.75 ± 2.473
9. Δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο	7.08 ± 1.991
10. Δέσμευση για νίκη των αθλητών	9.49 ± 1.207

Η ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τους άντρες παρουσιάζεται στον παρακάτω πίνακα 4.

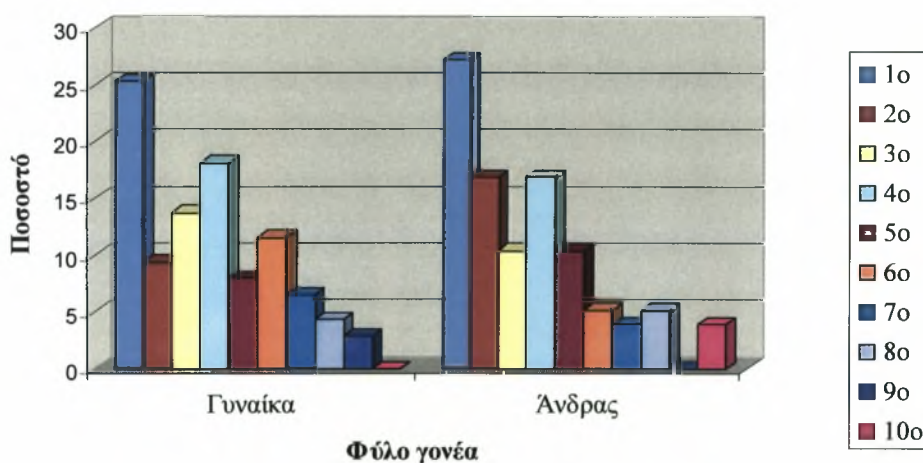
Πίνακας 4. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τους άντρες (1= το πιο σημαντικό έως 10= λιγότερο σημαντικό).

Χαρακτηριστικά προπονητή	Άντρας γονέας Μέση τιμή ± SD
Τα τρία σημαντικότερα χαρακτηριστικά	
1. Καλή διδακτική ικανότητα	3.23 ± 2.037
2. Γνώση της τεχνικής του αθλήματος	3.58 ± 2.562
3. Δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές	3.61 ± 1.957
Τα τέσσερα ενδιάμεσα χαρακτηριστικά	
4. Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών	4.45 ± 2.218
5. Γνώση των κανόνων του αθλήματος	5.42 ± 2.636
6. Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας	5.69 ± 2.115
7. Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών	6.39 ± 2.414
Τα τρία λιγότερο σημαντικά χαρακτηριστικά	
8. Ατομική εμπειρία στο άθλημα	6.53 ± 2.423
9. Δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο	6.80 ± 2.571
10. Δέσμευση για νίκη των αθλητών	9.30 ± 1.620

Αναλυτικότερα, σε ότι αφορά κάθε ένα από τα «χαρακτηριστικά του προπονητή» προκύπτουν τα ακόλουθα. Αναφορικά με «τη δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές», τα συνολικά ποσοστά ιεράρχησης αναπαριστώνται στο σχήμα 9, ενώ τόσο οι μητέρες, όσο και οι πατέρες φάνηκε να την έθεσαν στα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του προπονητή (Σχήμα 10). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε μάλιστα ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης του δεδομένου χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 13.635$; $p > 0.05$).

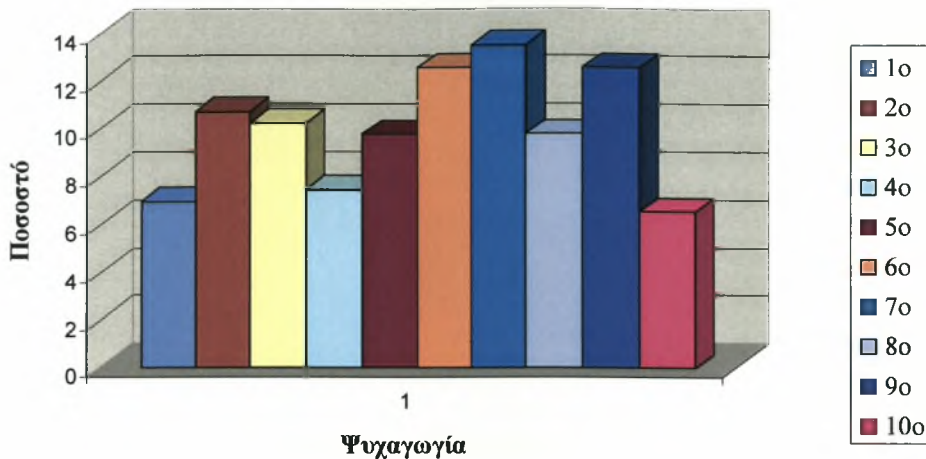

Σχήμα 9. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές».

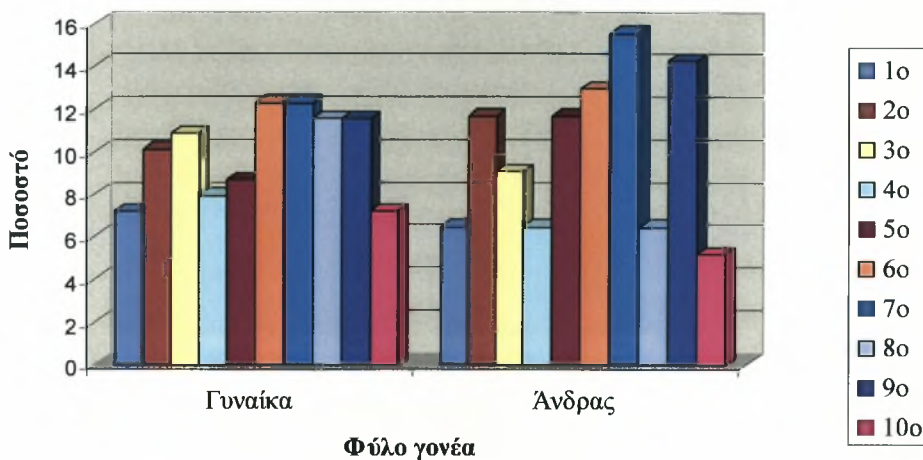

Σχήμα 10. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Εστιάζοντας στην «έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας», συνολικά οι γονείς την έθεσαν στα ενδιάμεσης σημασίας χαρακτηριστικά του προπονητή (Σχήμα 11), ενώ ανάλογα ήταν τα αποτελέσματα ξεχωριστά για τα δύο φύλα των γονέων (Σχήμα 12). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης αυτού του χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 3.230$; $p > 0.05$).

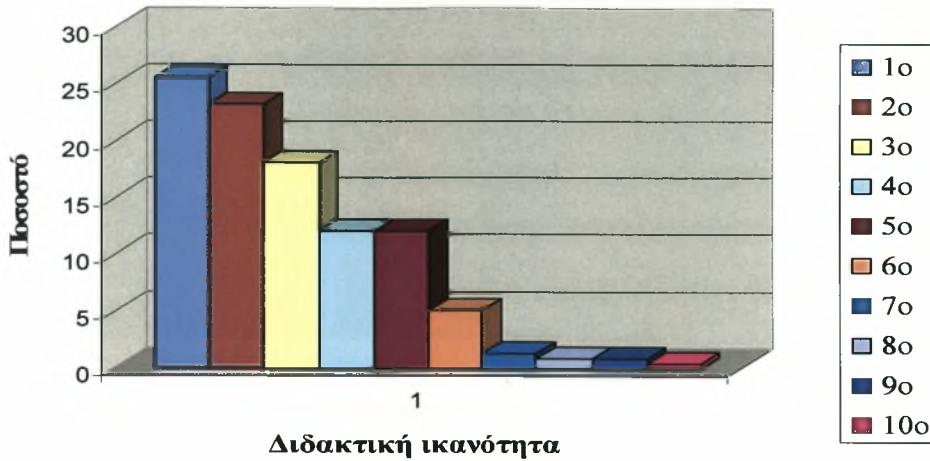

Σχήμα 11. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας».

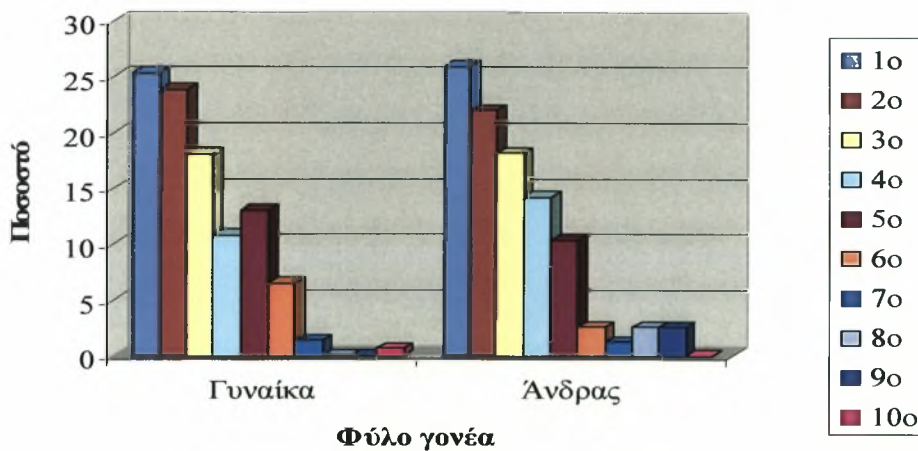

Σχήμα 12. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Σε ότι αφορά την «καλή διδακτική ικανότητα» οι γονείς την έθεσαν ως το πρώτο και κύριο χαρακτηριστικό του προπονητή (Σχήμα 13), ενώ το φύλο των γονέων δεν φάνηκε να διαφοροποιεί τα πράγματα. Τόσο οι μητέρες, όσο και οι πατέρες την έθεσαν πρώτη σε σημασία (Σχήμα 14), χωρίς να υπάρχουν σημαντικές διαφορές μεταξύ τους, καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης αυτού του χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 10.066$; $p > 0.05$).

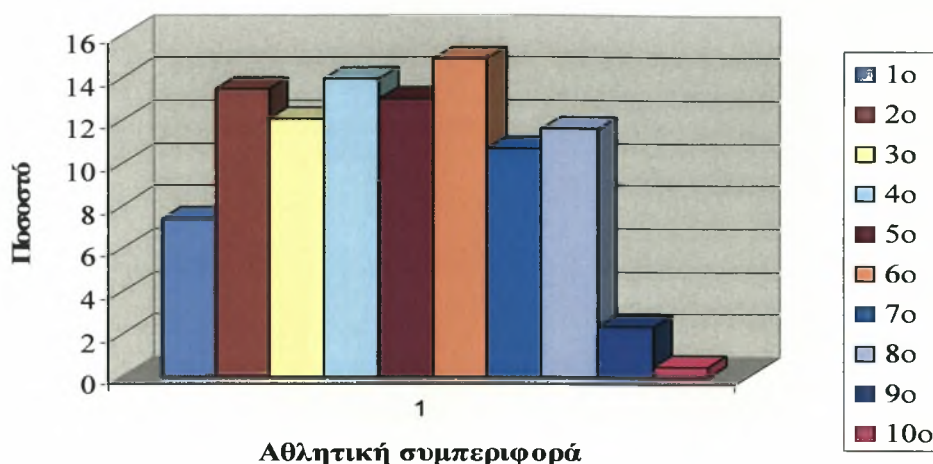

Σχήμα 13. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Καλή διδακτική ικανότητα».

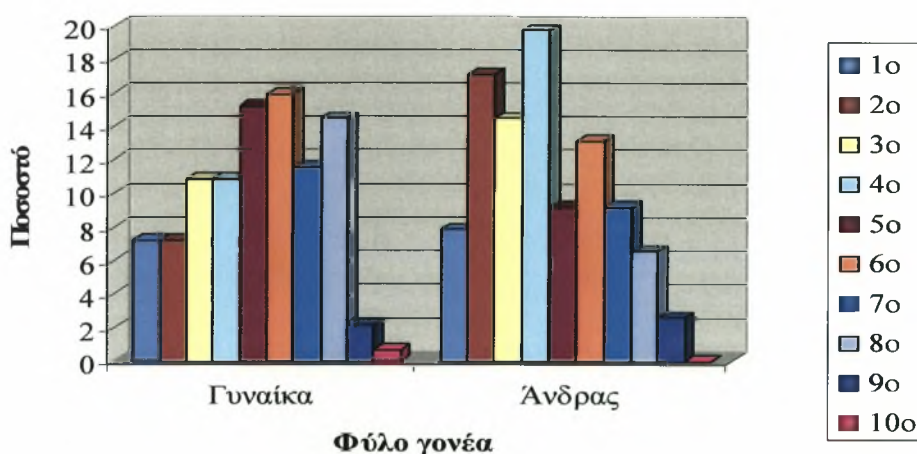

Σχήμα 14. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Καλή διδακτική ικανότητα», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Τη «δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών», οι γονείς συνολικά την έθεσαν στα ενδιαμέσως σημασίας χαρακτηριστικά του προπονητή (Σχήμα 15), ενώ το φύλο των γονέων δεν φάνηκε να διαφοροποιεί τη θέση ιεράρχησης του (Σχήμα 16), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης του συγκεκριμένου χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 10.402$; $p > 0.05$).

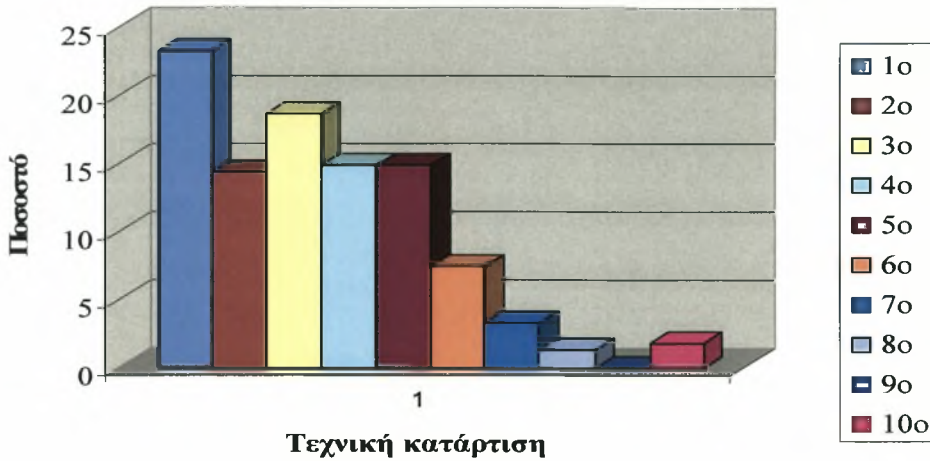

Σχήμα 15. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών».

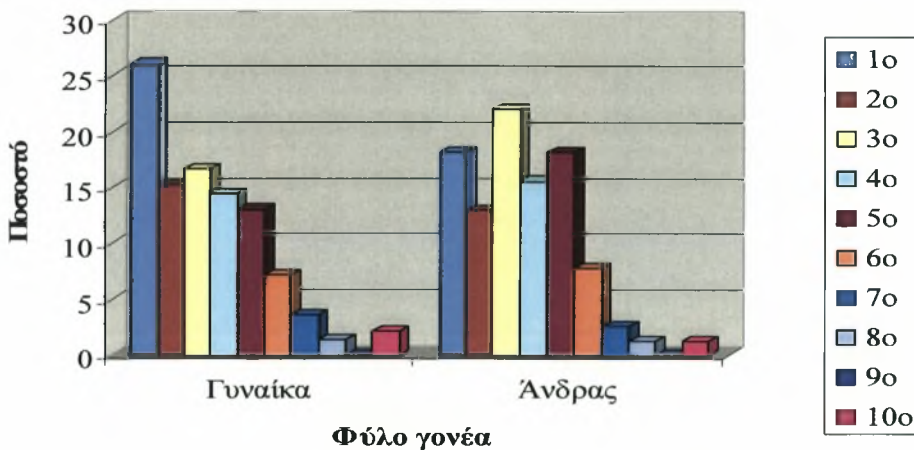

Σχήμα 16. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Σχετικά με την «τεχνική κατάρτιση του προπονητή», οι γονείς την έθεσαν στα τρία σημαντικότερα χαρακτηριστικά (Σχήμα 17), ενώ σε ότι αφορά το φύλο του γονέα δεν φάνηκε να υπάρχουν διαφοροποιήσεις (Σχήμα 18), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης της «τεχνικής κατάρτισης του προπονητή» ($\chi^2_{(8)} = 3.584$; $p > 0.05$).

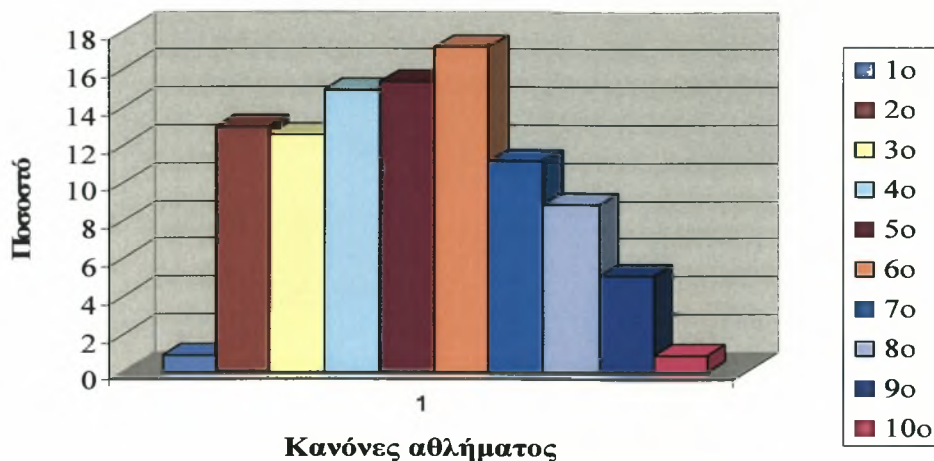

Σχήμα 17. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση της τεχνικής του αθλήματος».

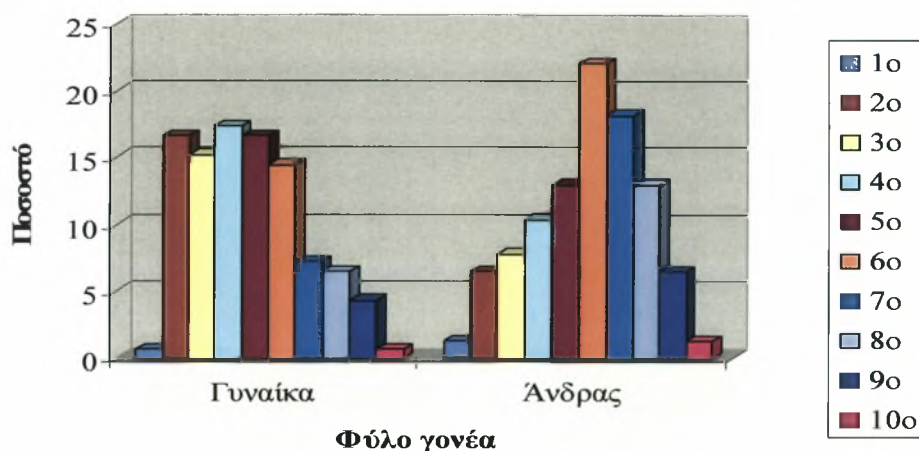

Σχήμα 18. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Γνώση της τεχνικής του αθλήματος», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Τη «γνώση των κανόνων του αθλήματος», οι γονείς την έθεσαν στα ενδιάμεσης σημασίας χαρακτηριστικά (Σχήμα 19), κάτι που διαπιστώθηκε τόσο για τους άντρες, όσο και για τις γυναίκες. Το φύλο των γονέων διαφοροποίησε ωστόσο την ακριβή θέση ιεράρχησης αυτού του χαρακτηριστικού (Σχήμα 20), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης του ($\chi^2_{(9)} = 18.241$; $p < 0.05$)

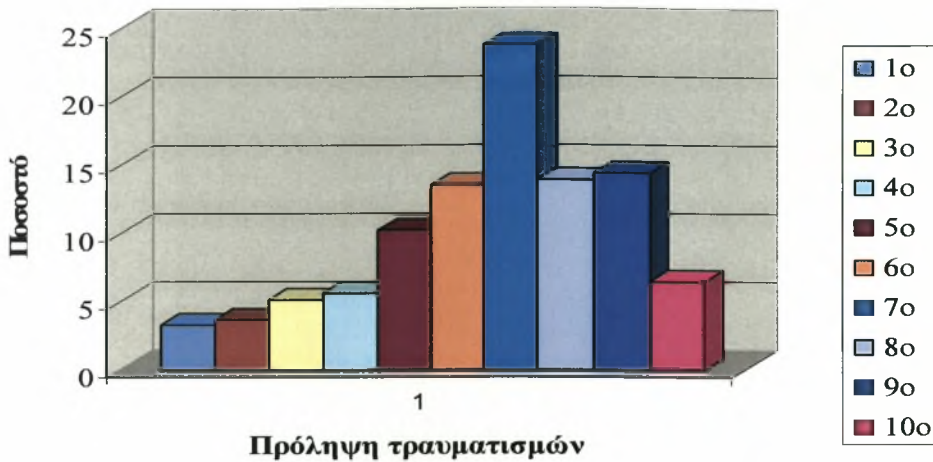

Σχήμα 19. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «γνώση των κανόνων του αθλήματος».

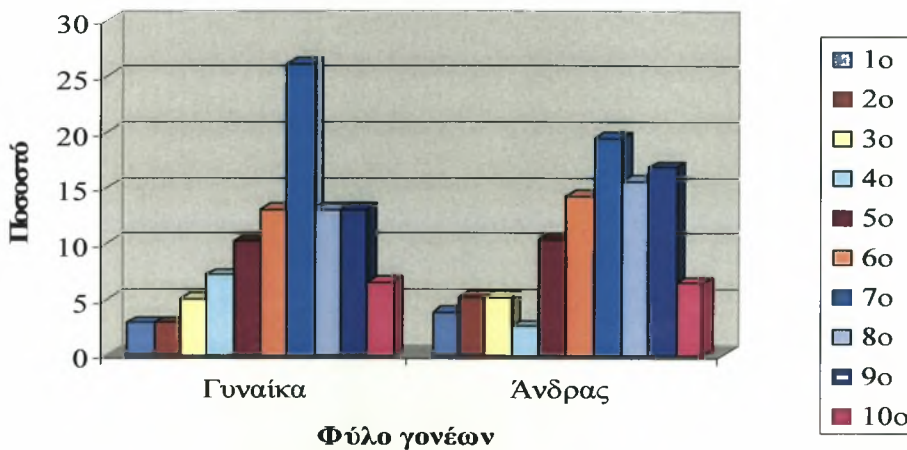

Σχήμα 20. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «γνώση των κανόνων του αθλήματος», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Την «πρόληψη και αποκατάσταση των τραυματισμών» οι γονείς φάνηκε να την θέτουν στα ενδιάμεσες σημασίας χαρακτηριστικά (Σχήμα 21), ενώ δεν υπήρξαν διαφορές ανάλογα με το φύλο του γονέα (Σχήμα 22). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης αυτού του χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 4.470$; $p > 0.05$).

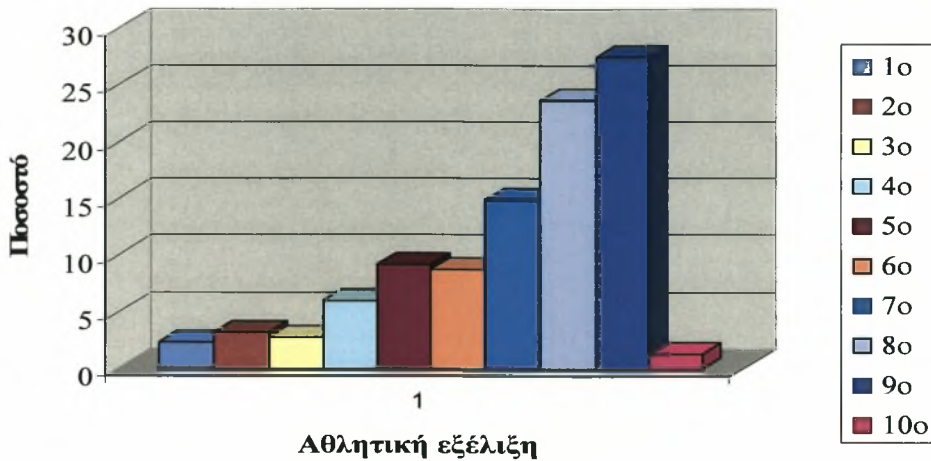

Σχήμα 21. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών».

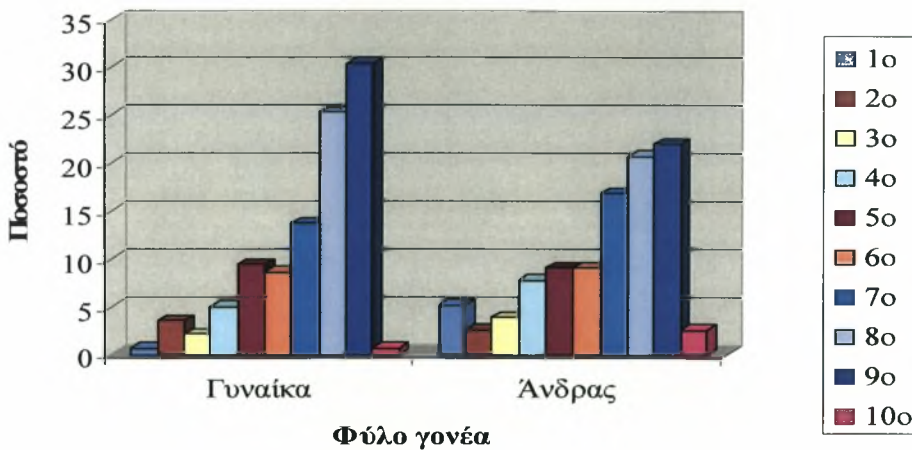

Σχήμα 22. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Η «δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο», δεν φάνηκε να αξιολογείται ως σημαντική από τους γονείς, καθώς την τοποθέτησαν στα λιγότερο σημαντικά (Σχήμα 23). Όμοια παρέμειναν τα αποτελέσματα ανεξάρτητα από το φύλο του γονέα (Σχήμα 24), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης του συγκεκριμένου χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 8.811$; $p > 0.05$).

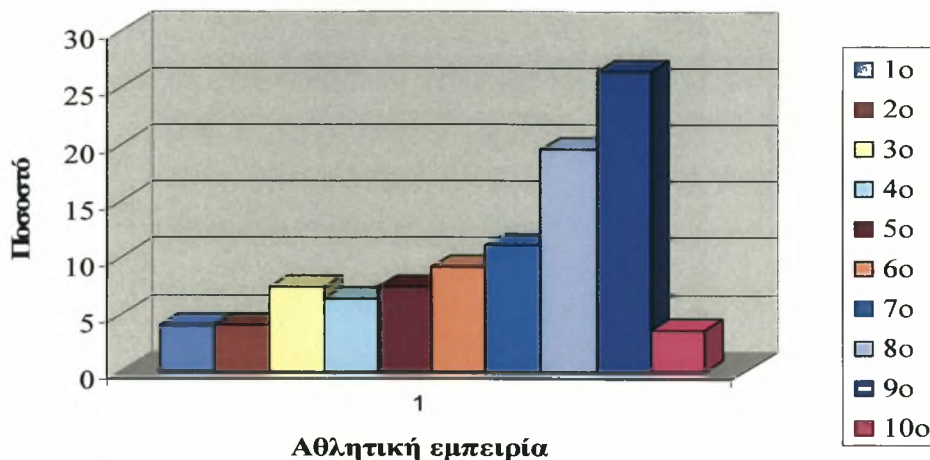

Σχήμα 23. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο».

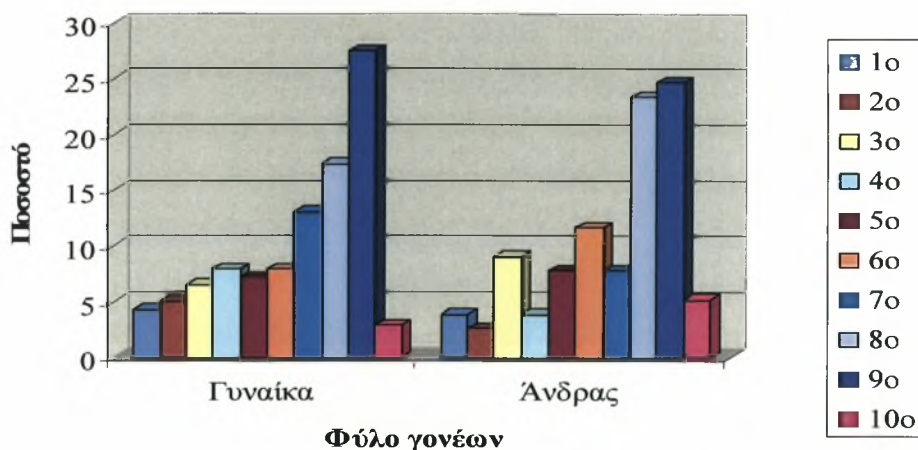

Σχήμα 24. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Την «ατομική αθλητική εμπειρία του προπονητή», οι γονείς την αξιολόγησαν ως χαμηλής σημασίας χαρακτηριστικό (Σχήμα 25), ενώ σε ότι αφορά το «φύλο των γονέων» (Σχήμα 26), από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης του συγκεκριμένου χαρακτηριστικού ($\chi^2_{(9)} = 8.811$; $p > 0.05$).

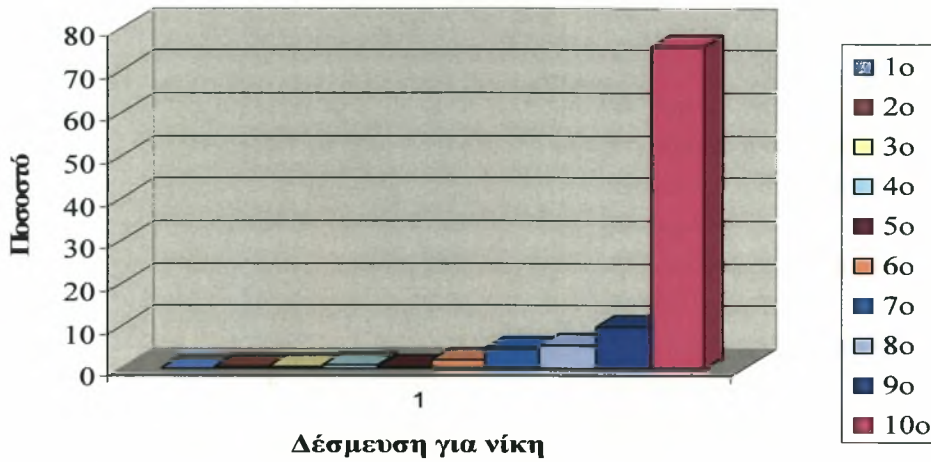

Σχήμα 25. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Ατομική εμπειρία στο άθλημα».

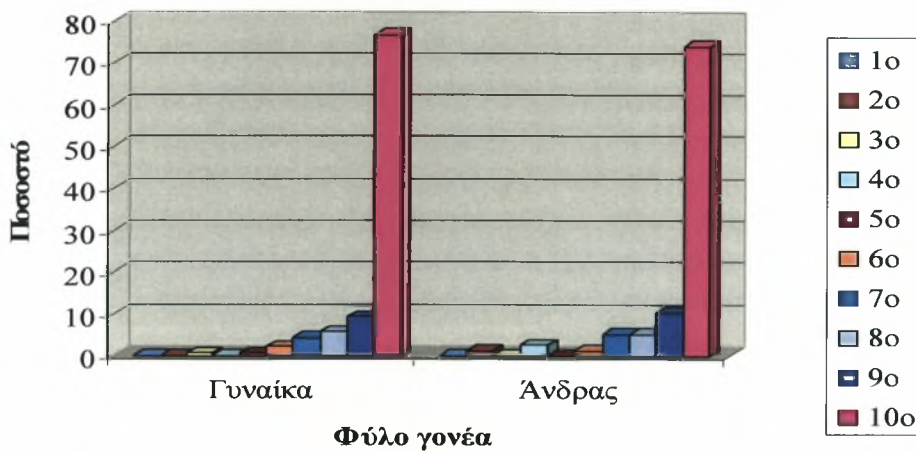

Σχήμα 26. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Ατομική εμπειρία στο άθλημα», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Η «δέσμευση για νίκη των αθλητών» αποτέλεσε ένα χαρακτηριστικό του προπονητή που οι γονείς το αξιολόγησαν ως το πλέον ασήμαντο (Σχήμα 27), ενώ τα αποτελέσματα ήταν όμοια και για τα δύο φύλα των γονέων (Σχήμα 28). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη θέση ιεράρχησης της δέσμευσης για νίκη των αθλητών ($\chi^2_{(8)} = 6.903$; $p > 0.05$).

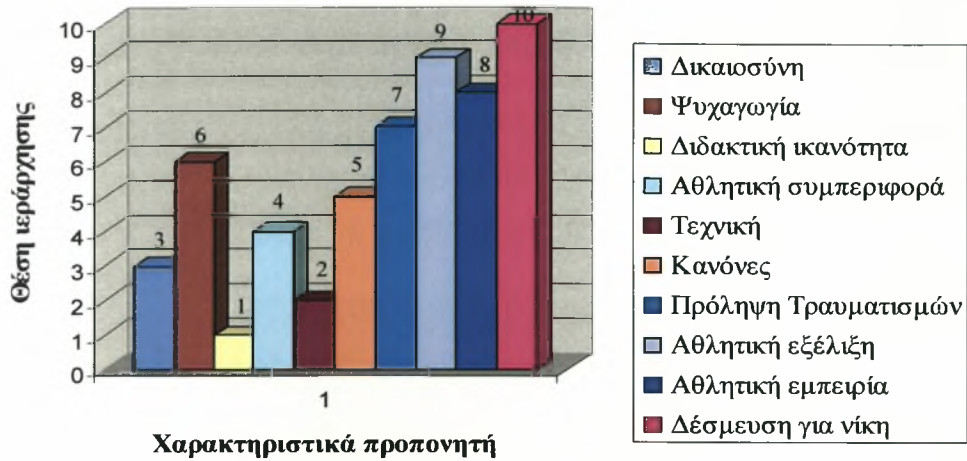

Σχήμα 27. Ποσοστά ιεράρχησης από τους γονείς του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για νίκη των αθλητών».

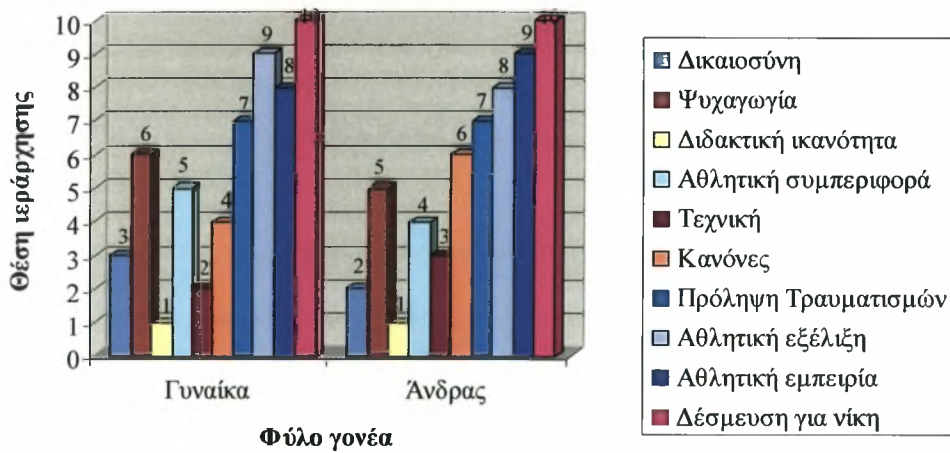

Σχήμα 28. Ιεράρχηση του χαρακτηριστικού του προπονητή «Δέσμευση για νίκη των αθλητών», ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Συνολικά η ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή φαίνεται στο σχήμα 29, ενώ η συνολική ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή ανάλογα με το φύλο των γονέων απεικονίζεται στο σχήμα 30.

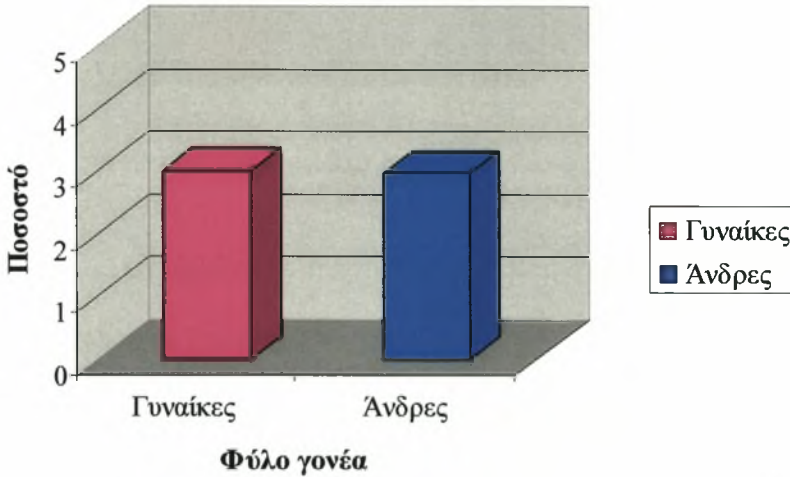
Σχήμα 29. Ιεράρχηση των χαρακτηριστικών του προπονητή από τους γονείς.

Σχήμα 30. Ιεράρχηση των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές, ανάλογα με το φύλο τους.

Εμπλοκή γονέων στην προπονητική διαδικασία

Σε ότι αφορά τη γονική εμπλοκή συνολικά οι γονείς φάνηκε να εμπλέκονται σε μέτριο βαθμό στην προπονητική διαδικασία (2.98 ± 1.09). Αυτό ισχύει τόσο για τις γυναίκες (3 ± 1.09), όσο και για τους άνδρες (2.96 ± 1.1) (Σχήμα 31).

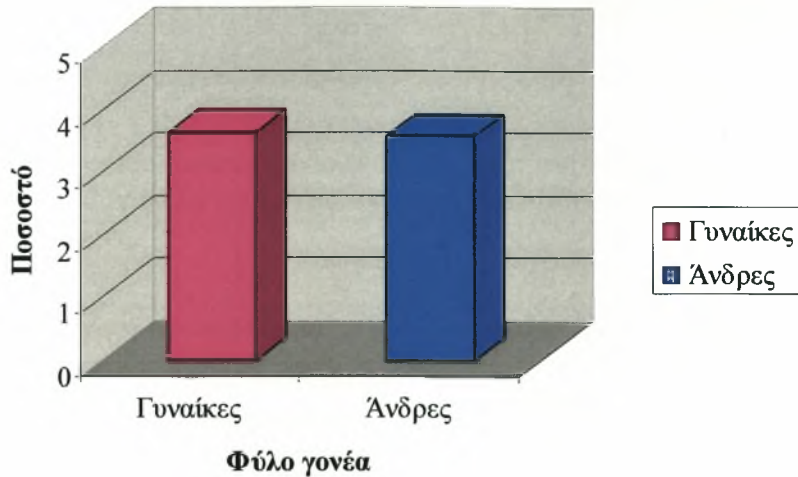

Σχήμα 31. Μέσοι όροι εμπλοκής των δύο φύλων στην προπονητική διαδικασία.

* 1= μέγας βαθμός 5=μικρός βαθμός

Κατευθυντική συμπεριφορά

Ο τύπος εμπλοκής «κατευθυντική συμπεριφορά» αποτελείται από μία ομάδα 10 ερωτήσεων. Η κλίμακα της «κατευθυντικής συμπεριφοράς» έδειξε την έκταση στην οποία οι γονείς ελέγχουν τη συμπεριφορά του παιδιού τους στην κολύμβηση. Συνολικά οι γονείς σε αυτό τον τύπο παρουσιάζουν μικρού βαθμού εμπλοκή (3.67 ± 1.18), και τα αντίστοιχα αποτελέσματα αναφορικά για κάθε ερώτηση παρουσιάζονται στον πίνακα 5. Συγκεκριμένα διαπιστώθηκε ότι οι γυναίκες (3.64 ± 1.19), όπως και οι άνδρες (3.57 ± 1.21) παρουσίασαν μικρού βαθμού εμπλοκή (Σχήμα 32).

Σχήμα 32. Μέσοι όροι της εμπλοκής τύπου κατευθυντική συμπεριφορά για τα δύο φύλα.

*1= μεγάλος βαθμός 5=μικρός βαθμός

Πίνακας 5. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων των γονέων συνολικά στις ερωτήσεις κατευθυντικής συμπεριφοράς.

Κατευθυντική συμπεριφορά	Μέση τιμή ± SD
2. Μετά από κάποιον αγώνα λέτε στο παιδί σας σε τι θεωρείτε ότι πρέπει να δουλέψει παραπάνω ;	3.43 ± 1.24
3. Μετά από μία άσχημη επίδοση του παιδιού σας σε έναν αγώνα, του επισημαίνετε τα λάθη του κατά την άποψη σας;	3.45 ± 1.33
10. Συμβουλευτέτε το παιδί σας σχετικά με το πώς μπορεί να βελτιώσει την τεχνική του στην κολύμβηση (στροφές, εκκινήσεις κ.λ.π);	3.78 ± 1.25
11. Κατά τη διάρκεια παρακολούθησης της προπόνησης λέτε ή δείχνετε στο παιδί σας τι πρέπει να κάνει;	4.52 ± 0.93
12. Εμψυχώνετε το παιδί σας πριν από έναν αγώνα (φωνάζετε και χειροκροτείτε);	2.23 ± 1.41
13. Προτρέπετε έντονα τα παιδί σας να εξασκείτε σκληρότερα στην προπόνηση;	3.53 ± 1.25
17.Επιδεικνύετε θυμό στο παιδί σας όταν νομίζετε ότι δεν κολυμπάει τόσο σωστά όσο θα έπρεπε;	4.42 ± 0.9
6. Πριν από έναν αγώνα συμβουλευτέτε το παιδί σας συγκεκριμένα ώστε να έχει μία καλή απόδοση;	3.28 ± 1.35
1. Πριν από κάποιο αγώνα λέτε στο παιδί σας πώς να κολυμπήσει στη διαδρομή;	3.94 ± 1.15
9. Μετά από έναν αγώνα λέτε στο παιδί σας ότι δεν προσπάθησε αρκετά;	4.21 ± 1

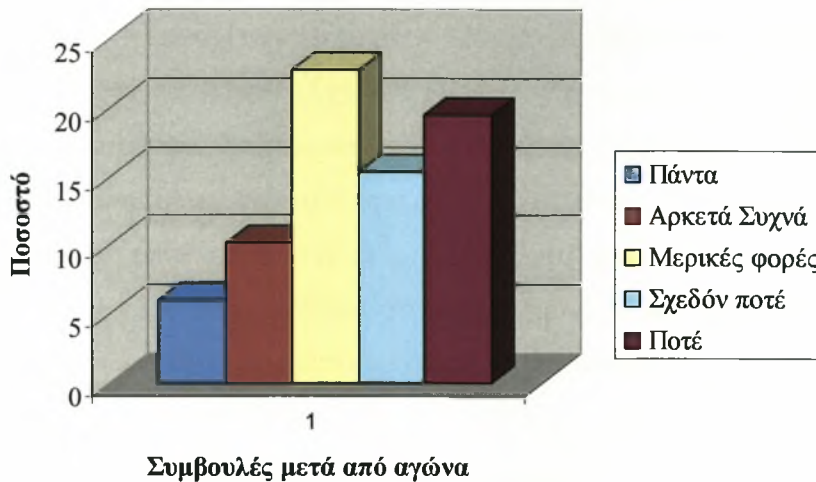
Αναλυτικότερα τα αποτελέσματα για τον κάθε φύλο γονέα ξεχωριστά φαίνονται στον πίνακα 6.

Πίνακας 6. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων των γονέων, ανάλογα με το φύλο τους, στις ερωτήσεις κατευθυντικής συμπεριφοράς.

Κατευθυντική συμπεριφορά	Μητέρα	Πατέρας	t-τιμή
2. Μετά από κάποιον αγώνα λέτε στο παιδί σας σε τι θεωρείτε ότι πρέπει να δουλέψει παραπάνω ;	3.5 ± 1.2	3.32 ± 1.31	0.847
3. Μετά από μία άσχημη επίδοση του παιδιού σας σε έναν αγώνα, του επισημαίνετε τα λάθη του κατά την άποψη σας;	3.44 ± 1.36	3.45 ± 1.29	-0.046
10. Συμβουλευέτε το παιδί σας σχετικά με το πώς μπορεί να βελτιώσει την τεχνική του στην κολύμβηση (στροφές, εκκινήσεις κ.λ.π);	3.92 ± 1.23	3.53 ± 1.26	2.186*
11. Κατά τη διάρκεια παρακολούθησης της προπόνησης λέτε ή δείχνετε στο παιδί σας τι πρέπει να κάνει;	4.54 ± 0.92	4.46 ± 0.96	0.569
12. Εμψυχώνετε το παιδί σας πριν από έναν αγώνα (φωνάζετε και χειροκροτείτε);	2.1 ± 1.38	2.42 ± 1.46	-1.406*
13. Προτρέπειτε έντονα τα παιδί σας να εξασκείτε σκληρότερα στην προπόνηση;	3.6 ± 1.26	3.4 ± 1.23	1.155
17.Επιδεικνύετε θυμό στο παιδί σας όταν νομίζετε ότι δεν κολυμπάει τόσο σωστά όσο θα έπρεπε;	4.4 ± 0.93	4.44 ± 0.85	-0.278
6. Πριν από έναν αγώνα συμβουλευέτε το παιδί σας συγκεκριμένα ώστε να έχει μία καλή απόδοση;	3.25 ± 1.34	3.31 ± 1.38	-0.254
1. Πριν από κάποιο αγώνα λέτε στο παιδί σας πώς να κολυμπήσει στη διαδρομή;	4 ± 1.13	3.83 ± 1.17	0.873
9. Μετά από έναν αγώνα λέτε στο παιδί σας ότι δεν προσπάθησε αρκετά;	4.27 ± 0.97	4.11 ± 1.05	0.983

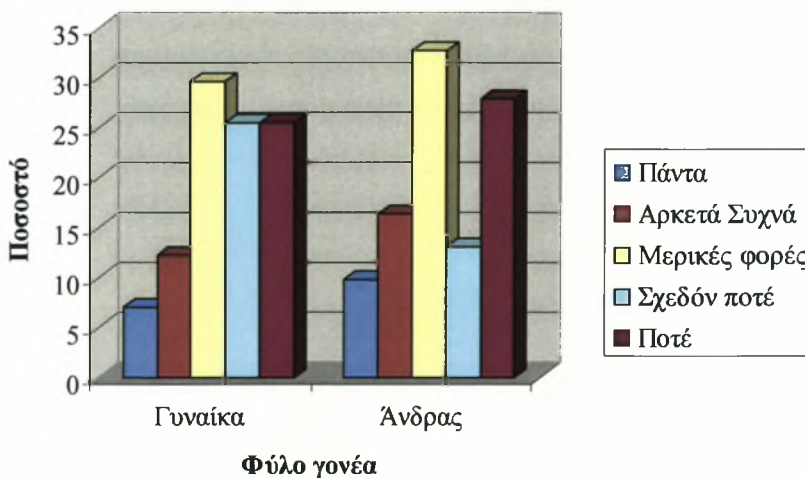
* $p < 0.05$

Αναλυτικότερα, για κάθε μία από τις παραπάνω ερωτήσεις προέκυψαν τα ακόλουθα. Οι γονείς κατά μέσο όρο μετά από κάποιον αγώνα λένε μερικές φορές στα παιδιά τους σε τι θεωρούν ότι πρέπει να δουλέψουν παραπάνω (Σχήμα 33).

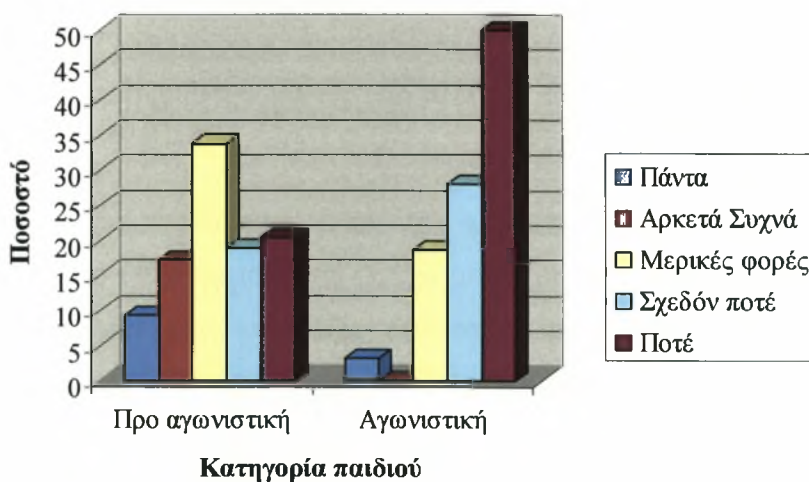
Σχήμα 33. Συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα.

Σχετικά με το φύλο των γονέων διαπιστώθηκαν κάποιες μικρές διαφοροποιήσεις για το αν μετά από κάποιον αγώνα λένε στο παιδί τους σε τι θεωρούν ότι πρέπει να δουλέψει παραπάνω (Σχήμα 34). Συγκεκριμένα, οι μητέρες δεν λένε «σχεδόν ποτέ», ενώ οι πατέρες λένε «μερικές φορές» στο παιδί τους σε τι θεωρούν ότι πρέπει να δουλέψει παραπάνω μετά από κάποιο αγώνα. Ωστόσο, αυτές οι διαφοροποιήσεις δεν ήταν στατιστικά σημαντικές, καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 3.788$; $p > 0.05$).

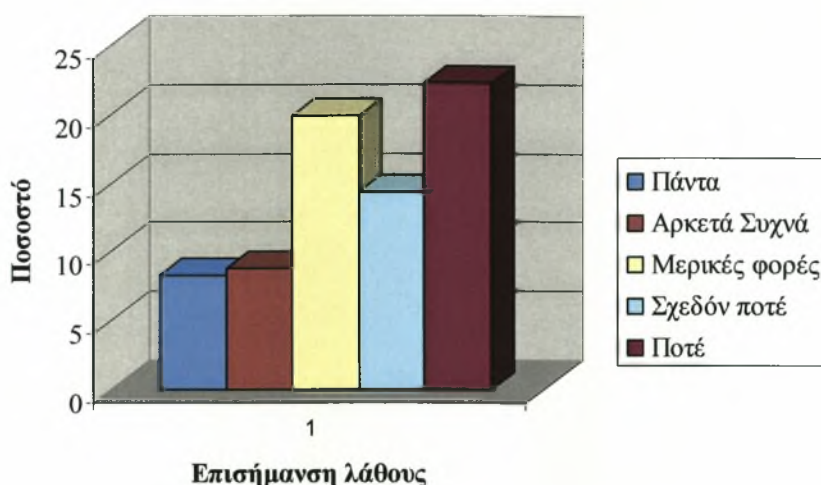
Σχήμα 34. Συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Διαφοροποιημένα εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά (Σχήμα 35). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 18.172$; $p < 0.05$). Οι γονείς παιδιών προαγωνιστικής κατηγορίας διαπιστώθηκε ότι κατά μέσο όρο λένε στο παιδί τους «μερικές φορές» σε τι θεωρούν ότι πρέπει να δουλέψει παραπάνω (3.24 ± 1.23), ενώ στην αγωνιστική κατηγορία «σχεδόν ποτέ» (4.22 ± 0.97).

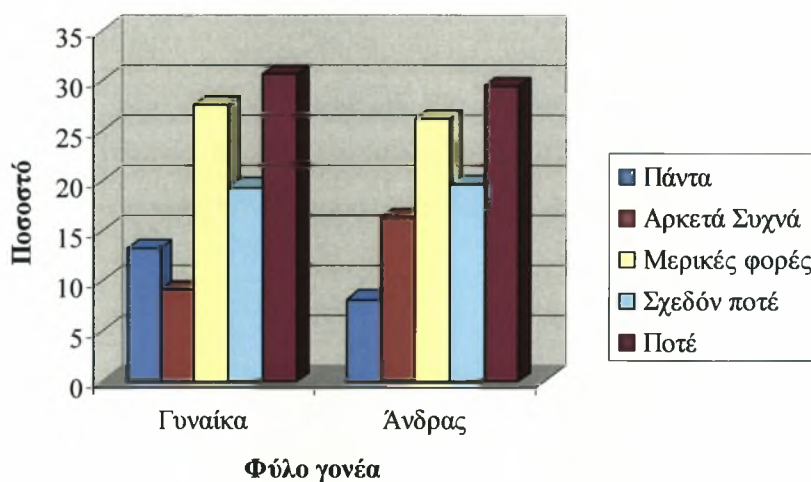
Σχήμα 35. Συχνότητα παροχής συμβουλών από πλευράς των γονέων στα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Εστιάζοντας στην ερώτηση που αναφερόταν στην επισήμανση λάθους, οι γονείς μετά από μία άσχημη επίδοση του παιδιού τους σε έναν αγώνα επισημαίνουν μερικές φορές στο παιδί τους τα λάθη του κατά την άποψη τους (Σχήμα 36).

Σχήμα 36. Ποσοστά επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα.

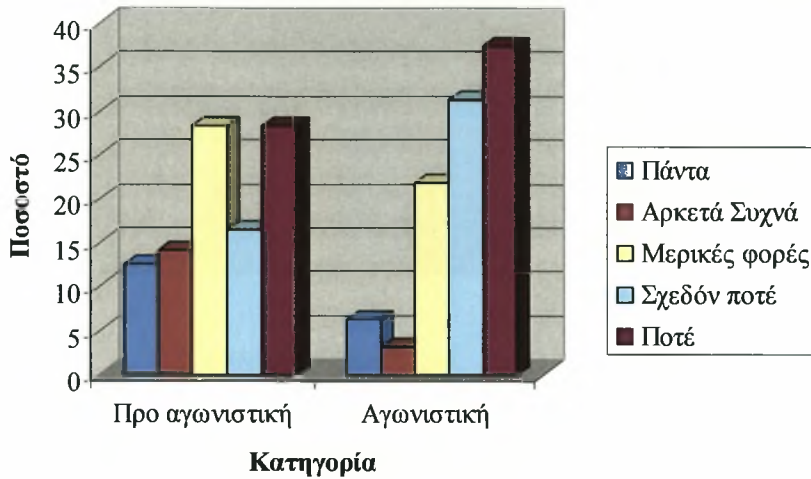
Τα αποτελέσματα παρέμειναν αμετάβλητα (Σχήμα 37) και για τα δύο φύλα των γονέων, καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 2.530$; $p > 0.05$).

Σχήμα 37. Ποσοστά επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.

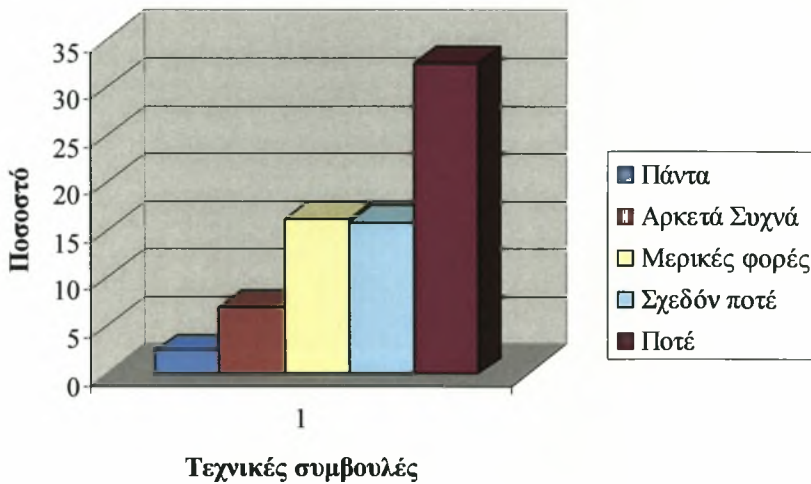
Παράλληλα δεν διαπιστώθηκαν διαφοροποιήσεις αναφορικά με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά (Σχήμα 38), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα

επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 7.465$; $p > 0.05$).

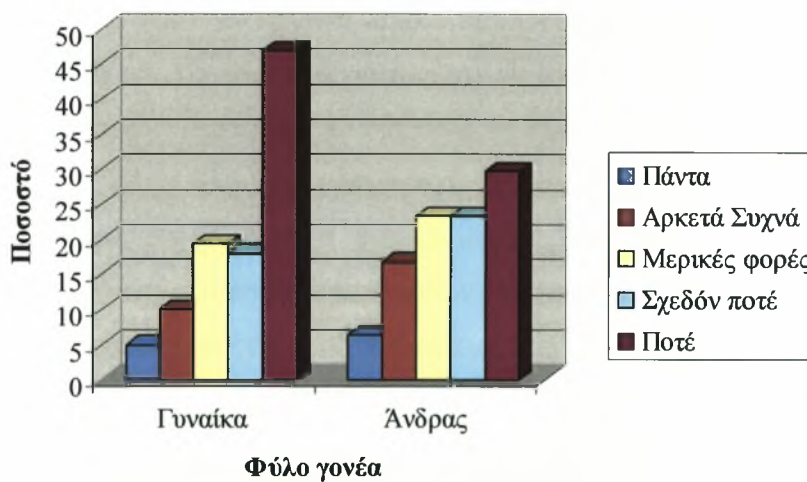

Σχήμα 38. Ποσοστά επισήμανσης λάθους από πλευράς των γονέων προς τα παιδιά τους μετά από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.

Σε ότι αφορά συμβουλές σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ, οι γονείς διαπιστώθηκε ότι δεν συμβουλεύουν σχεδόν ποτέ τα παιδιά τους σχετικά με τεχνικά θέματα (Σχήμα 39). Παράλληλα, σε ότι αφορά το φύλο των γονέων δεν διαπιστώθηκαν διαφοροποιήσεις (Σχήμα 40). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά. ($\chi^2_{(4)} = 6.578$; $p > 0.05$).

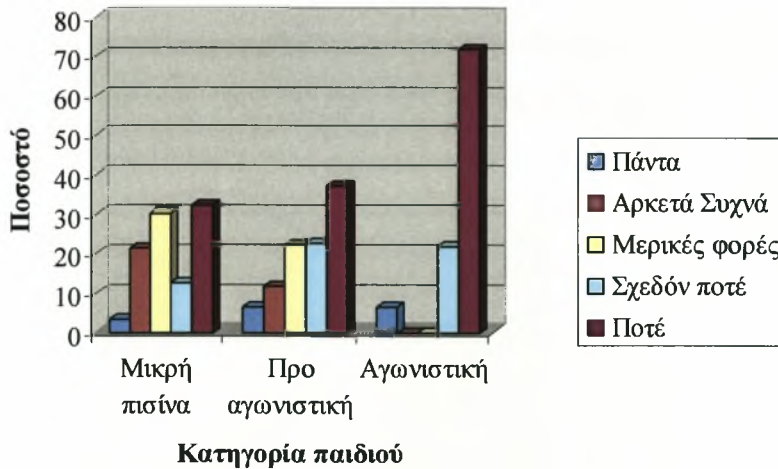

Σχήμα 39. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά.

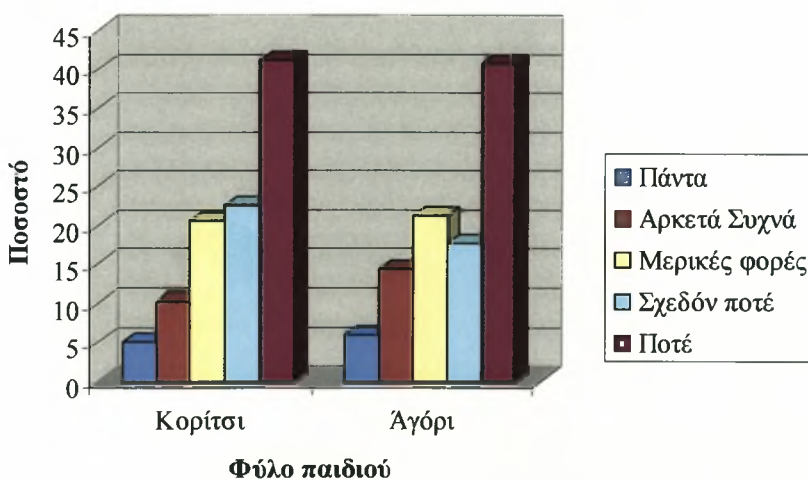
Σχήμα 40. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Αντίθετα, διαφοροποιημένα εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα σε ότι αφορά την κατηγορία των παιδιών (Σχήμα 41). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά. ($\chi^2_{(8)} = 28.445$; $p < 0.05$). Συγκεκριμένα οι γονείς παιδιών μικρής πσίνας συμβουλεύουν «μερικές φορές» τα παιδιά τους (3.48 ± 1.25), της προαγωνιστικής κατηγορίας «σχεδόν ποτέ» (3.72 ± 1.25) και της αγωνιστικής κατηγορίας «ποτέ» (4.53 ± 1.01).

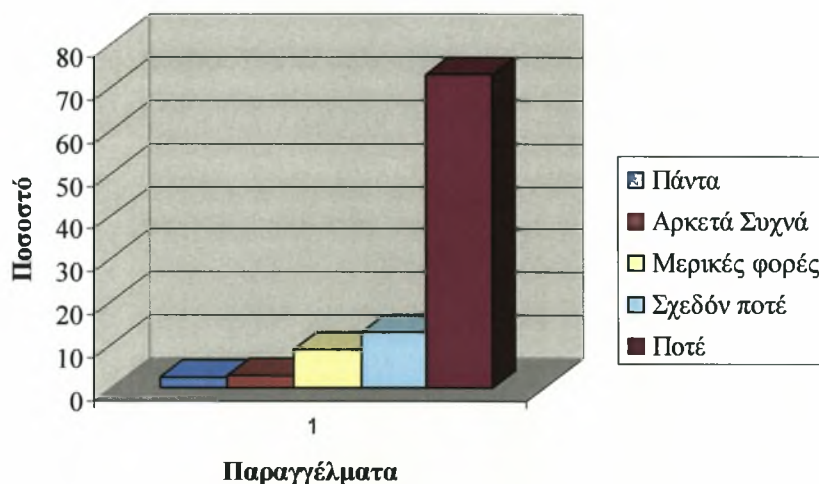
Σχήμα 41. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Σε ότι αφορά το φύλο του παιδιού τα αποτελέσματα ήταν όμοια τόσο για τους γονείς κοριτσιών (3.85 ± 1.21), όσο και για τους γονείς αγοριών (3.73 ± 1.29), καθώς δεν συμβουλεύουν «σχεδόν ποτέ» τα παιδιά τους σχετικά με τεχνικά θέματα στην κολύμβηση (Σχήμα 42). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε μάλιστα ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά. ($\chi^2_{(4)} = 1.417$; $p > 0.05$).

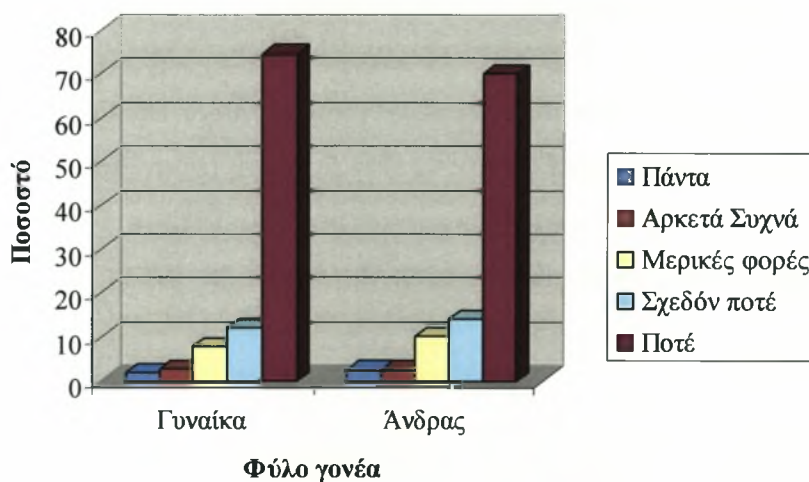
Σχήμα 42. Ποσοστά παροχής συμβουλών σχετικά με την τεχνική των κολυμβητικών στυλ από τους γονείς προς τα παιδιά, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

Ανύπαρκτα ήταν τα παραγγέλματα από τους γονείς κατά την παρακολούθηση της προπόνησης των παιδιών τους (Σχήμα 43), καθώς οι γονείς δεν έδιναν «ποτέ» παραγγέλματα στα παιδιά τους.

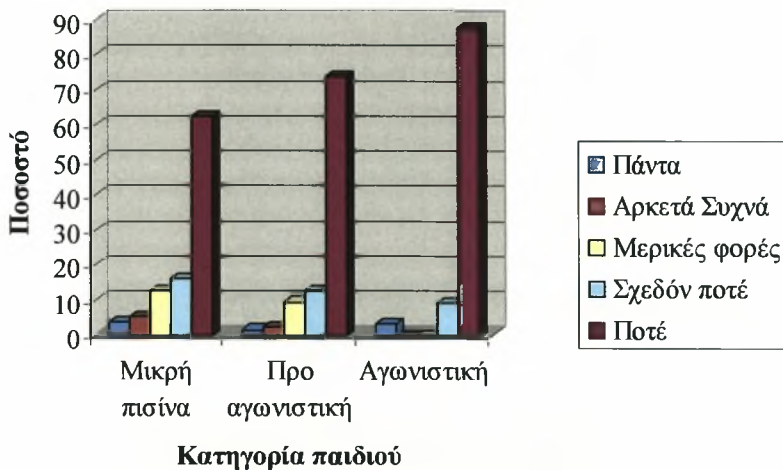
Σχήμα 43. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης.

Επίσης, από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης. ($\chi^2_{(4)} = 0.666$; $p > 0.05$) (Σχήμα 44).

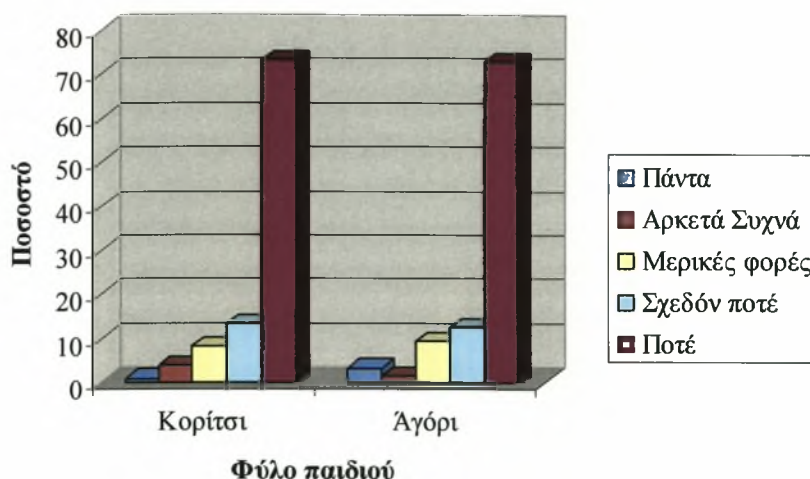
Σχήμα 44. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης, ανάλογα με φύλο των γονέων.

Επιπλέον, δεν υπήρξαν σημαντικές διαφοροποιήσεις σε ότι αφορά την κατηγορία των παιδιών. Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής παραγγεμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης ($\chi^2_{(8)} = 9.329$; $p > 0.05$). Συγκεκριμένα οι γονείς παιδιών μικρής πισίνας δεν έδιναν «σχεδόν ποτέ» παραγγέλματα (4.29 ± 1.10), ενώ προαγωνιστικής (4.55 ± 0.87) και αγωνιστικής (4.78 ± 0.75) κατηγορίας «ποτέ».

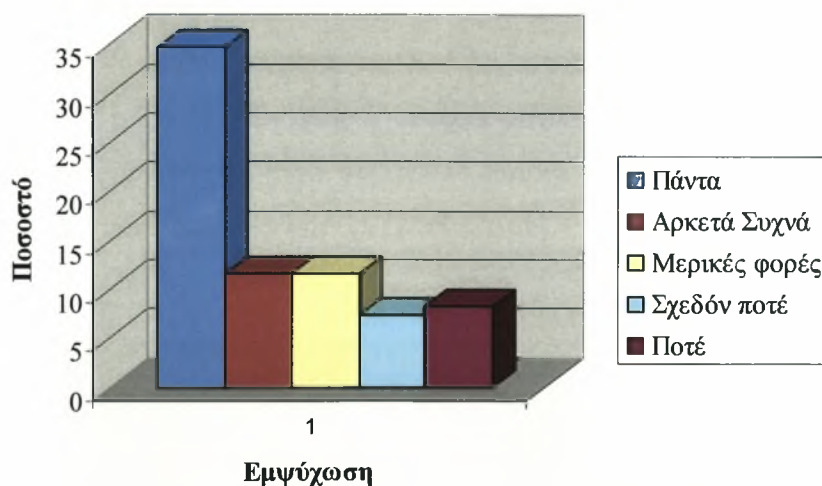
Σχήμα 45. Ποσοστά παραγγεμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.

Ανάλογα ήταν τα αποτελέσματα και σχετικά με το φύλο του παιδιού καθώς δεν φάνηκε να διαφοροποιεί τα αποτελέσματα. Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής παραγγεμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης ($\chi^2_{(4)} = 2.489$; $p > 0.05$). Συγκεκριμένα, τόσο οι γονείς των κοριτσιών (4.54 ± 0.89), όσο και των αγοριών (4.51 ± 0.97) δεν δίνουν ποτέ παραγγέλματα στα παιδιά τους κατά την παρακολούθηση της προπόνησης (Σχήμα 46).

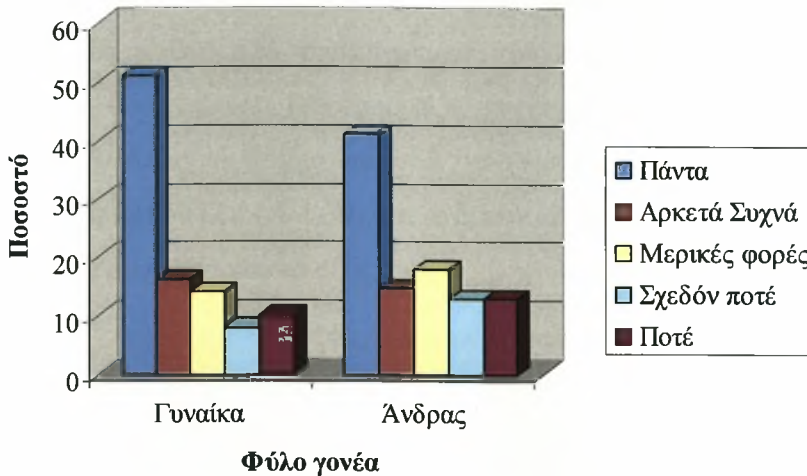
Σχήμα 46. Ποσοστά παραγγελμάτων των γονέων προς τα παιδιά κατά τη διάρκεια της προπόνησης, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

Σε ότι αφορά την εμπύχωση πριν από αγώνα, διαπιστώθηκε ότι οι γονείς εμπυχώνουν αρκετά συχνά τα παιδιά τους (Σχήμα 47).

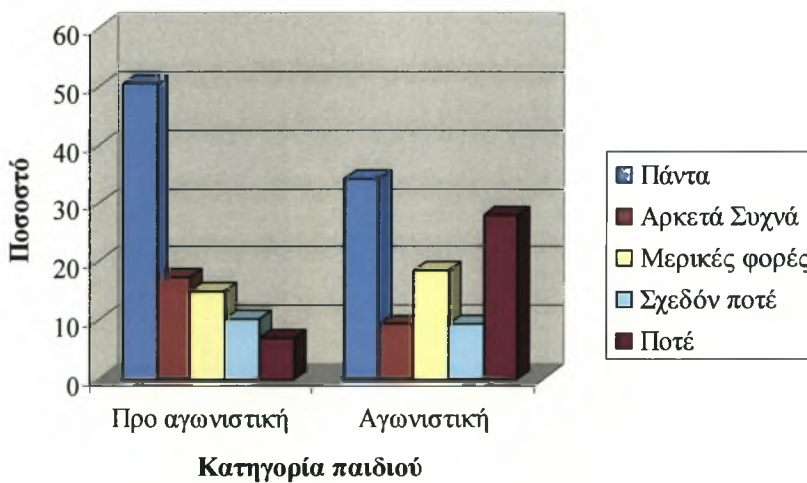
Σχήμα 47. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

Όμοια εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα και στα δύο φύλα των γονέων σε ότι αφορά την εμπύχωση των παιδιών πριν από αγώνα. Τόσο οι γυναίκες γονείς, όσο και οι άνδρες διαπιστώθηκε ότι εμπυχώναν τα παιδιά τους αρκετά συχνά (Σχήμα 48), ενώ από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 2.395$; $p > 0.05$).

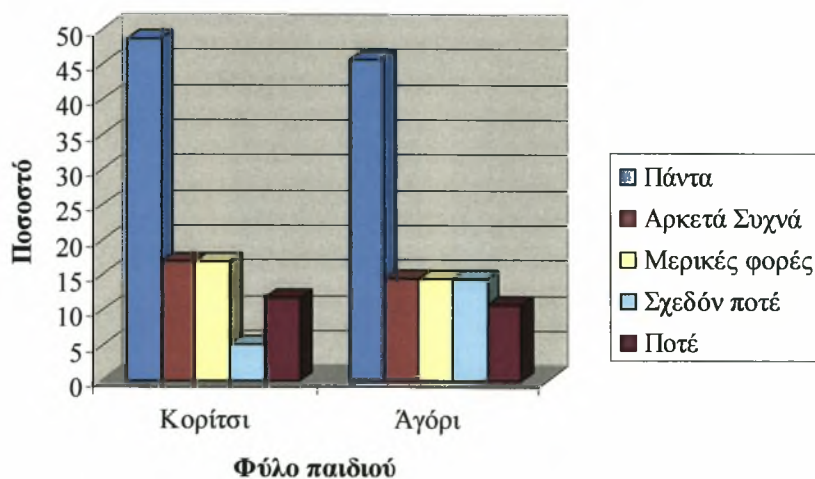
Σχήμα 48. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.

Εντούτοις διαφοροποίηση υπήρξε μεταξύ προαγωνιστικής και αγωνιστικής κατηγορίας (Σχήμα 49). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 12.663$; $p < 0.05$). Σε παιδιά προαγωνιστικής κατηγορίας οι γονείς εμφανίστηκαν να εμπύχωνουν «αρκετά συχνά» τα παιδιά τους ($2,06 \pm 1,30$), ενώ στην αγωνιστική κατηγορία «μερικές φορές» ($2,88 \pm 1,66$).

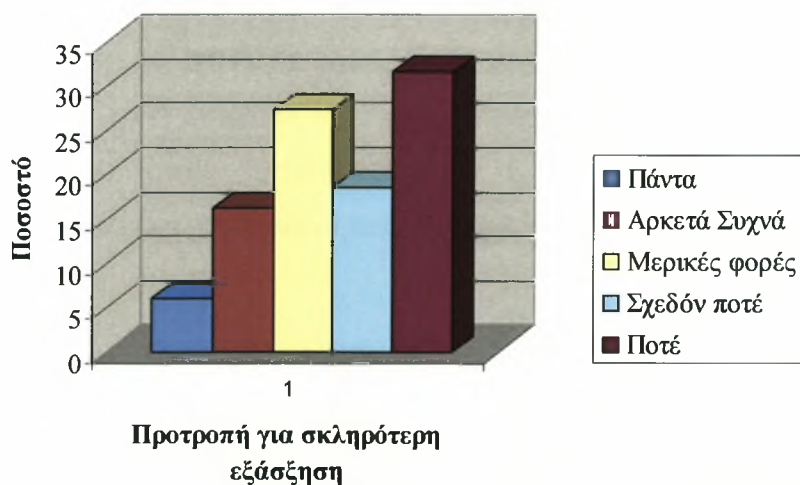
Σχήμα 49. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.

Αντίθετα, αμετάβλητα εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα ανάλογα με το φύλο του παιδιού (Σχήμα 50), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 3.793$; $p > 0.05$). Αμφότεροι οι γονείς κοριτσιών (2.14 ± 1.39) και αγοριών (2.30 ± 1.44) διαπιστώθηκε ότι εμπυχώνουν αρκετά συχνά τα παιδιά τους.

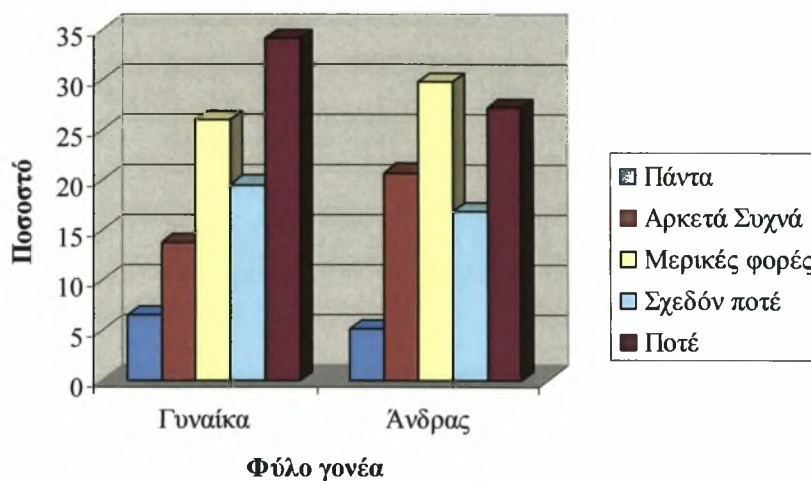
Σχήμα 50. Ποσοστά εμπύχωσης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

Παράλληλα, από τα αποτελέσματα διαπιστώθηκε ότι οι γονείς δεν προτρέπουν σχεδόν ποτέ τα παιδιά τους να εξασκούνται σκληρότερα κατά την προπόνηση (Σχήμα 51).

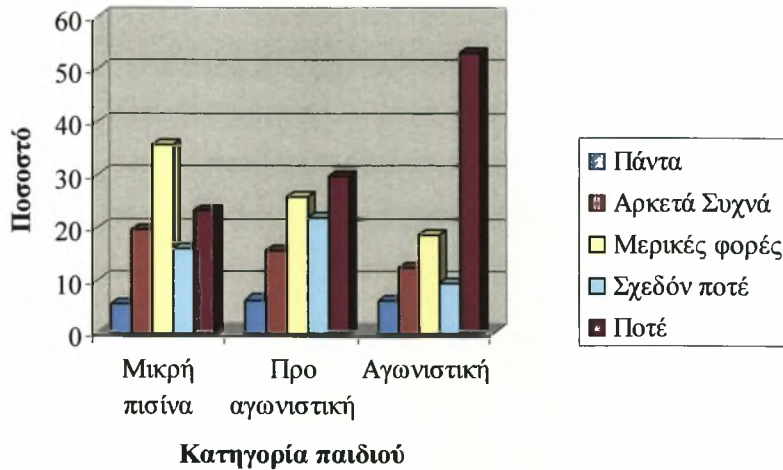
Σχήμα 51. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση.

Τα αποτελέσματα δεν εμφανίστηκαν μάλιστα διαφοροποιημένα ανάλογα με το φύλο των γονέων (Σχήμα 52), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση ($\chi^2_{(4)} = 2.805$; $p > 0.05$).

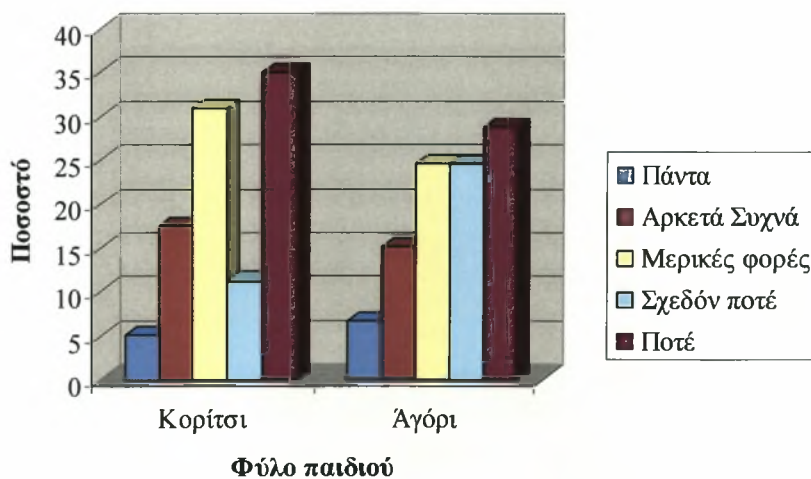
Σχήμα 52. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Επίσης, δεν εμφανίστηκαν διαφοροποιήσεις και σε ότι αφορά την κατηγορία των παιδιών. Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση ($\chi^2_{(8)} = 11.641$; $p > 0.05$). Οι γονείς παιδιών μικρής πειραματικής προτρέπουν «μερικές φορές» (3.32 ± 1.19) τα παιδιά τους να εξασκούνται σκληρότερα, ενώ τόσο οι γονείς παιδιών προαγωνιστικής (3.54 ± 1.24), όσο και αγωνιστικής κατηγορίας (3.91 ± 1.35) εμφανίστηκαν να μην τα προτρέπουν «σχεδόν ποτέ» (Σχήμα 53).

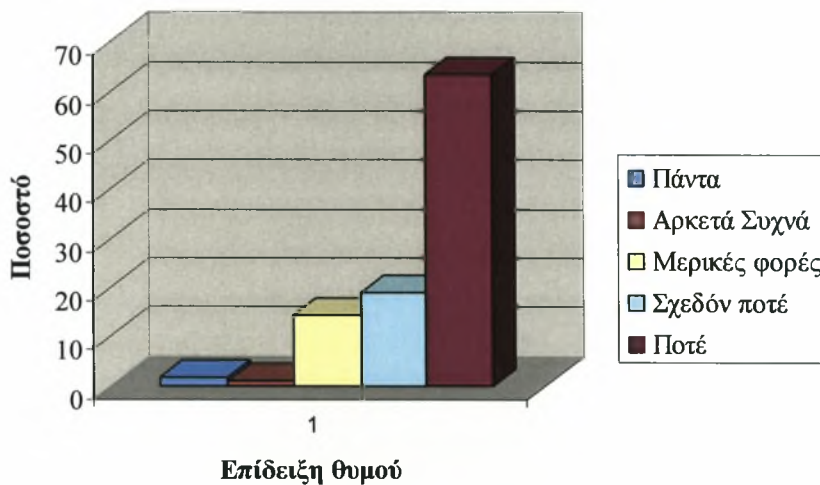
Σχήμα 53. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Παράλληλα αδιαφοροποίητα ήταν τα αποτελέσματα και για τα δύο φύλα των παιδιών, καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση ($\chi^2_{(4)} = 6.852$; $p > 0.05$). Τόσο οι γονείς κοριτσιών (3.54 ± 1.27), όσο και αγοριών (3.53 ± 1.24) δεν προτρέπουν σχεδόν ποτέ τα παιδιά τους να εξασκούνται σκληρότερα στην προπόνηση (Σχήμα 54).

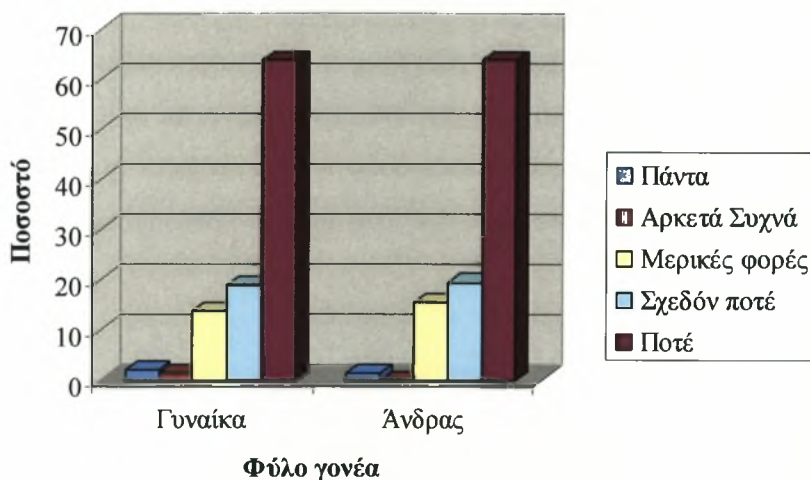
Σχήμα 54. Ποσοστά προτροπής των γονέων προς τα παιδιά για σκληρότερη εξάσκηση κατά την προπόνηση, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

Εστιάζοντας στην επίδειξη θυμού, οι γονείς διαπιστώθηκε ότι δεν επιδεικνύουν σχεδόν ποτέ θυμό στα παιδιά τους όταν δεν κολυμπούν σωστά (Σχήμα 55).

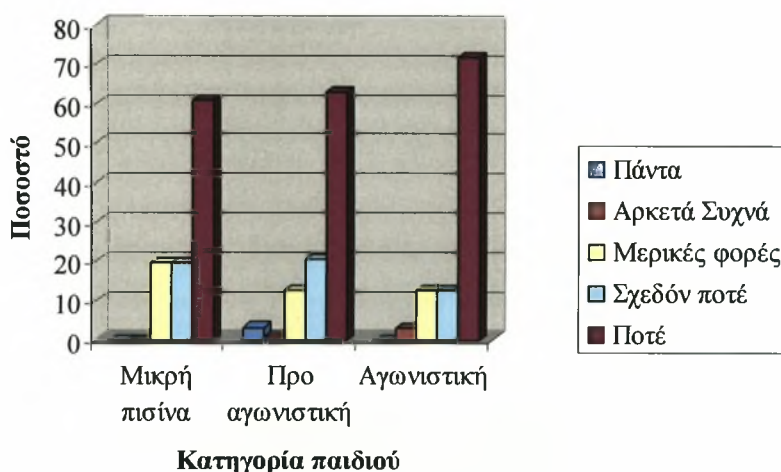
Σχήμα 55. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης.

Τα αποτελέσματα και για τα δύο φύλα των γονέων ήταν όμοια. Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης ($\chi^2_{(4)} = 1.443$; $p > 0.05$). Τόσο οι γυναίκες, όσο και οι άντρες δεν επιδεικνύουν θυμό στα παιδιά τους σχεδόν ποτέ λόγω χαμηλής απόδοσης στην κολύμβηση (Σχήμα 56).

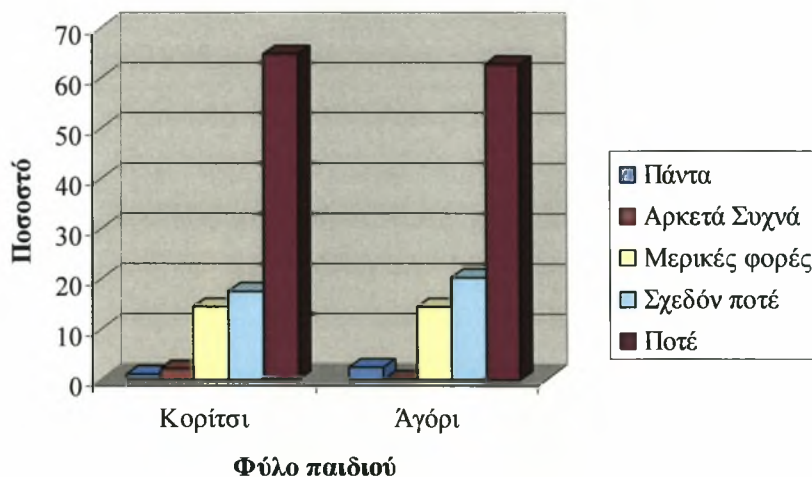
Σχήμα 56. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης, ανάλογα με το φύλο των γονέων.

Σε ότι αφορά την κατηγορία των παιδιών, οι διαφορές ήταν μικρές (Σχήμα 57). Συγκεκριμένα, από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης ($\chi^2_{(8)} = 7.700$; $p > 0.05$), καθώς τόσο οι γονείς παιδιών μικρής πισίνας (4.41 ± 0.8), όσο και προαγωνιστικής κατηγορίας (4.39 ± 0.96) δεν επιδεικνύουν θυμό «σχεδόν ποτέ», ενώ αγωνιστικής κατηγορίας «ποτέ» (4.53 ± 0.84).

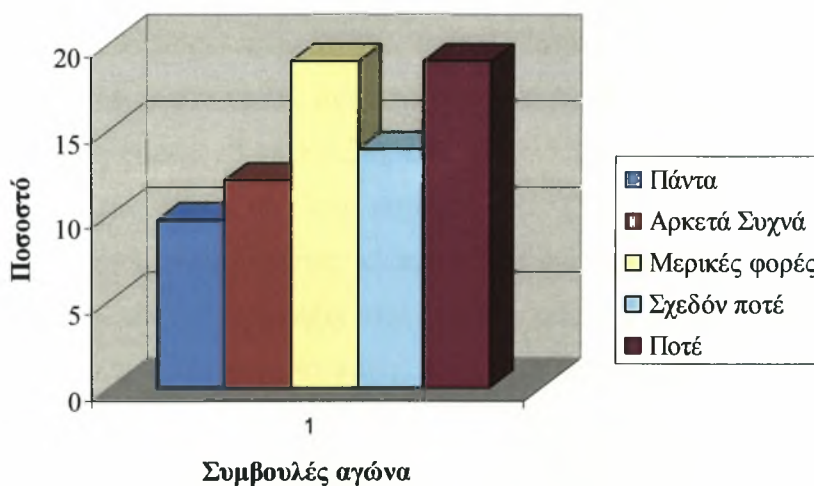
Σχήμα 57. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης, ανάλογα με την κατηγορία των παιδιών.

Όμοια ήταν τα αποτελέσματα και για τα δύο φύλα των παιδιών (Σχήμα 58). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης ($\chi^2_{(4)} = 3.349$; $p > 0.05$), καθώς οι γονείς φάνηκε να μην επιδεικνύουν «σχεδόν ποτέ» θυμό στα παιδιά τους λόγω της χαμηλής τους απόδοσης στην κολύμβηση (Κορίτσια: 4.43 ± 0.88 ; Αγόρια: 4.41 ± 0.91).

Σχήμα 58. Ποσοστά επίδειξης θυμού των γονέων προς τα παιδιά λόγω χαμηλής απόδοσης, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

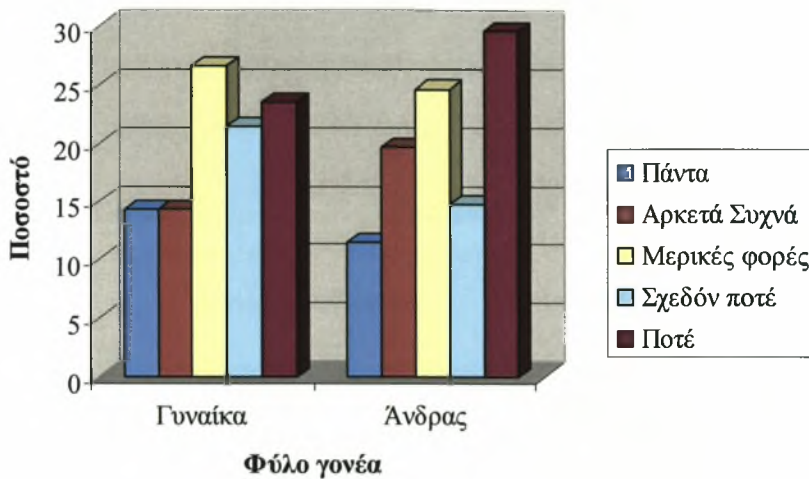
Οι γονείς κατά μέσο όρο διαπιστώθηκε ότι μερικές φορές συμβουλεύουν το παιδί τους πριν από έναν αγώνα συγκεκριμένα ώστε να έχει μία καλή απόδοση (Σχήμα 59).

Σχήμα 59. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα.

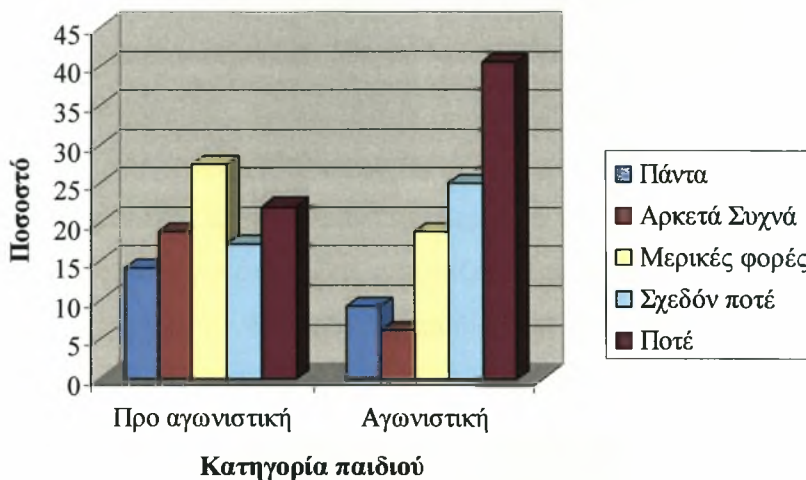
Ανεπαίσθητες εμφανίστηκαν και οι διαφοροποιήσεις ανάμεσα σε μητέρες (3.25 ± 1.34) και πατέρες (3.31 ± 1.38), σχετικά με το βαθμό στον οποίο συμβουλεύουν τα παιδιά τους μετά από αγώνα, όπου και τα δύο φύλα φάνηκε να το κάνουν μερικές φορές (Σχήμα 60). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά

σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 2.366$; $p > 0.05$).

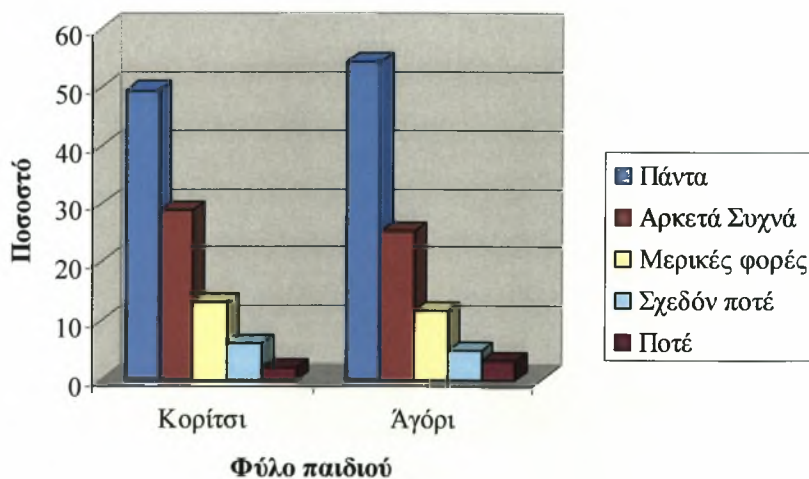
Σχήμα 60. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Επίσης μικρές διαφοροποιήσεις προέκυψαν και σε ότι αφορά την κατηγορία του παιδιού και τις συμβουλές μετά από αγώνα (Σχήμα 61). Συγκεκριμένα στην προαγωνιστική κατηγορία οι γονείς διαπιστώθηκε ότι συμβουλεύουν τα παιδιά μετά από αγώνα «μερικές φορές» (3.14 ± 1.34), ενώ σε παιδιά αγωνιστικής κατηγορίας οι γονείς δεν συμβουλεύουν τα παιδιά τους «σχεδόν ποτέ» (3.81 ± 1.3). Ωστόσο από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 7.935$; $p > 0.05$).

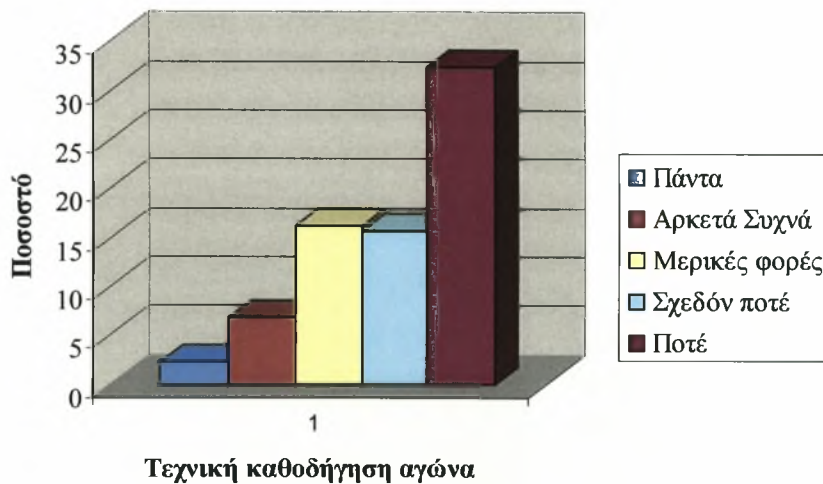
Σχήμα 61. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχει το παιδί.

Σχετικά με το φύλο του παιδιού, δεν φάνηκε να διαφοροποιούνται τα αποτελέσματα, καθώς τόσο οι γονείς κοριτσιών (3.36 ± 1.3), όσο και αγοριών (3.2 ± 1.41), συμβούλευαν μερικές φορές τα παιδιά τους πριν από αγώνα (Σχήμα 62). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε μάλιστα ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 3.867$; $p > 0.05$).

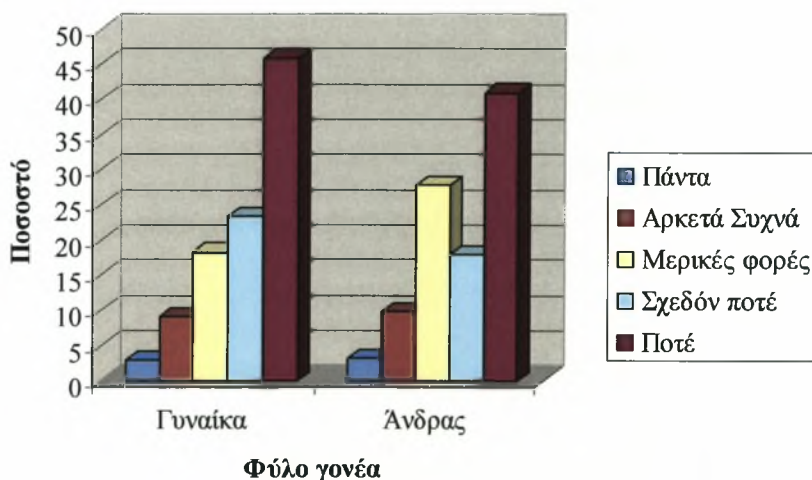

Σχήμα 62. Ποσοστά παροχής συμβουλών από τους γονείς προς τα παιδιά τους πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

Σε ότι αφορά την καθοδήγηση πριν από αγώνα, οι γονείς σχεδόν ποτέ δεν λένε στο παιδί τους πριν από έναν αγώνα πώς να κολυμπήσει στη διαδρομή (Σχήμα 63). Επίσης, τα αποτελέσματα δεν εμφανίστηκαν διαφοροποιημένα ανάλογα με το φύλο των γονέων (Σχήμα 64), καθώς τόσο οι μητέρες, όσο και οι πατέρες, κατά μέσο όρο απάντησαν «σχεδόν ποτέ». Συγκεκριμένα η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 2.292$; $p > 0.05$).

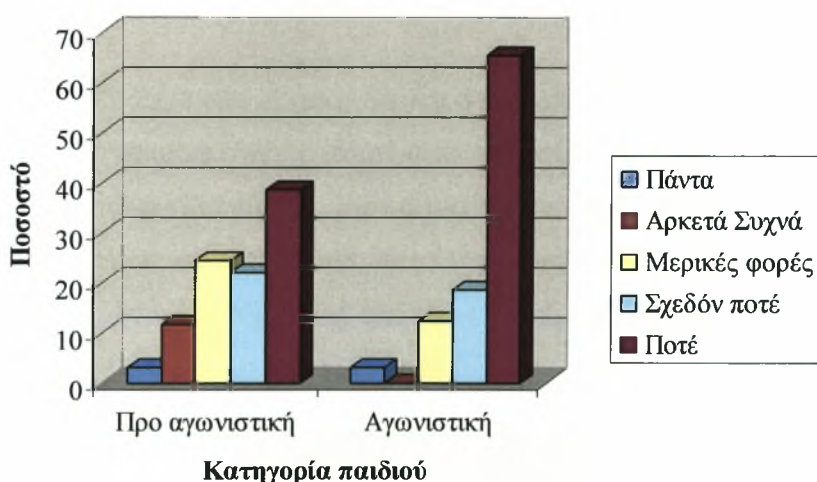

Σχήμα 63. Ποσοστά τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα.

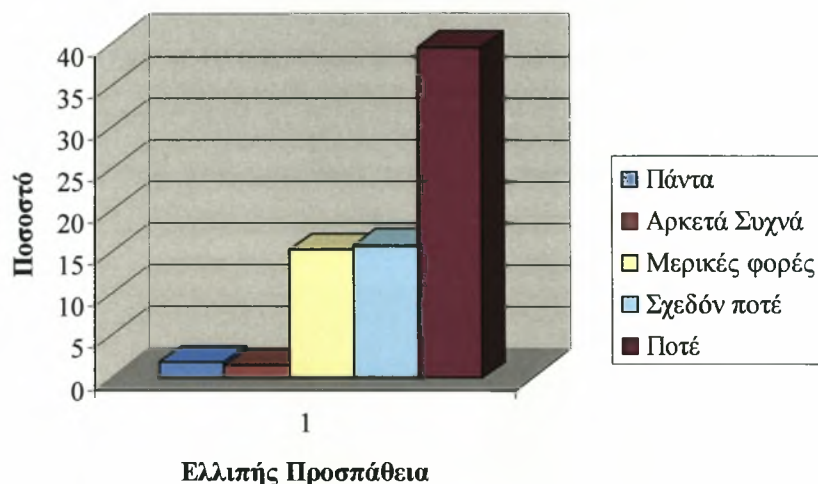
Σχήμα 64. Ποσοστά τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων.

Η εμπλοκή αυτή εμφανίστηκε διαφοροποιημένη ανάλογα με την κατηγορία των παιδιών (Σχήμα 65). Συγκεκριμένα οι γονείς παιδιών προαγωνιστικής κατηγορίας εμφανίστηκαν να λένε στο παιδί τους πώς να κολυμπήσει στη διαδρομή κατά μέσο όρο «σχεδόν ποτέ» (3.81 ± 1.16), ενώ οι γονείς παιδιών αγωνιστικής κατηγορίας κατά μέσο όρο «ποτέ» (4.44 ± 0.94). Συνεπώς, από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 9.802$; $p < 0.05$), καθώς ο μικρός αυτός βαθμός εμπλοκής των γονέων εμφανίζει μεγαλύτερη πτωτική πορεία στην αγωνιστική κατηγορία.

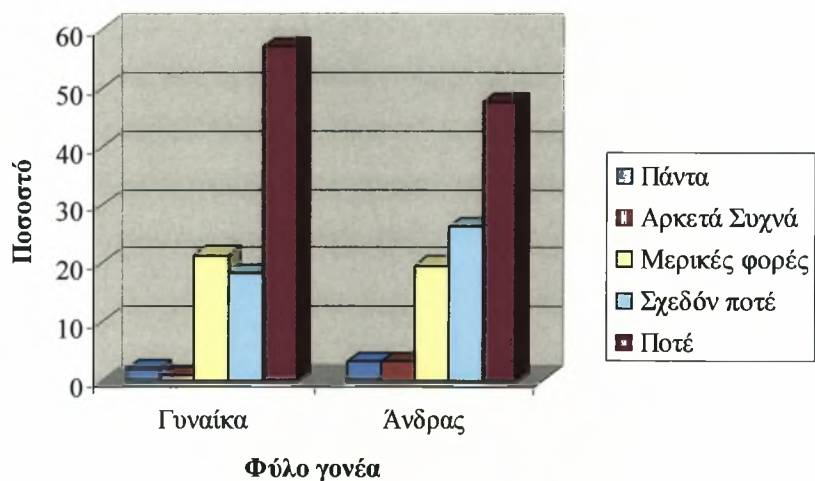
Σχήμα 65. Ποσοστά τεχνικής καθοδήγησης των γονέων προς τα παιδιά πριν από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Επίσης οι γονείς διαπιστώθηκε ότι δεν λένε σχεδόν ποτέ στο παιδί τους μετά από αγώνα ότι δεν προσπάθησε αρκετά (Σχήμα 66).

Σχήμα 66. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα.

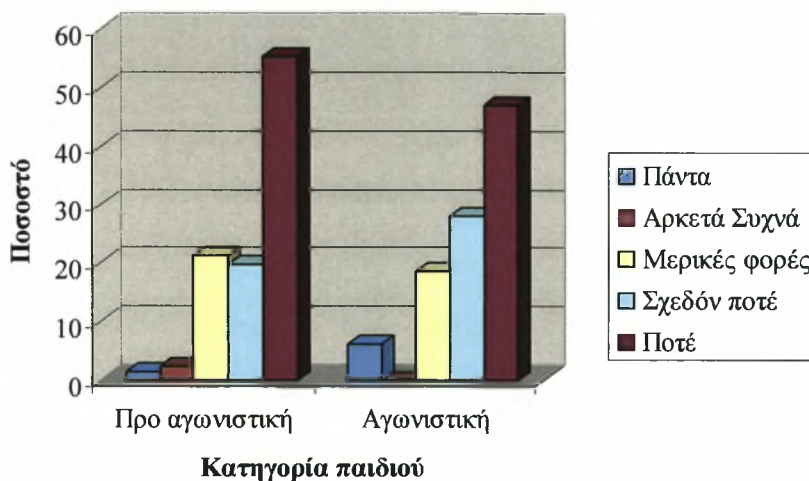
Ανάλογα αποτελέσματα προέκυψαν και σε ότι αφορά το φύλο των γονέων, με τους γονείς να μην επισημαίνουν σχεδόν ποτέ στο παιδί τους ότι δεν προσπάθησε αρκετά μετά από αγώνα (Σχήμα 67). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 3.036$; $p > 0.05$).

Σχήμα 67. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

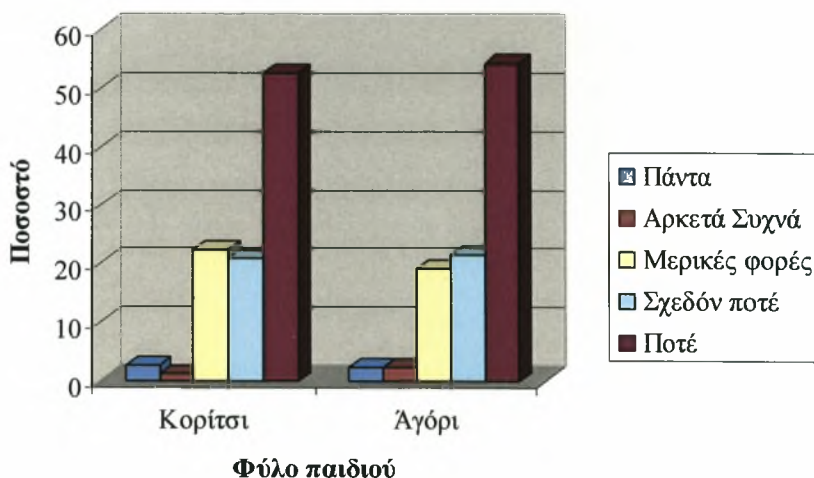
Όμοια εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα ανάλογα με την κατηγορία των παιδιών, καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά

τη συχνότητα επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 4.231$; $p > 0.05$). Τόσο οι γονείς των παιδιών προαγωνιστικής (4.24 ± 0.97), όσο και αγωνιστικής κατηγορίας (4.09 ± 1.11), εμφανίστηκαν να λένε «σχεδόν ποτέ» στο παιδί τους μετά από αγώνα ότι δεν προσπάθησε αρκετά (Σχήμα 68).

Σχήμα 68. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία των παιδιών.

Αδιαφοροποίητα εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα τόσο για τα κορίτσια (4.20 ± 1), όσο και για τα αγόρια (4.23 ± 1), καθώς οι γονείς τους δεν επισημαίνουν σχεδόν ποτέ στο παιδί τους ότι δεν προσπάθησε αρκετά μετά από αγώνα (Σχήμα 69). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε μάλιστα ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών ($\chi^2_{(4)} = 0.468$; $p > 0.05$).

Σχήμα 69. Ποσοστά επισήμανσης από τους γονείς ελλιπούς προσπάθειας των παιδιών, μετά από αγώνα, ανάλογα με το φύλο των παιδιών

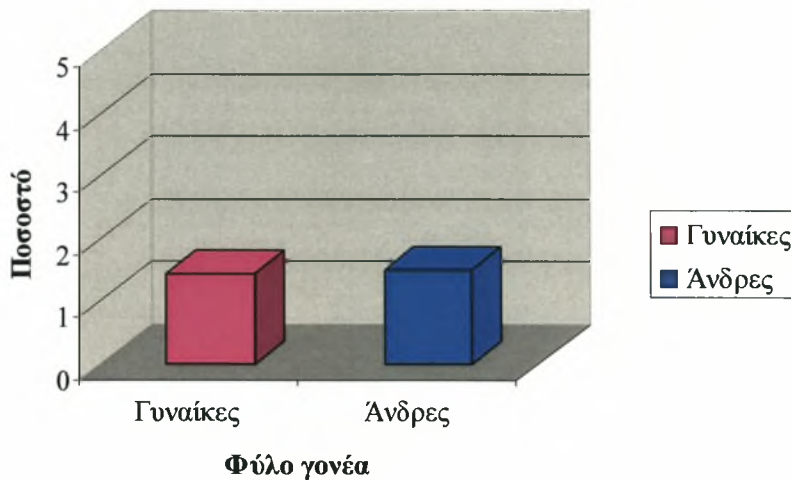
Έπαινος και κατανόηση

Μέσα από μία ομάδα 4 ερωτήσεων διαπιστώθηκε ότι συνολικά η εμπλοκή των γονέων σε αυτόν τον τύπο ήταν πολύ μεγάλη (1.47 ± 0.83). Τα αποτελέσματα συνολικά για κάθε ερώτηση φαίνονται στον πίνακα 7.

Πίνακας 7. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις επαίνου και κατανόησης.

Έπαινος και κατανόηση	Μέση τιμή \pm SD
19. Όταν το παιδί σας δεν αποδώσει καλά σε έναν αγώνα, εσείς το επαινείτε για κάποια θετικά στοιχεία που έδειξε (π.χ. καλή εκκίνηση, σωστές αναπνοές κ.λ.π);	1.74 ± 1.14
16. Μετά από έναν αγώνα επαινείτε το παιδί σας για την προσπάθεια που κατέβαλε;	1.24 ± 0.64
8. Δείχνετε στο παιδί σας ότι κατανοείτε πως αισθάνεται σχετικά με την κολύμβηση;	1.53 ± 0.71
5. Μετά από έναν αγώνα επαινείτε το παιδί σας για τη θέση που πήρε (π.χ. 1 ^{ος} , 10 ^{ος} κ.λ.π);	1.37 ± 0.85

Τόσο από την πλευρά των γυναικών (1.45 ± 0.83), όσο και των ανδρών (1.5 ± 0.84) διαπιστώθηκε πολύ μεγάλου βαθμού εμπλοκή (Σχήμα 70).

Σχήμα 70. Εμπλοκή τύπου έπαινος-κατανόηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

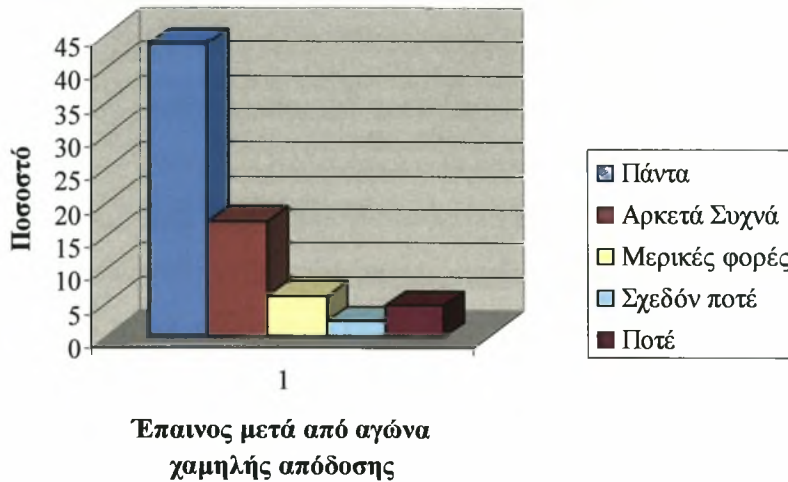
* 1= μεγάλος βαθμός 5=μικρός βαθμός

Τα αντίστοιχα αποτελέσματα για τις γυναίκες και τους άνδρες φαίνονται παρακάτω (Πίνακας 8).

Πίνακας 8. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις επαίνου και κατανόησης, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

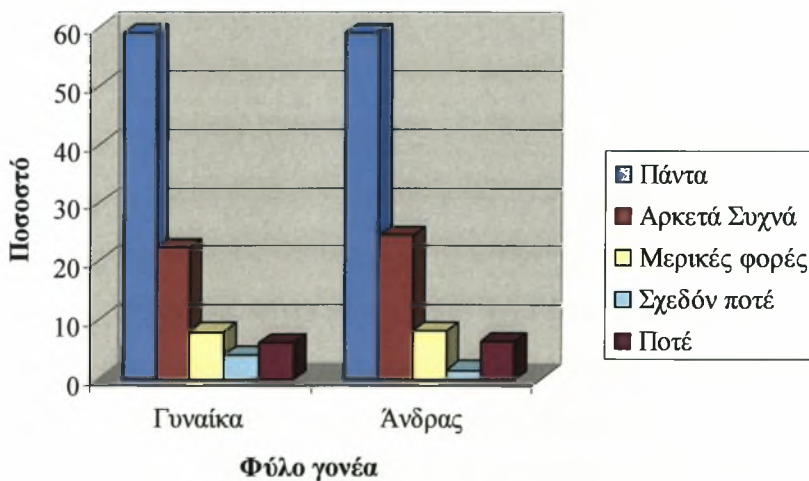
Έπαινος και κατανόηση	Μητέρα	Πατέρας	t-τιμή
19. Όταν το παιδί σας δεν αποδώσει καλά σε έναν αγώνα, εσείς το επαινείτε για κάποια θετικά στοιχεία που έδειξε (π.χ. καλή εκκίνηση, σωστές αναπνοές κ.λ.π);	1.75 ± 1.15	1.72 ± 1.12	0.181
16. Μετά από έναν αγώνα επαινείτε το παιδί σας για την προσπάθεια που κατέβαλε;	1.23 ± 0.67	1.26 ± 0.6	-0.262
8. Δείχνετε στο παιδί σας ότι κατανοείτε πως αισθάνεται σχετικά με την κολύμβηση;	1.53 ± 0.73	1.54 ± 0.67	-0.090
5. Μετά από έναν αγώνα επαινείτε το παιδί σας για τη θέση που πήρε (π.χ 1 ^{ος} , 10 ^{ος} κ.λ.π);	1.29 ± 0.76	1.5 ± 0.97	-1.530

Συνολικά οι γονείς διαπιστώθηκε ότι επαινούν αρκετά συχνά τα παιδιά τους όταν δεν αποδίδουν καλά σε έναν αγώνα (Σχήμα 71).

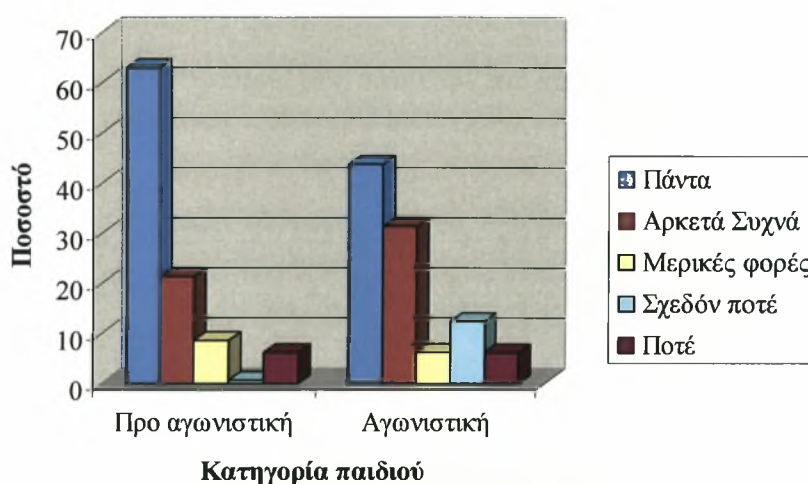
Σχήμα 71. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα.

Σε ότι αφορά το φύλο του γονέα, τόσο οι γυναίκες όσο και οι άντρες γονείς επαινούν αρκετά συχνά τα παιδιά τους μετά από αγώνα, έστω και αν η απόδοσή τους ήταν χαμηλή (Σχήμα 72). Συγκεκριμένα η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 0.799$; $p > 0.05$).

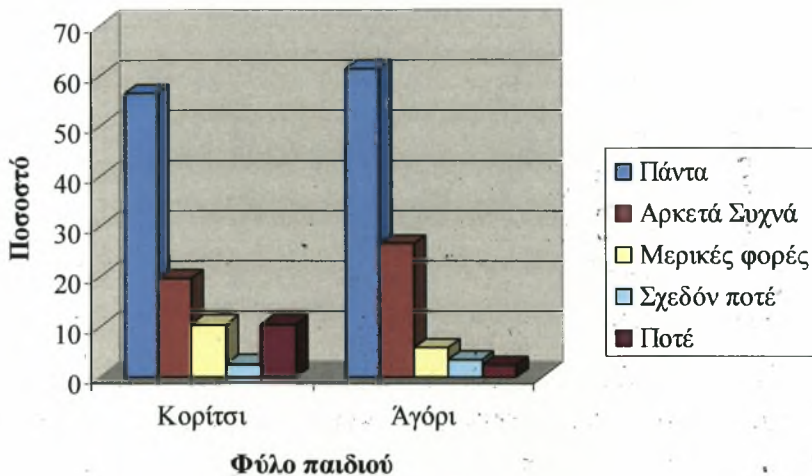
Σχήμα 72. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Ωστόσο διαπιστώθηκαν διαφοροποιήσεις σε ότι αφορά την κατηγορία των παιδιών και τον έπαινο των γονέων μετά από χαμηλής απόδοσης αγώνα. Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από χαμηλής απόδοσης αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 14.029$; $p < 0.05$). Οι γονείς παιδιών προαγωνιστικής επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα στον οποίο δεν απόδωσαν καλά πιο συχνά (1.66 ± 1.10), απ' ό,τι οι γονείς παιδιών αγωνιστικής κατηγορίας (2.06 ± 1.26) (Σχήμα 73).

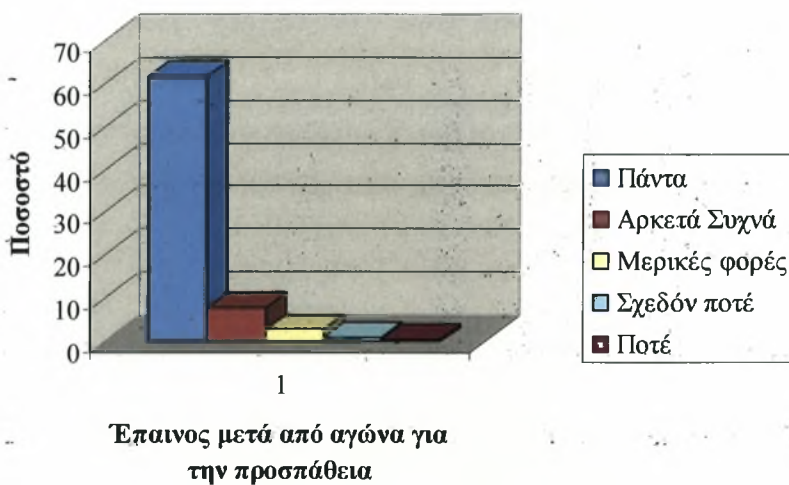
Σχήμα 73. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Αντίθετα, δεν διαπιστώθηκαν διαφοροποιήσεις σε ότι αφορά το φύλο του παιδιού (Σχήμα 74) και τον έπαινο μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, καθώς συνολικά οι γονείς εμφανίστηκαν να επαινούν αρκετά συχνά τα παιδιά τους μετά από αγώνα με χαμηλή απόδοση (Κορίτσια: 1.91 ± 1.31 ; Αγόρια: 1.59 ± 0.93). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από χαμηλής απόδοσης αγώνα ($\chi^2_{(4)} = 6.201$; $p > 0.05$).

Σχήμα 74: Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από χαμηλή απόδοση σε αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

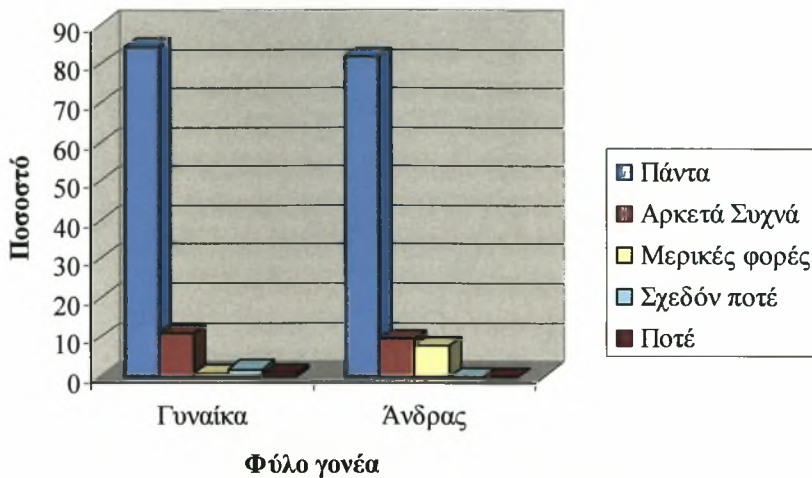
Σε ό,τι αφορά την επαινετική στάση των γονέων μετά από αγώνα, από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι οι γονείς επαινούν πάντα το παιδί τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλε. (Σχήμα 75).

Σχήμα 75: Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν.

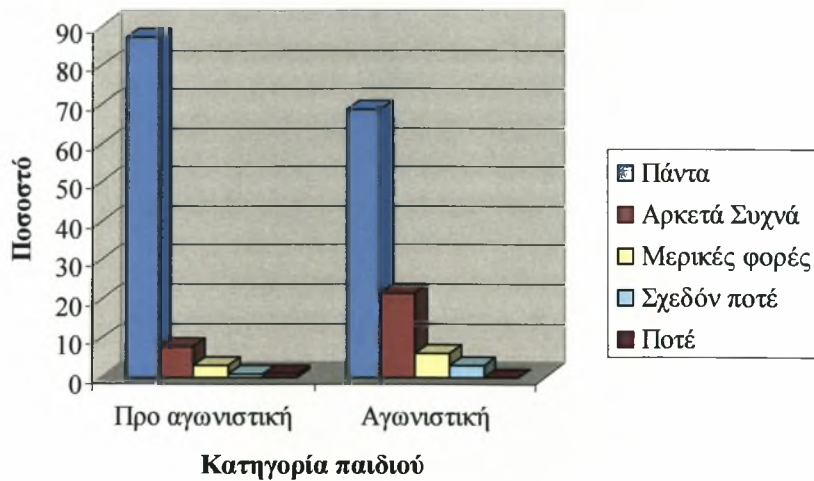
Σε ό,τι αφορά το φύλο των γονέων, τόσο οι γυναίκες όσο και οι άνδρες επαινούν πάντα τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν. (Σχήμα 76). Συγκεκριμένα η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που επαινούν

οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν ($\chi^2_{(4)} = 7.100$; $p > 0.05$).

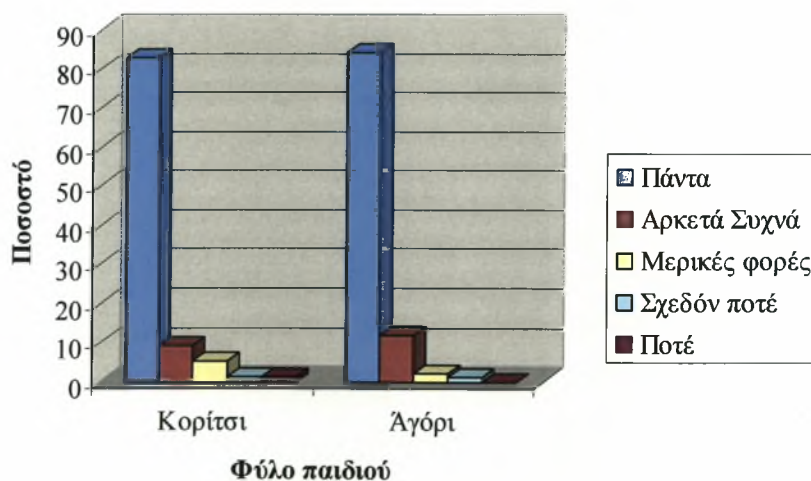
Σχήμα 76. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Ανάλογα ήταν τα αποτελέσματα και σε ότι αφορά την κατηγορία του παιδιού και τον έπαινο μετά από αγώνα, καθώς τόσο οι γονείς παιδιών προαγωνιστικής (1.20 ± 0.6), όσο και αγωνιστικής κατηγορίας (1.44 ± 0.75) φάνηκε να επαινούν πάντα τα παιδιά τους μετά από αγώνα (Σχήμα 77). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε μάλιστα ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά την συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν ($\chi^2_{(4)} = 7.763$; $p > 0.05$).

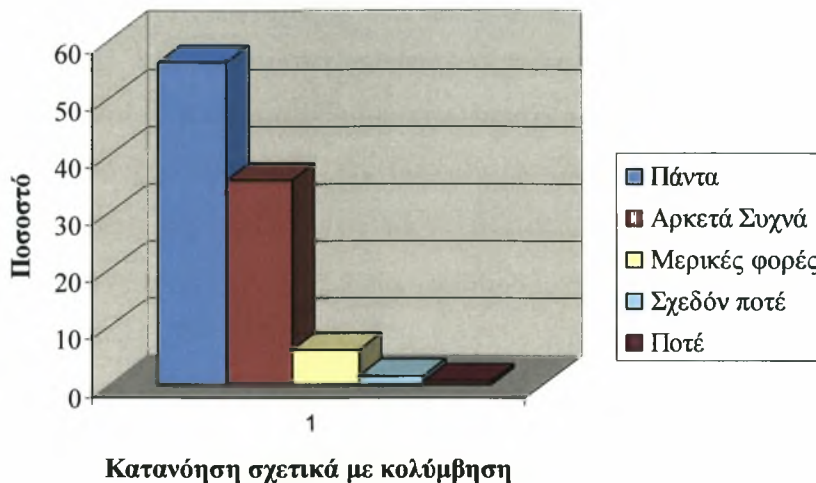
Σχήμα 77. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Τα αποτελέσματα ήταν ίδια και για τα δύο φύλα των παιδιών, αφού οι γονείς των κοριτσιών (1.29 ± 0.74) και των αγοριών (1.20 ± 0.53) επαινούν πάντα τα παιδιά τους μετά από αγώνα (Σχήμα 78). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε μάλιστα ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν ($\chi^2_{(4)} = 2.261$; $p > 0.05$).

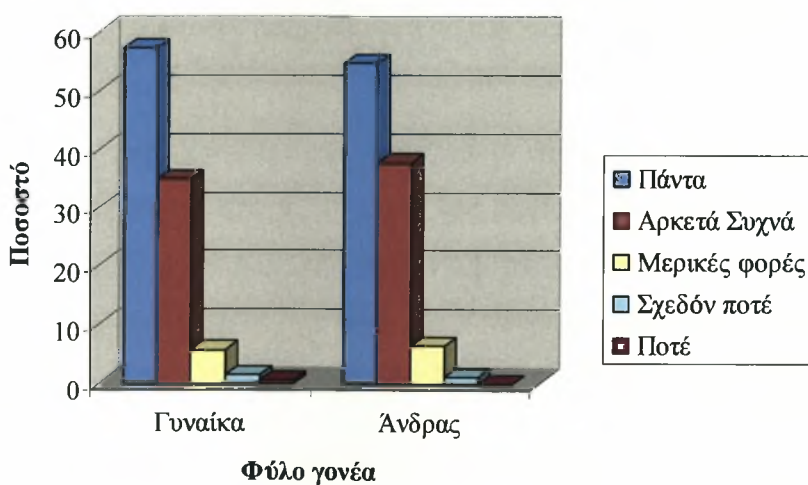
Σχήμα 78. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους μετά από αγώνα για την προσπάθεια που κατέβαλαν, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

Στο σύνολο τους οι γονείς διαπιστώθηκε ότι δείχνουν αρκετά συχνά στα παιδιά τους ότι κατανοούν πως αισθάνονται σχετικά με την κολύμβηση (Σχήμα 79).

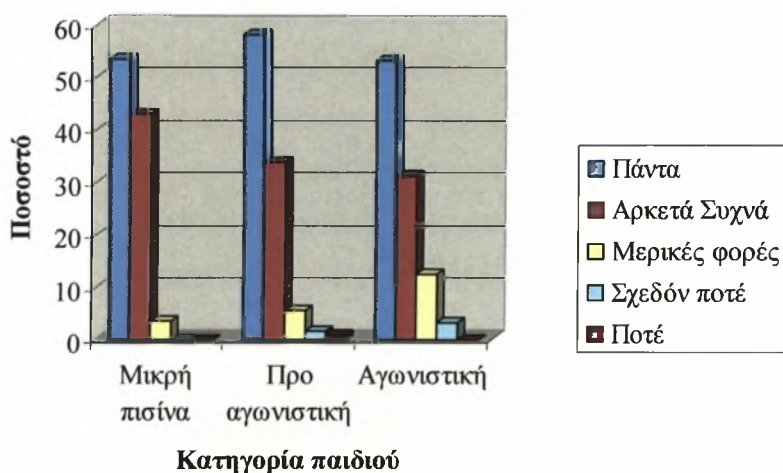
Σχήμα 79. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση.

Επίσης τα αποτελέσματα έδειξαν ότι τόσο οι μητέρες όσο και οι πατέρες δείχνουν στα παιδιά τους ότι κατανοούν πως αισθάνονται σχετικά με την κολύμβηση (Σχήμα 80). Συγκεκριμένα η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση ($\chi^2_{(4)} = 0.784$; $p > 0.05$).

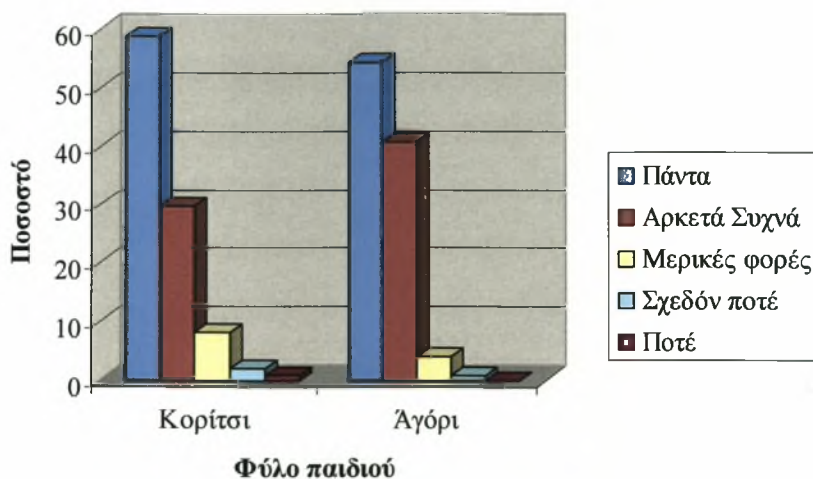
Σχήμα 80. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Καμία διαφοροποίηση δεν εμφανίστηκε να υπάρχει στο βαθμό κατανόησης των γονέων ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά (Σχήμα 81). Συγκεκριμένα στην κατηγορία της μικρής πισίνας (1.5 ± 0.57), στην προαγωνιστική (1.53 ± 0.74) και στην αγωνιστική κατηγορία (1.66 ± 0.82) οι γονείς αρκετά συχνά δείχνουν στα παιδιά τους την κατανόηση τους σε ότι αφορά την κολύμβηση και από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση ($\chi^2_{(8)} = 6.337$; $p > 0.05$).

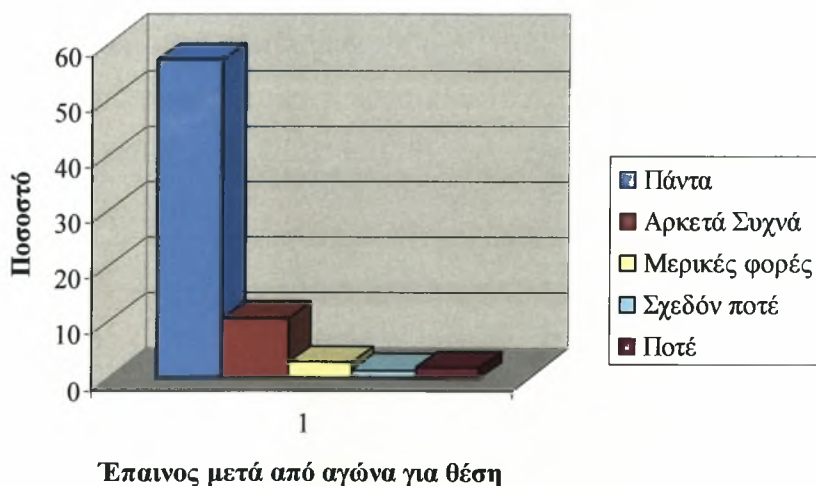
Σχήμα 81. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.

Επίσης, δεν υπήρξαν διαφορές στο βαθμό κατανόησης του γονέα σε ότι αφορά την κολύμβηση ανάλογα με το φύλο του παιδιού (Κορίτσια: 1.57 ± 0.81 ; Αγόρια: 1.52 ± 0.62) (Σχήμα 82). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση ($\chi^2_{(4)} = 5.117$; $p > 0.05$).

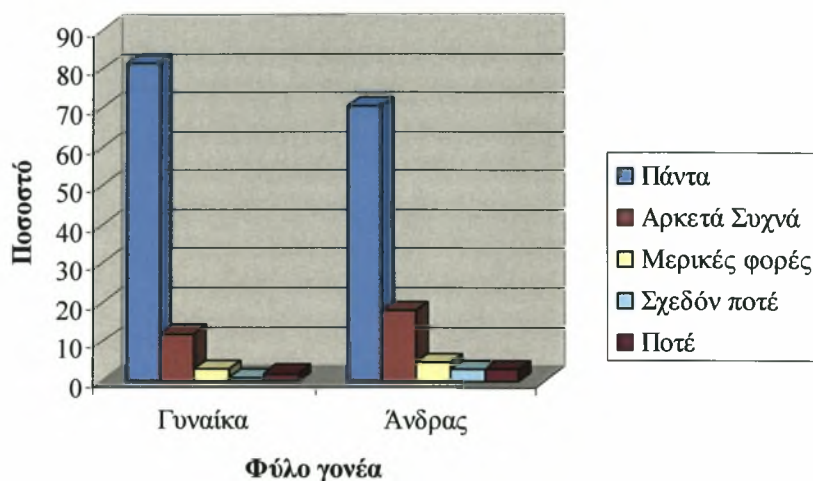
Σχήμα 82. Ποσοστά κατανόησης των γονέων προς τα παιδιά σε θέματα που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

Εστιάζοντας στον έπαινο των γονέων προς τα παιδιά για τη θέση κατάταξης μετά από αγώνα, κατά μέσο όρο διαπιστώθηκε ότι οι γονείς πάντα μετά από έναν αγώνα επαινούν το παιδί τους για τη θέση που πήρε, όποια και αν είναι αυτή (Σχήμα 83).

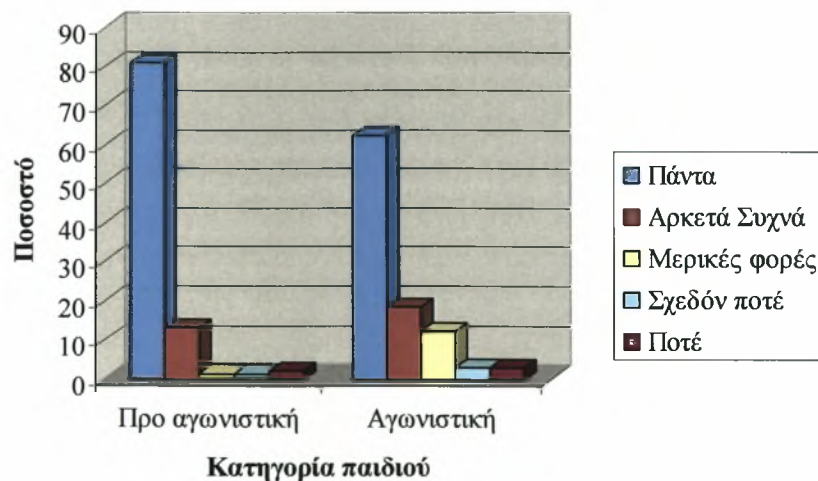
Σχήμα 83. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα.

Τα αποτελέσματα δεν εμφανίστηκαν μάλιστα διαφοροποιημένα ανάλογα με το φύλο του γονέα (Σχήμα 84), καθώς η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για τη θέση που κατέλαβαν ($\chi^2_{(4)} = 3.063$; $p > 0.05$).

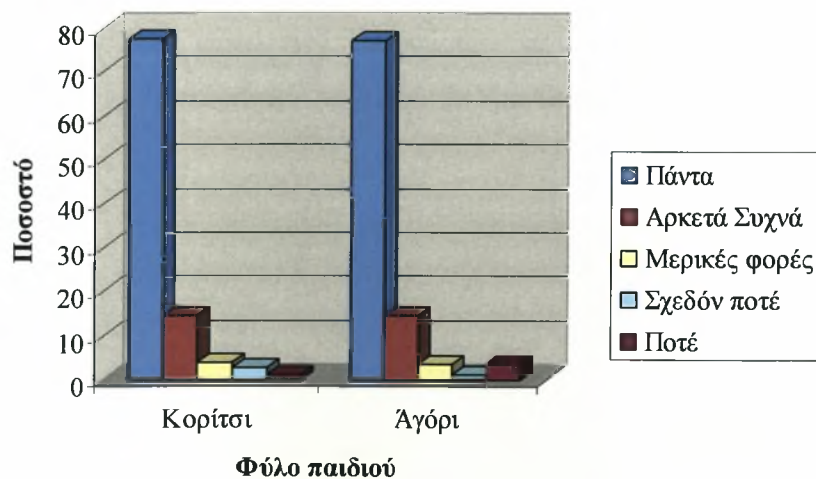
Σχήμα 84. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα ανάλογα με το φύλο των γονέων.

Ωστόσο τα ευρήματα σχετικά με τη συχνότητα με την οποία επαινούν το παιδί τους οι γονείς μετά από έναν αγώνα για την κατάταξη του διέφεραν ανάλογα με την κατηγορία του παιδιού (Σχήμα 85). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για τη θέση που κατέλαβαν ($\chi^2_{(4)} = 10.121$; $p < 0.05$). Συγκεκριμένα διαπιστώθηκε ότι οι γονείς παιδιών προαγωνιστικής κατηγορίας κατά μέσο όρο επαινούν πάντα το παιδί τους (1.31 ± 0.79), ενώ αγωνιστικής κατηγορίας αρκετά συχνά (1.66 ± 1).

Σχήμα 85. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά.

Αντίθετα δεν παρουσιάστηκε καμία διαφοροποίηση ανάλογα με το φύλο (Σχήμα 86) του παιδιού (Κορίτσια: 1.36 ± 0.79 , Αγόρια: 1.40 ± 0.91), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό που επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους μετά από αγώνα για τη θέση που κατέλαβαν ($\chi^2_{(4)} = 1.274$; $p > 0.05$).

Σχήμα 86. Ποσοστά των γονέων που επαινούν τα παιδιά τους για τη θέση που κατέλαβαν στον αγώνα, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

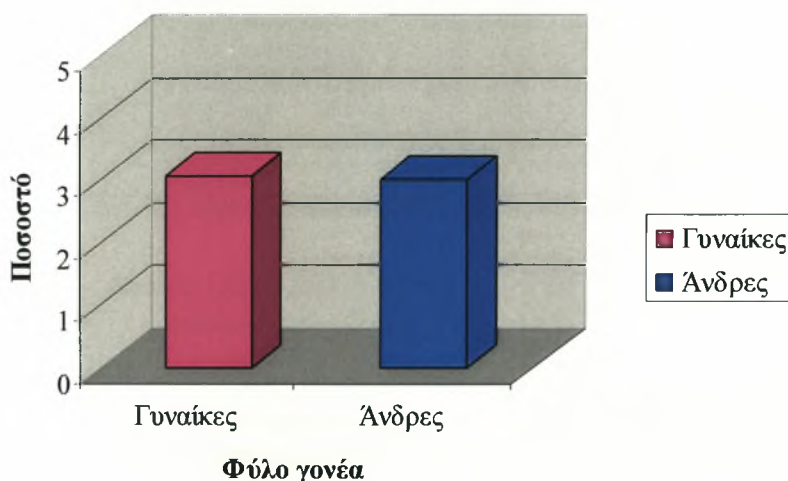
Ενεργή εμπλοκή

Σε ότι αφορά την ενεργή εμπλοκή των γονέων, μέσα από μία ομάδα 5 ερωτήσεων διαπιστώθηκε ότι οι γονείς εμπλέκονται σε μέτριο βαθμό (2.81 ± 1.13), ενώ αναλυτικά τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στον πίνακα 9.

Πίνακας 9. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις ενεργής εμπλοκής των γονέων.

Ενεργή εμπλοκή	Μέση τιμή \pm SD
14. Δραστηριοποιείστε ενεργά στη διοίκηση και λειτουργία του συλλόγου – ομίλου που ανήκει το παιδί σας;	3.87 ± 1.29
4. Συμμετέχετε ως εθελοντής σε οποιαδήποτε διαδικασία σχετική με τη διεξαγωγή ενός αγώνα του παιδιού σας (γραμματεία, διαιτητής κ.λ.π);	4.15 ± 1.26
15. Συζητάτε την πρόοδο του παιδιού σας με τον προπονητή του;	2.28 ± 0.99
18. Ενθαρρύνετε το παιδί σας να σας μιλάει σχετικά με απορίες και προβλήματα που έχει σε ότι αφορά την κολύμβηση;	1.93 ± 1.07
7. Τροποποιείτε τα γεύματα του παιδιού σας σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα;	1.8 ± 1.04

Σε ότι αφορά το φύλο των γονέων (Σχήμα 87) και το δεδομένο τύπο εμπλοκής, οι γυναίκες εμπλέκονταν σε μέτριο βαθμό (3.06 ± 1.1), καθώς επίσης και οι άνδρες (3 ± 1.12).

Σχήμα 87. Μέσοι όροι της εμπλοκής τύπου ενεργή εμπλοκή για τα δύο φύλα.

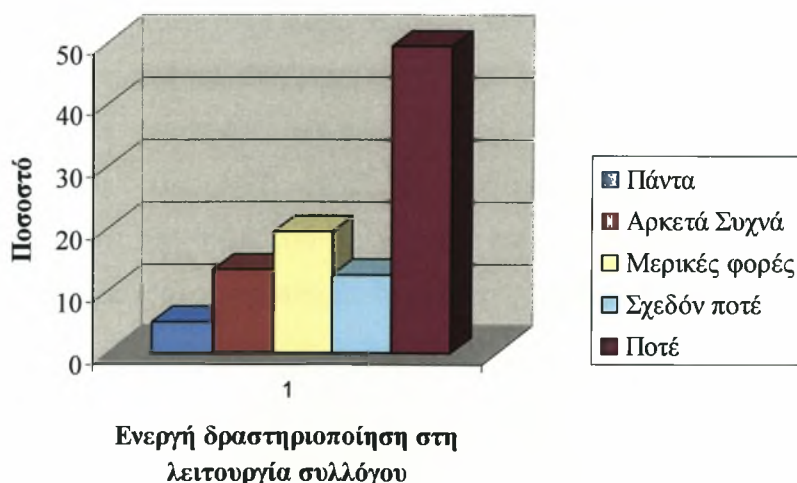
*1= μέγας βαθμός 5=μικρός βαθμός

Οι επιμέρους μέσοι όροι για τις γυναίκες και τους άνδρες φαίνονται παρακάτω στον πίνακα 10.

Πίνακας 10. Μέσοι όροι και τυπικές αποκλίσεις των απαντήσεων στις ερωτήσεις ενεργής εμπλοκής ανάλογα με το φύλο των γονέων.

Ενεργή εμπλοκή	Μητέρα	Πατέρας	t-τιμή
14. Δραστηριοποιείστε ενεργά στη διοίκηση και λειτουργία του συλλόγου – ομίλου που ανήκει το παιδί σας;	3.89 ± 1.3	3.83 ± 1.29	0.365
4. Συμμετέχετε ως εθελοντής σε οποιαδήποτε διαδικασία σχετική με τη διεξαγωγή ενός αγώνα του παιδιού σας (γραμματεία, διαιτητής κ.λ.π);	4.18 ± 1.22	4.11 ± 1.31	0.334
15. Συζητάτε την πρόοδο του παιδιού σας με τον προπονητή του;	2.3 ± 0.99	2.24 ± 1.01	0.404
18. Ενθαρρύνετε το παιδί σας να σας μιλάει σχετικά με απορίες και προβλήματα που έχει σε ότι αφορά την κολύμβηση;	1.96 ± 1.12	1.88 ± 0.98	0.527
7. Τροποποιείτε τα γεύματα του παιδιού σας σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα;	1.76 ± 1.03	1.85 ± 1.06	-0.600

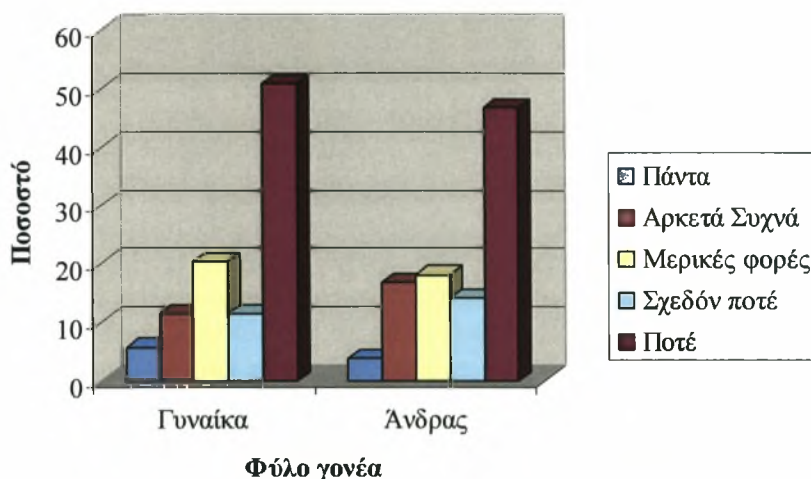
Το σύνολο των γονέων φάνηκε να μην δραστηριοποιείται ενεργά στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους σχεδόν ποτέ (Σχήμα 88).

Σχήμα 88. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους.

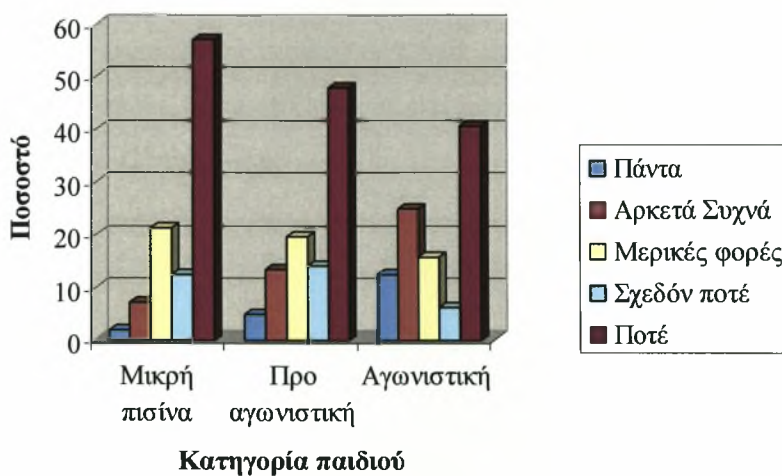
Σε ότι αφορά το φύλο των γονέων, τόσο οι γυναίκες γονείς, όσο και οι άντρες δεν δραστηριοποιούνται σχεδόν ποτέ ενεργά στη λειτουργία του συλλόγου που

ανήκει το παιδί τους (Σχήμα 89). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους ($\chi^2_{(4)} = 1.930$; $p > 0.05$).

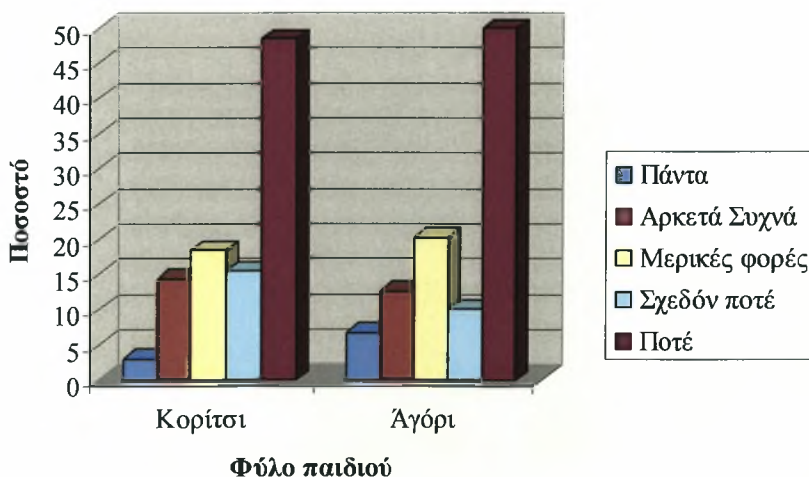
Σχήμα 89. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Εστιάζοντας στην κατηγορία των παιδιών (Σχήμα 90), από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους ($\chi^2_{(8)} = 12.340$; $p > 0.05$). Ωστόσο, ενώ οι γονείς παιδιών μικρής πισίνας (4.16 ± 1.10), και προαγωνιστικής κατηγορίας (3.87 ± 1.27), δεν δραστηριοποιούνται «σχεδόν ποτέ» ενεργά στη λειτουργία του συλλόγου του παιδιού τους, αντίθετα οι γονείς παιδιών αγωνιστικής κατηγορίας δραστηριοποιούνται «μερικές φορές» (3.38 ± 1.54).

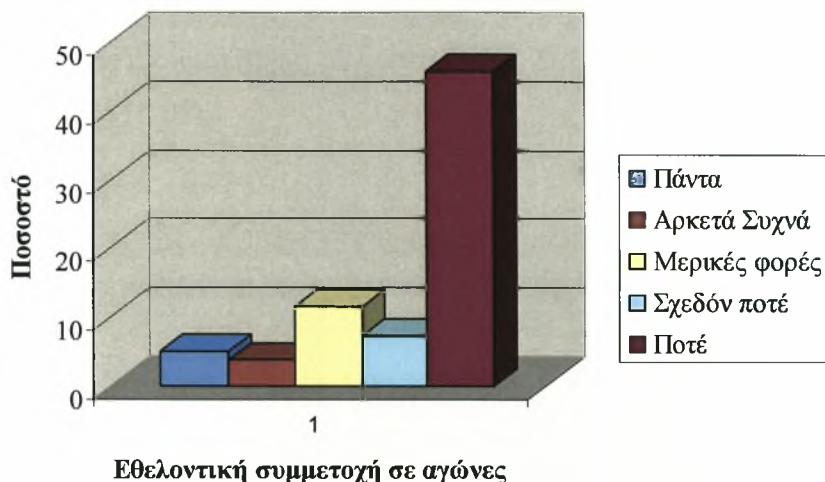
Σχήμα 90. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Παρόμοια ήταν τα αποτελέσματα και ανάλογα με το φύλο του παιδιού (Σχήμα 91). Η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους ($\chi^2_{(4)} = 2.832$; $p > 0.05$). Και για τα δύο φύλα των παιδιών οι γονείς τους δεν δραστηριοποιούνται σχεδόν ποτέ ενεργά στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκουν (Κορίτσια: 3.92 ± 1.23 ; Αγόρια: 3.84 ± 1.34).

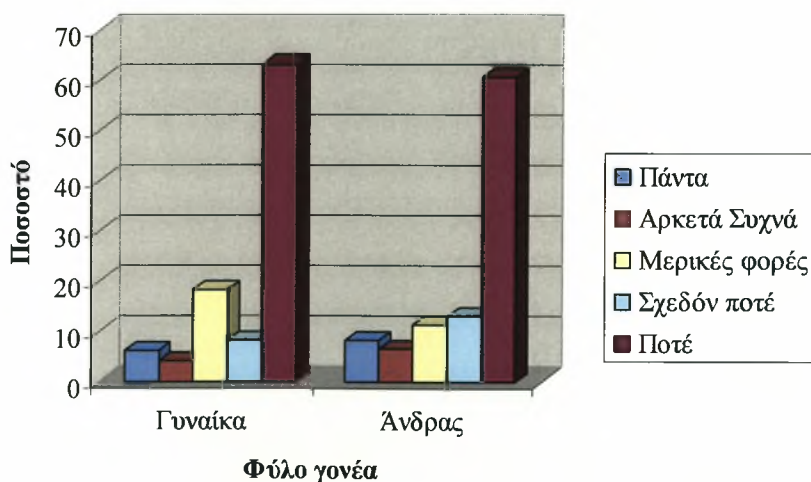
Σχήμα 91. Ποσοστά ενεργής δραστηριοποίησης των γονέων στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

Η εθελοντική συμμετοχή των γονέων σε διεξαγωγή αγώνα του παιδιού τους παρατηρήθηκε σχεδόν ανύπαρκτη, καθώς οι γονείς κατά μέσο όρο δεν συμμετέχουν σχεδόν ποτέ εθελοντικά σε οποιαδήποτε διαδικασία σχετική με τη διεξαγωγή ενός αγώνα του παιδιού τους (Σχήμα 92).

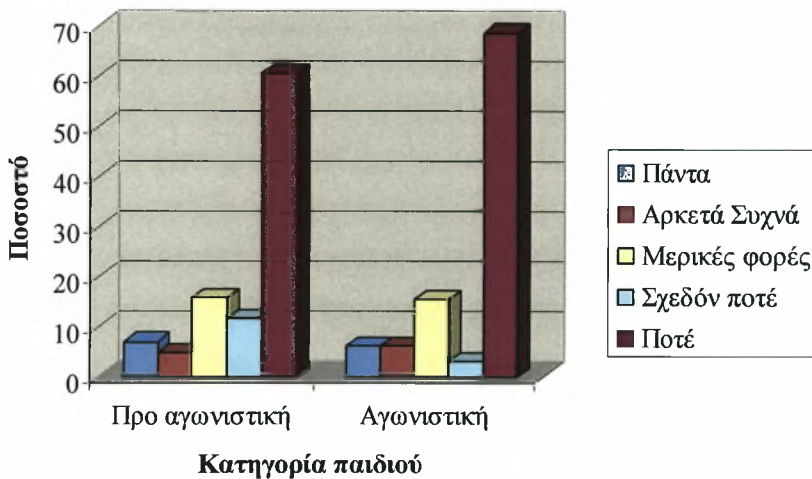
Σχήμα 92. Ποσοστά εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους.

Επίσης, δεν διαπιστώθηκε καμία διαφοροποίηση ανάλογα με το φύλο του γονέα (Σχήμα 93). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους ($\chi^2_{(4)} = 2.785$; $p > 0.05$).

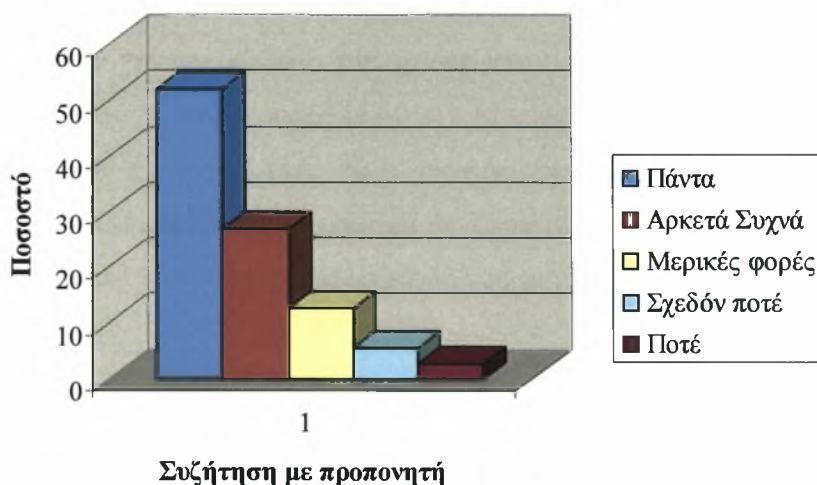
Σχήμα 93. Ποσοστά εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους, ανάλογα με το φύλο των γονέων.

Επιπλέον, δεν διαπιστώθηκε καμία διαφοροποίηση ανάλογα με την κατηγορία του παιδιού τους (Προαγωνιστική: 4.14 ± 1.25 ; Αγωνιστική: 4.22 ± 1.28) (Σχήμα 94). Συγκεκριμένα από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους ($\chi^2_{(4)} = 2.331$; $p > 0.05$).

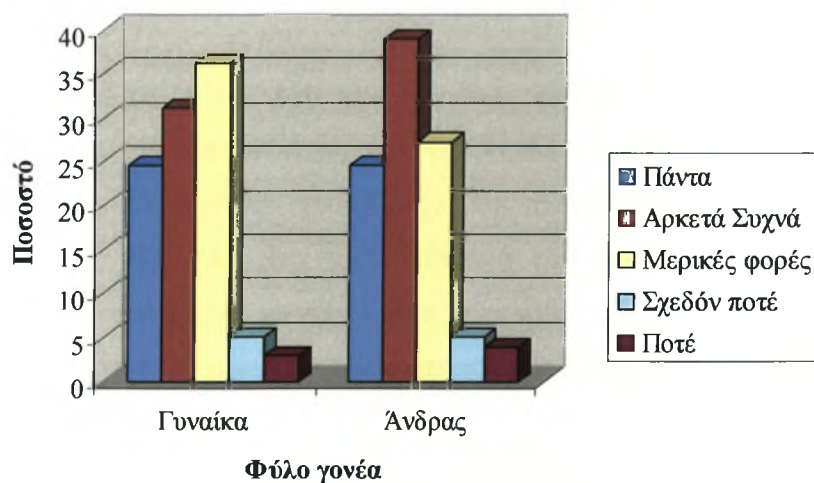
Σχήμα 94. Ποσοστά εθελοντικής συμμετοχής των γονέων στη διεξαγωγή αγώνων των παιδιών τους, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά τους.

Εστιάζοντας στη συζήτηση των γονέων με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του, διαπιστώθηκε ότι οι γονείς συζητάνε αρκετά συχνά την πρόοδο του παιδιού τους με τον προπονητή του (Σχήμα 95).

Σχήμα 95. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόδοό του.

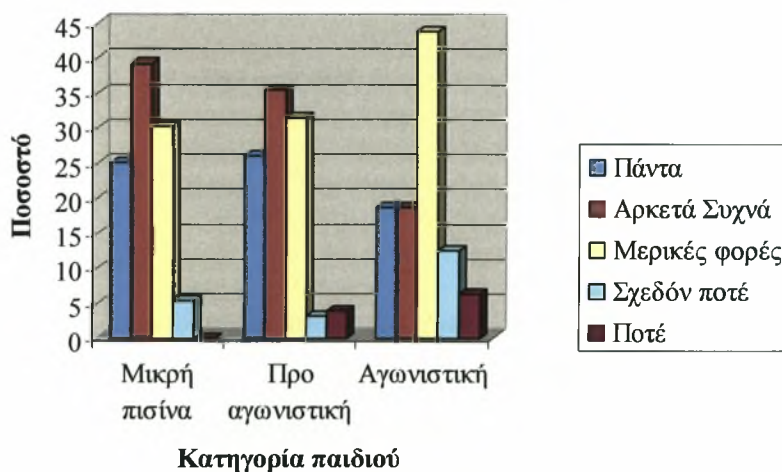
Ίδια παρέμειναν τα αποτελέσματα και για τα δύο φύλα των γονέων. Τόσο οι γυναίκες, όσο και οι άντρες, συζητούν αρκετά συχνά την πρόοδο των παιδιών τους με τον προπονητή (Σχήμα 96), ενώ η εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 έδειξε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που συζητούν οι γονείς με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του ($\chi^2_{(4)} = 2.240$; $p > 0.05$).

Σχήμα 96. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόδοό του, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

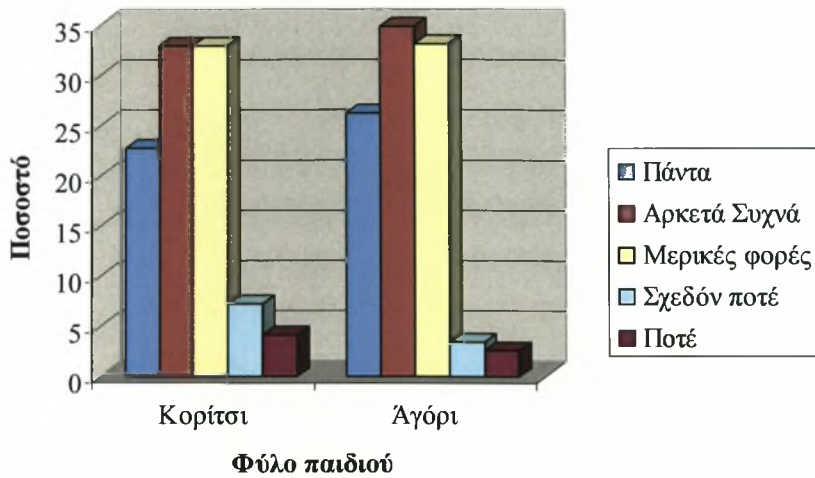
Επίσης, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχαν τα παιδιά οι διαφοροποιήσεις ήταν μικρές (Σχήμα 97). Συγκεκριμένα οι γονείς παιδιών μικρής

πισίνας (2.16 ± 0.86) και προαγωνιστικής κατηγορίας (2.24 ± 1) εμφανίστηκαν να συζητούν αρκετά συχνά την πρόοδο του παιδιού τους με τον προπονητή, ενώ στην αγωνιστική κατηγορία μερικές φορές (2.69 ± 1.12). Ωστόσο από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που συζητούν οι γονείς με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του ($\chi^2_{(8)} = 11.863$; $p > 0.05$).

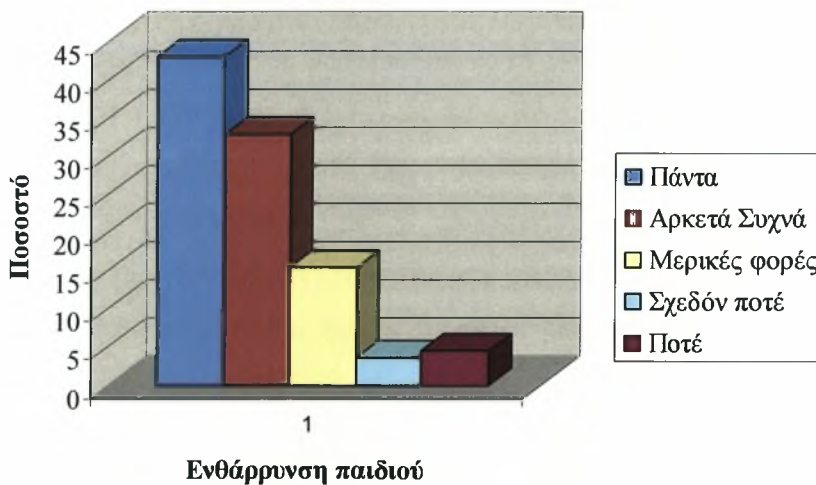
Σχήμα 97. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόδοό του, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχει το παιδί.

Παράλληλα, το φύλο του παιδιού δεν φάνηκε να διαφοροποιεί τα αποτελέσματα, αφού τόσο οι γονείς κοριτσιών (2.37 ± 1.04), όσο και αγοριών (2.21 ± 0.95), διαπιστώθηκε ότι συζητούν αρκετά συχνά την πρόοδο των παιδιών τους με τον προπονητή (Σχήμα 98), ενώ από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά τη συχνότητα που συζητούν οι γονείς με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόοδο του ($\chi^2_{(4)} = 2.259$; $p > 0.05$).

Σχήμα 98. Ποσοστά των γονέων που συζητούν με τον προπονητή του παιδιού τους για την πρόδό του, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

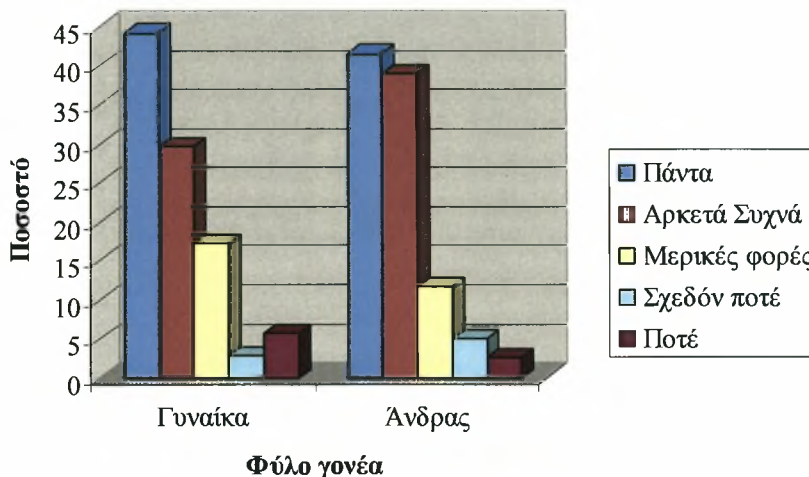
Από τα αποτελέσματα προέκυψε ότι οι γονείς ενθαρρύνουν αρκετά συχνά τα παιδιά τους να μιλάνε σχετικά με απορίες και προβλήματα που έχουν σε ότι αφορά την κολύμβηση (Σχήμα 99).

Σχήμα 99. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση.

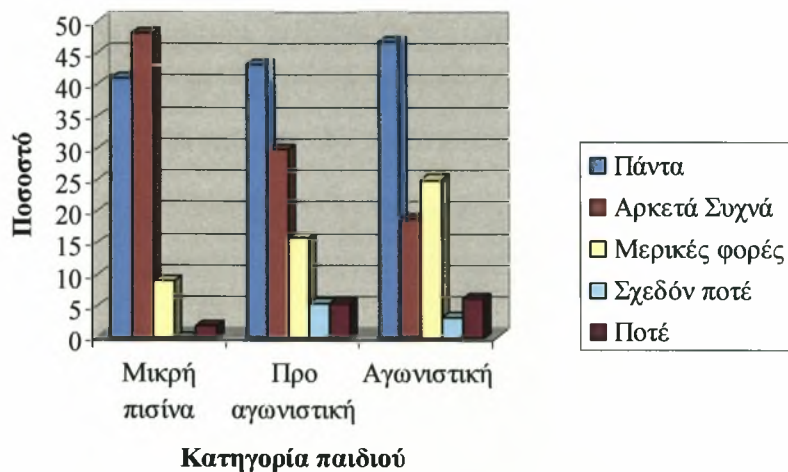
Σχετικά με το φύλο του γονέα, τόσο οι γυναίκες όσο και οι άντρες διαπιστώθηκε ότι ενθαρρύνουν αρκετά συχνά τα παιδιά στο να μιλάνε για προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην κολύμβηση (Σχήμα 100). Από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε μάλιστα ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά

σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση ($\chi^2_{(4)} = 4.196$; $p > 0.05$).

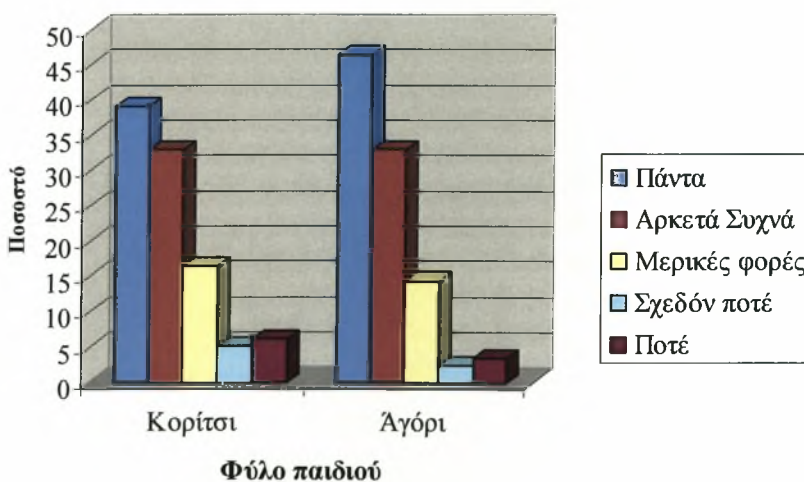
Σχήμα 100. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο του γονέα.

Αδιαφοροποίητα σχετικά με την κατηγορία εμφανίστηκαν τα αποτελέσματα σε ότι αφορά την ενθάρρυνση των παιδιών να μιλάνε για προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην κολύμβηση. Συγκεκριμένα, οι γονείς παιδιών μικρής πισίνας (1.73 ± 0.77), προαγωνιστικής (2 ± 1.14) και αγωνιστικής κατηγορίας (2.03 ± 1.20), διαπιστώθηκε ότι ενθαρρύνουν αρκετά συχνά τα παιδιά τους (Σχήμα 101), ενώ από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά», δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση ($\chi^2_{(8)} = 14.451$; $p > 0.05$).

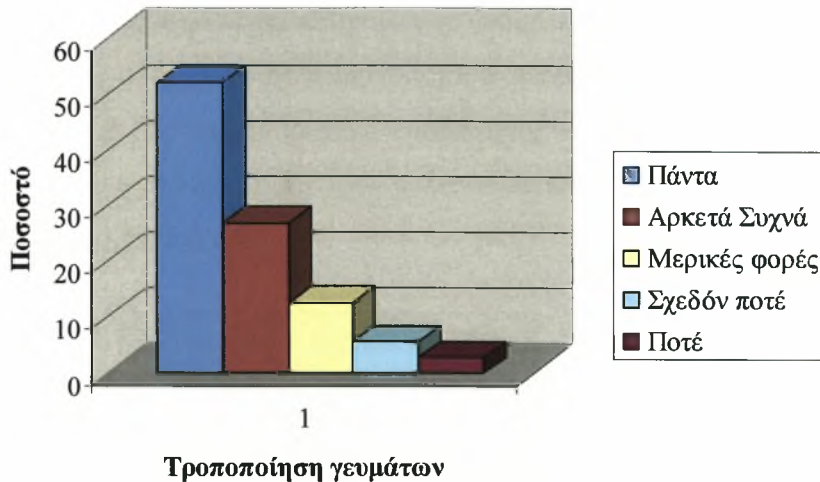
Σχήμα 101. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά.

Ανάλογα με το φύλο του παιδιού διαπιστώθηκαν μικρές διαφοροποιήσεις, αφού τόσο για τα κορίτσια (2.06 ± 1.15) όσο και για τα αγόρια (1.83 ± 0.99), διαπιστώθηκε ότι οι γονείς είναι αρκετά συχνά ενθαρρυντικοί προς τα παιδιά τους σε ότι αφορά το να συζητάνε τους προβληματισμούς τους στην κολύμβηση (Σχήμα 102), ενώ από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 διαπιστώθηκε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση ($\chi^2_{(4)} = 2.703$; $p > 0.05$).

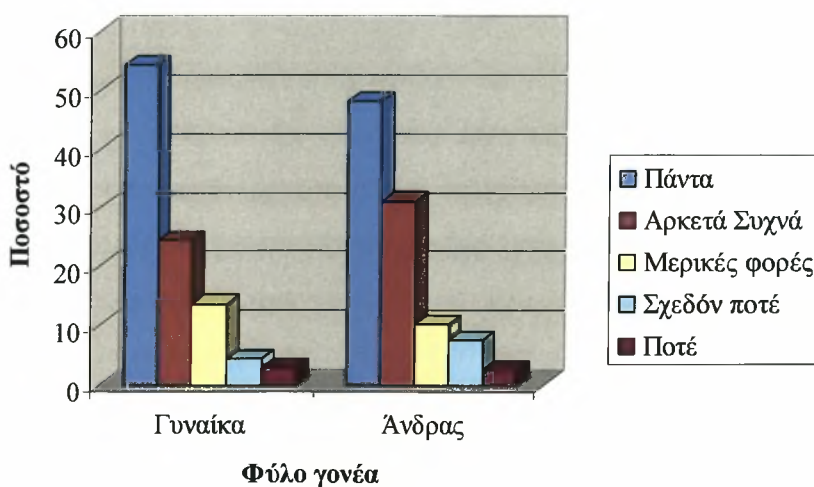
Σχήμα 102. Ποσοστά ενθάρρυνσης των γονέων προς τα παιδιά σε ότι αφορά τη συζήτηση θεμάτων που αφορούν την κολύμβηση, ανάλογα με το φύλο του παιδιού.

Η τροποποίηση των γευμάτων ανάλογα με τις ανάγκες της προπόνησης ή του αγώνα (Σχήμα 103), φάνηκε να απασχολεί τους γονείς, αφού συνολικά εμφανίστηκαν να τροποποιούν αρκετά συχνά τα γεύματα του παιδιού τους (1.8 ± 1).

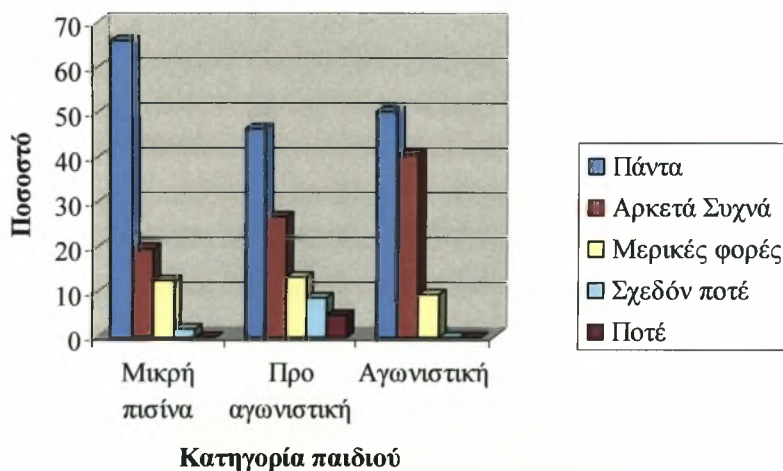
Σχήμα 103. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ανάλογα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα.

Τόσο οι μητέρες όσο και οι πατέρες εμφανίστηκαν να τροποποιούν αρκετά συχνά τα γεύματα των παιδιών τους (Σχήμα 104), ενώ από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των γονέων» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό τροποποίησης των γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ($\chi^2_{(4)} = 2.673$; $p > 0.05$).

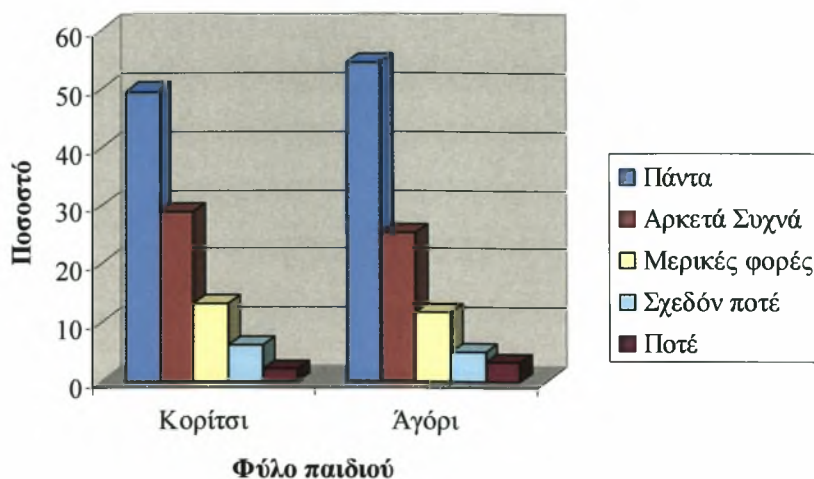
Σχήμα 104. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα, ανάλογα με το φύλο των γονέων..

Επιπλέον, τα αποτελέσματα εμφανίστηκαν ελαφρώς διαφοροποιημένα για τις τρεις κατηγορίες (Σχήμα 105), καθώς από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι η «κατηγορία στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά» επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό τροποποίησης των γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ($\chi^2_{(8)} = 16.105$; $p < 0.05$). Οι γονείς τροποποιούν αρκετά συχνά τα γεύματα των παιδιών τους ανάλογα με τις απαιτήσεις της προπόνησης και μάλιστα περισσότερο στη μικρή πισίνα (1.51 ± 0.78), παρά στην προαγωνιστική (1.98 ± 1.17) και την αγωνιστική κατηγορία (1.59 ± 0.66).

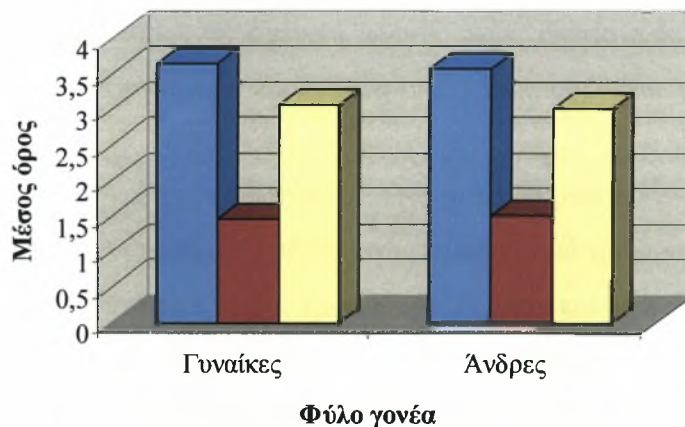
Σχήμα 105. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα, ανάλογα με την κατηγορία στην οποία συμμετείχε το παιδί.

Ανάλογα ήταν τα αποτελέσματα σχετικά με το φύλο των παιδιών, καθώς οι γονείς των κοριτσιών (1.82 ± 1), αλλά και οι γονείς των αγοριών (1.78 ± 1) εμφανίστηκαν να τροποποιούν αρκετά συχνά τα γεύματα των παιδιών τους (Σχήμα 106), ενώ από την εφαρμογή του ελέγχου ανεξαρτησίας χ^2 προέκυψε ότι το «φύλο των παιδιών» δεν επηρεάζει στατιστικά σημαντικά το βαθμό τροποποίησης των γευμάτων των παιδιών από τους γονείς ($\chi^2_{(4)} = 1.017$; $p > 0.05$).

Σχήμα 106. Ποσοστά τροποποίησης γευμάτων των παιδιών από τους γονείς σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα, ανάλογα με το φύλο των παιδιών.

Παρακάτω παριστάνεται σχηματικά ο βαθμός εμπλοκής των γονέων αναλυτικά για τους τρεις τύπους εμπλοκής και ξεχωριστά για κάθε φύλο γονέα (Σχήμα 107).

☒ Κατευθυντική συμπεριφορά ■ Έπαινος & κατανόηση □ Ενεργή εμπλοκή

Σχήμα 107. Τύπος εμπλοκής των γονέων ανάλογα με το φύλο τους.

* 1= μεγάλος βαθμός 5=μικρός βαθμός

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Προσδοκίες γονέων προς τους προπονητές

Εστιάζοντας στις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές, η παρούσα έρευνα επέδειξε γονείς που επιθυμούν πρωτίστως προπονητές διδακτικά ικανούς. Το εύρημα αυτό είναι συναφές με τα αποτελέσματα του Stewart (1994), ο οποίος διαπίστωσε ότι οι γονείς τοποθετούσαν τη διδακτική ικανότητα στα ιδιαίτερα υψηλής σημασίας χαρακτηριστικά του προπονητή. Παράλληλα στα πλαίσια των τριών σημαντικότερων χαρακτηριστικών του προπονητή, οι γονείς φάνηκε να τοποθετούν την τεχνική κατάρτιση του προπονητή ως δεύτερο σε σημασία χαρακτηριστικό. Επιθυμούν ουσιαστικά ο προπονητής του παιδιού τους να γνωρίζει τα τεχνικά σημεία της κολύμβησης. Αυτό έρχεται σε ένα βαθμό σε αντίθεση με τα ευρήματα των Barton και Stewart (2005), οι οποίοι σε σχετική έρευνα τους διαπίστωσαν ότι οι γονείς θέτουν την τεχνική κατάρτιση του προπονητή στα μέσης σημασίας χαρακτηριστικά του.

Ως τρίτο σημαντικότερο σε προτεραιότητα χαρακτηριστικό του προπονητή οι γονείς θέτουν τη δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στη συμπεριφορά του προς τους αθλητές. Κάτι τέτοιο έρχεται σε συνάφεια με την έρευνα των Stahura και συν. (2004), οι οποίοι μελετώντας τις προσδοκίες των γονέων προς τους προπονητές διαπίστωσαν ότι οι γονείς θέτουν την ηθική ανάπτυξη του παιδιού τους σε πολύ μεγάλη προτεραιότητα καθώς αντιλαμβάνονται τον αθλητισμό ως όχημα που πρέπει να οδηγεί σε αυτή την επίτευξη. Ομοίως και οι Barton και Stewart (2005), συμπέραναν ότι οι γονείς προσδοκούν για τα παιδιά τους κυρίως δίκαιους προπονητές, όμως αυτό φάνηκε να το βάζουν σε απόλυτη προτεραιότητα, θέτοντας το ως πρώτο και κύριο, ενώ στην παρούσα μελέτη ήταν το τρίτο σημαντικότερο χαρακτηριστικό στην ιεραρχία.

Τη δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών, την έθεσαν ως πρώτο μέσης σημασίας χαρακτηριστικό του προπονητή. Κάτι τέτοιο έρχεται σε συμφωνία με τους Stahura, και συν. (2004), οι οποίοι συμπέραναν ότι οι γονείς επιθυμούν πέραν της ηθικής και κοινωνικής ανάπτυξης, τα

παιδιά τους να βοηθηθούν από τους προπονητές στο να υιοθετήσουν υγιής συμπεριφορές και να ενστερνιστούν την αξία της άσκησης.

Παράλληλα ως ενδιάμεσης σημασίας χαρακτηριστικά του προπονητή, οι γονείς θεωρούσαν τη γνώση των κανόνων του αθλήματος, την έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας και τις γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών. Σε απόλυτη συμφωνία με αυτά φάνηκε να είναι τα αποτελέσματα της έρευνας των Barton και Stewart (2005), οι οποίοι συμπέραναν ότι οι γονείς και τα τρία αυτά χαρακτηριστικά θεωρούσαν ότι είχαν μικρότερη σημασία. Ουσιαστικά διαφοροποιημένα ευρήματα είχε να παρουσιάσει η μελέτη του Stewart (1994), τα αποτελέσματα της οποίας έδειξαν ότι την έμφαση στην ψυχαγωγία των αθλητών οι γονείς την έθεταν σε ιδιαίτερα υψηλή προτεραιότητα, καθώς ήταν στα τρία σημαντικότερα χαρακτηριστικά του προπονητή.

Ως ελάχιστα σημαντικό χαρακτηριστικό του προπονητή, οι γονείς στην παρούσα έρευνα φάνηκε να θέτουν την πρότερη αθλητική εμπειρία του προπονητή στο συγκεκριμένο άθλημα.. Τα αμέσως λιγότερο σημαντικά χαρακτηριστικά του προπονητή στην παρούσα μελέτη, ήταν η δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο και η δέσμευση για νίκη των αθλητών. Αυτά έρχονται σε συνάφεια με τα σχετικά ευρήματα της έρευνας των Barton και Stewart (2005) και του Stewart (1994).

Εμπλοκή γονέων στην προπονητική διαδικασία

Η υπάρχουσα βιβλιογραφία υποστηρίζει την άποψη ότι οι γονείς διαδραματίζουν έναν αρκετά σημαίνοντα ρόλο στις αθλητικές εμπειρίες των παιδιών τους, ενώ η εμπλοκή τους είναι μείζονος σημασίας για τα παιδιά τους (Hellstedt, 1990; Hoyle & Leff, 1997; Lee & MacLean, 1997; Wuerth et al., 2003). Η βιβλιογραφία παράλληλα εδραιώνει την αντίληψη ότι η θετική εμπλοκή των γονέων λειτουργεί απολύτως θετικά προς τα παιδιά σε ότι αφορά τις αθλητικές τους εμπειρίες (American Sport Education Program, 1994; Heinzman, 2002; Martens, 1978; Metlife, 2005; Scanlan & Lewthwaite, 1988;). Ωστόσο, αναφερόμενοι στον όρο εμπλοκή, ουσιαστικά πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν οι διαφορετικές διαστάσεις της, και συγκεκριμένα η «ενεργή εμπλοκή», η «κατευθυντική συμπεριφορά» και ο «έπαινος-κατανόηση».

Σε ότι αφορά τις διαστάσεις αυτές οι Lee και MacLean (1997), σε έρευνα τους που αφορούσε το βαθμό που εισπράττουν τη γονική εμπλοκή οι νέοι, διαπίστωσαν ότι οι νεαροί κολυμβητές εισπράττουν υπερβολικά έντονη «κατευθυντική συμπεριφορά». Παράλληλα διαπίστωσαν ότι εισπράττουν ελλιπή «έπαινο και κατανόηση» και ικανοποιητικά επίπεδα «ενεργής εμπλοκής» από τους γονείς τους. Ωστόσο η έρευνα των Wuerth και συν. (2003), αναφέρει συνολικά μέτριου βαθμού γονική εμπλοκή, υψηλά επίπεδα επαίνου και κατανόησης, καθώς και χαμηλού βαθμού ενεργή εμπλοκή.

Στη συνέχεια, η συζήτηση των αποτελεσμάτων θα γίνει σύμφωνα με τις τρεις κλίμακες του ερωτηματολογίου (PISQ): Κατευθυντική Συμπεριφορά (ΚΣ), Έπαινος και Κατανόηση (ΕΚ) και Ενεργή Εμπλοκή (ΕΕ).

Κατευθυντική Συμπεριφορά

Οι γονείς στο σύνολο τους διαπιστώθηκε ότι εμπλέκονταν στην προπονητική διαδικασία των παιδιών τους, με τρόπο κατευθυντικό, σε μικρό βαθμό. Στο ίδιο συμπέρασμα φαίνεται να κατέληξαν και οι Wuerth και συν. (2003), οι οποίοι όμως στην έρευνα τους μελέτησαν το θέμα δια μέσω των αθλητών και όχι των γονέων. Ωστόσο τα αποτελέσματα της δεδομένης έρευνας εμφανίστηκαν διαφορετικά από αυτά των Lee και Maclean (1997), ο οποίος σε σχετική έρευνα διαπίστωσε ότι οι γονείς εμπλέκονταν με τρόπο κατευθυντικό σε πολύ μεγάλο βαθμό στην προπονητική διαδικασία των παιδιών τους. Σε ότι αφορά το φύλο των γονέων τόσο οι μητέρες όσο και οι πατέρες διαπιστώθηκε ότι εμπλέκονταν κατευθυντικά σε μικρό βαθμό. Αυτά τα αποτελέσματα έρχονται σε αντίθεση με τα ευρήματα των Wuerth και συν. (2003), οι οποίοι διαπίστωσαν ότι οι μητέρες εμφανίζουν μικρότερου βαθμού εμπλοκή από τους πατέρες σε επίπεδο κατευθυντικής συμπεριφοράς.

Ιδιαίτερα συγκρατημένοι διαπιστώθηκε ότι ήταν οι γονείς σε θέματα που αφορούσαν την κατευθυντική στάση. Τέτοια θέματα είναι για παράδειγμα το αν λένε στο παιδί τους σε τι θεωρούν ότι πρέπει να δουλέψει περισσότερο ή το αν το συμβουλεύουν σε τεχνικά ζητήματα γύρω από την κολύμβηση. Η στάση τους αυτή ενδεχομένως να οφείλεται στην επίγνωση από μεριάς τους ότι σε θέματα καθαρά προπονητικού χαρακτήρα δεν πρέπει να παρεμβαίνουν τόσο γιατί δεν τους το επιτρέπει ο ρόλος τους, όσο και η κατάρτιση τους.

Επαινος και Κατανόηση

Εξαιρετικά έντονη εμφανίστηκε να είναι η εμπλοκή των γονέων σε αυτό τον τύπο, με τους γονείς να επαινούν τα παιδιά τους ανεξάρτητα από τη θέση που καταλαμβάνουν σε αγώνες και να κατανοούν πως αισθάνονται σε ότι αφορά την κολύμβηση. Αυτά τα αποτελέσματα βρίσκονται σε συμφωνία με τα ευρήματα των Wuerth και συν. (2003), οι οποίοι ομοίως διαπίστωσαν υψηλού βαθμού εμπλοκή των γονέων κολυμβητών ηλικίας 10 έως 20 ετών. Αντίθετα, διαφορετικά από την παρούσα έρευνα ήταν τα αποτελέσματα της έρευνας των Lee και Maclean (1997), οι οποίοι διαπίστωσαν ότι οι γονείς εμφάνισαν μικρού βαθμού εμπλοκή σε ότι αφορά θέματα επαίνου και κατανόησης. Επίσης, διαφορετικά ήταν τα αποτελέσματα της έρευνας της Stroebel (2006) η οποία σε σχετική έρευνα της, σε 93 νεαρούς αθλητές κολύμβησης ηλικίας 13-22 ετών, διαπίστωσε ότι η εμπλοκή των γονέων σε θέματα επαίνου και κατανόησης ήταν μετρίου βαθμού. Θα πρέπει όμως να ληφθεί υπόψιν ότι η έρευνα αυτή είχε ως πηγή πληροφόρησης τα ίδια τα παιδιά, ενώ η παρούσα έρευνα τους γονείς.

Το φύλο των γονέων δεν φάνηκε να επηρεάζει το βαθμό στον οποίο επαινούν οι γονείς τα παιδιά τους. Εύρημα το οποίο έρχεται σε αντίθεση με τα αποτελέσματα άλλων ερευνών, οι οποίες συνηγορούν στο γεγονός ότι οι μητέρες εμφάνισαν μικρότερου βαθμού εμπλοκή από τους πατέρες (Stroebel, 2006; Wuerth et al., 2003).

Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης, υποδεικνύουν γονείς οι οποίοι σε κάθε περίπτωση αισθάνονταν την ανάγκη να στηρίξουν ηθικά και να επαινέσουν το παιδί τους όποιο και αν ήταν το προπονητικό και αγωνιστικό αποτέλεσμα. Παράλληλα φαίνεται να ήταν σε θέση να κατανοήσουν και να συζητήσουν με το παιδί τους κάθε πρόβλημα που αντιμετωπίζει σε ότι αφορά το συγκεκριμένο άθλημα. Ο βαθμός αυτός της εμπλοκής τους στο δεδομένο τύπο, φαίνεται ιδιαίτερα ωφέλιμος καθώς τα υπάρχοντα ερευνητικά ευρήματα δείχνουν ότι η γονική στήριξη και κατανόηση προς τα παιδιά συνδέεται στενά με την ευχαρίστηση που αποκομίζουν τα παιδιά από τον αθλητισμό (Left & Hoyle, 1995; Scanlan & Lewthwaite, 1986). Παράλληλα, η κατανόηση και ο έπαινος των γονέων σχετίζεται με περισσότερο θετική εκτίμηση της αθλητικής απόδοσης (Smith, Zingale, & Coleman, 1978) και πιο θετική εκτίμηση της αυτοαξίας (Coopersmith, 1967; Felker, 1968; Left & Hoyle, 1955).

Ενεργή Εμπλοκή

Εστιάζοντας στην ενεργή εμπλοκή, οι γονείς εμφανίστηκαν να εμπλέκονται σε μέτριο βαθμό. Το εύρημα αυτό έρχεται σε συμφωνία με ένα σύνολο ερευνών που συνηγορούν σε μία ικανοποιητική εμπλοκή των γονέων στον τομέα της ενεργής εμπλοκής (Hoyle & Leff, 1997; Lee & MacLean, 1997; Wuerth et al., 2003). Ωστόσο σε ότι αφορά την επίδραση του φύλου του γονέα στη διαμόρφωση του συγκεκριμένου τύπου εμπλοκής, τα αποτελέσματα επέδειξαν ότι η ενεργή εμπλοκή ήταν όμοια τόσο για τις γυναίκες γονείς, όσο και για τους άνδρες. Ωστόσο, αυτά τα αποτελέσματα φαίνεται να έρχονται σε αντίθεση με τα ευρήματα των Wuerth και συν. (2003), οι οποίοι σε σχετική μελέτη διαπίστωσαν ότι οι μητέρες εμφανίζουν μεγαλύτερου βαθμού εμπλοκής συγκριτικά με τους πατέρες.

Οι γονείς που συμμετείχαν στην παρούσα μελέτη φαίνεται να μην εμπλέκονται ενεργά στη λειτουργία του συλλόγου που ανήκει το παιδί τους αλλά ούτε και να συμμετέχουν εθελοντικά στη διαδικασία διεξαγωγής των αγώνων. Η μέτριο βαθμού εμπλοκή των γονέων σε αυτό το επίπεδο, δεν είναι καθεαυτού επιζήμια. Το πρόβλημα ξεκινάει όταν αυτή η εμπλοκή παίρνει διαστάσεις τέτοιες που να ελέγχει ανεπίτρεπτα την αθλητική δραστηριότητα του παιδιού (StroebeI, 2006). Παρόλαυτα η αποχή των γονέων από τη δραστηριοποίηση στο σύλλογο που ανήκει το παιδί τους, δεν αποτελεί θετικό σημείο, καθώς οι έφηβοι χρειάζονται τη στήριξη των γονέων τους σε ότι αφορά τον αθλητισμό και η ενεργή εμπλοκή τους σε αυτό το επίπεδο θα ήταν ιδιαίτερος ωφέλιμη (Metlife Consumer Education Centre, 2005).

Ωστόσο οι γονείς φάνηκε να αξιολογούν ως ιδιαίτερα σημαντικό την τροποποίηση των γευμάτων του παιδιού τους στα πλαίσια των απαιτήσεων της προπόνησης ή του αγώνα. Κάτι τέτοιο είναι ιδιαίτερα σημαντικό καθώς υποδεικνύει από την πλευρά των γονέων αφενός την υλική τους στήριξη και αφετέρου τη σοβαρότητα με την οποία αντιμετωπίζουν την αθλητική δραστηριοποίηση του παιδιού τους (Donnelly, 1993).

Σε ότι αφορά τη γονική εμπλοκή συνολικά, αξίζει να αναφερθεί ότι τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας δείχνουν γονείς με ηγετικό χαρακτήρα, κάτι που εντάσσεται στα πλαίσια του ιδανικού τύπου γονέα. Καθώς αυτοί είναι περισσότερο πιθανό να θέσουν τους κατάλληλους στόχους σε ότι αφορά την αθλητική απόδοση των παιδιών τους δίνοντας έτσι μία υγιή ώθηση στην αθλητική εξέλιξη των παιδιών (Steinberg, 2001; American Sport Education Program, 1994).

Η σχέση γονέων-προπονητών αποτελεί ένα ιδιαίτερα σημαντικό, αλλά παράλληλα ιδιαίτερα αγχωτικό τμήμα της προπονητικής διαδικασίας. Παρόλ αυτά η κατανόηση τόσο της εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία όσο και των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές και η ανοιχτή και διαρκής επικοινωνία μεταξύ τους αποτελεί μία ισχυρή δύναμη εξισορρόπησης της έντασης λειτουργώντας έτσι καταλυτικά στη συνολικά υγιή ανάπτυξη των νεαρών αθλητών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

- Οι γονείς ιεραρχούν ως τα πλέον σημαντικά χαρακτηριστικά του προπονητή την καλή του διδακτική ικανότητα και τη γνώση της τεχνικής του αθλήματος.
- Η δέσμευση για νίκη των αθλητών του ή για μελλοντική συμμετοχή τους σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο, αποτελούν τα λιγότερο σημαντικά χαρακτηριστικά του προπονητή, σύμφωνα με την ιεράρχηση των γονέων.
- Ο ρόλος του φύλου των γονέων δεν φαίνεται να επηρεάζει τη διαμόρφωση των προσδοκιών τους προς τους προπονητές.
- Οι γονείς εμπλέκονται συνολικά σε μέτριο βαθμό στην προπονητική διαδικασία των παιδιών τους.
- Οι γονείς συμπεριφέρονται στα παιδιά τους σε μικρό βαθμό με τρόπο κατευθυντικό.
- Η ενεργή εμπλοκή των γονέων στην προπονητική διαδικασία είναι μετρίου βαθμού.
- Οι γονείς κατανοούν και επαινούν τα παιδιά τους σε πολύ μεγάλο βαθμό.
- Ο ρόλος του φύλου των γονέων δεν φαίνεται να επηρεάζει τη συνολική εμπλοκή τους στην προπονητική διαδικασία, καθώς και τους επιμέρους τύπους της, την κατευθυντική συμπεριφορά, τον έπαινο-κατανόηση και την ενεργή εμπλοκή.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- Για περαιτέρω ερευνητική προσέγγιση, θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν ανάλογες έρευνες δια μέσου των οποίων να γίνει καταγραφή των προσδοκιών των γονέων προς τους προπονητές τόσο μέσω των αθλητών, όσο και μέσω των προπονητών.
- Ανάλογες έρευνες σχετικά με τη διερεύνηση της εμπλοκής των γονέων στην προπονητική διαδικασία τόσο μέσω των αθλητών όσο και μέσω των προπονητών.
- Αντίστοιχες μελέτες και σε άλλα αθλήματα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- American Sport Education Program. (1994). *Sportparent*. Champaign, I.L.: Human Kinetics.
- American Sport Education Program. (1994). *Sportparent Survival Guide*. Champaign, I.L.: Human Kinetics.
- Anderssen, N. & Wold, B. (1992). Parental and peer influences on leisure-time physical activity in young adolescents. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 63, 341–348.
- Auweele, Y. & Wylleman, P. (Ed.) (1993). The interpersonal relationship between coaches and parents of young athletes. *Proceedings of the 8th Congress in Sport Psychology*. Lisbon, Portugal: International Society of Sport Psychology.
- Babkes, M. L. & Weiss, M. R. (1999). Parental influence on cognitive and affective responses in children's competitive soccer participation. *Pediatric Exercise Science*, 11, 44-62.
- Barton, C. & Stewart, C. (2005) Parental expectations of coaches: Closing the communication gap. *International Society of Biomechanics in Sport, Coach Information Service*.
<http://www.education.ed.ac.uk/cis/index.html>
- Brustad, R. J. (1996). Attraction to physical activity in urban schoolchildren: Parental socialization and gender influences. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, 67, 316-323.
- Byrne, T. (1993). Sport: it's a family affair. In Lee, M (Ed.), *Coaching children in sport. Principles and practice*. (pp.39-47). London: E and FN Spon.

- Coakley, J. (1993). Social dimensions of intensive training and participation in youth sports. In B. R. Cahill and A. J. Pearl (Eds.), *Intensive participation in children's sport*. (pp. 77-94). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Coopersmith, S. (1967). *The antecedents of self-esteem*. San Francisco: Freeman.
- Cote, J. & Hay, J. (2002). Family influences on youth sports performance and participation. In J. M. Silva & D. E. Stevens (Eds.), *Psychological Foundations of Sport* (pp. 503-519). Boston, MA: Allyn and Bacon.
- Cratty, J. (1974). *Children and Youth in Competitive Sports. Guidelines for teachers and parents*. Educational Activities Inc: Freeport, New York.
- Csikszentmihalyi, M., Rathunde, K. & Whalen, S. (1993). *Talented teenagers: The roots of success and failure*-NY: Cambridge.
- Donnelly, P. (1993). Problems associated with youth development in highperformance sport. In B. R. Cahill & A. J. Pearl (Eds.), *Intensive participation in children's sport*. (pp.95-126). Champaign, IL: Human Kinetics.
- Fagen., D. & Cowen, E. (1996). Relationships between parent-child relational variables and child test variables. *Child Study Journal*, 26, 87-94.
- Felker, D. W. (1986). Relationship between self-concept, body build, and perception of father's interest in sports in boys. *Research Quarterly*, 39, 513-517.
- Gambril, D., & Bay, A. (1984). Swimmer and team. In A.Bays (Eds), *The parent, the coach and the swimmer* (pp. 26-34). Palo Alto, CA.

- Graham, G., Ratliffe, T., Faucette, N., Salter, W & Walley, P. (1982). Adult spectator Verbal behaviour at Youth Sport Games: a descriptive analysis. *Paper presented at the meeting of the Association Internationale des Ecoles Superiores d education Phusique Boston, MA.*
- Greendorfer, S. L. (1977). The role of socializing agents in female sport involvement. *Research Quarterly*, 48, 304-310.
- Hailer, A. O. (1968). On the concept of aspiration. *Rural Sociology*. 33, 484-487.
- Heinzman, G.S. (2002). Parental violence in youth sports: Facts, myths and videotape. *Parks and Recreation*, 37, 66-75.
- Hellstedt, J. C. (1990). Early adolescent perceptions of parental pressure in the sport environment. *Journal of Sport behavior*, 13, 135-144.
- Hellstedt, J. C. (1987). The coach/ parent/ athlete relationship. *The Sport Psychologist*, 1, 151-160.
- Hopper, C., & Jeffries, S. (1990). Coach-parent relations in youth sport. *Journal of Physical Education, Recreation, & Dance*, 61, 18-22.
- Hoyle R.H. & Leff S.S. (1997). The role of parental involvement in youth sport participation. and performance. *Adolescence*. 32, 233-43.
- Kanters, M. (2002). Parents and youth sports. *Parks and Recreation* , 20, 22-28.
- Lee, M.J. & MacLean, S. (1997). Sources of parental pressure among age group swimmers. *European Journal of Physical Education*, 2, 167-177.
- Lewko, J.H. & Greendorfer, S.L. (1982). Family influences and sex differences in children's socialization into sport. A review. In F.L. Smoll, R.A. Magill, & M.J. Ash (Eds.), *Children in Sport*. (pp. 279-293). Champaign, I.L.: Human Kinetics.

- Malcolm, M. W. (2000). A matter of perspective. *Coach and Athletic Director*, 70, 44.
- Martens, R. (1978). *Joy and sadness in children's sports*. Champaign, I.L. Human Kinetics Publishers.
- Martin, S. B., Dale, G. A. & Jackson, A. W. (2001). Youth coaching preferences of adolescent athletes and their parents. *Journal of Sport Behavior*, 24, 197-212.
- Martin, D., Carl, K. & Lehnertz, K. (1991). *Handbuch Trainingslehre*. Schorndorf. Hofman.
- McElroy, M.A. & Kirkendall, D.R. (1981). Conflict in perceived parent/child sport ability judgements. *Journal of Sport Psychology*, 3, 244-247.
- MetLife Consumer Education Center. (2005). Your child and organized sports. *Life Advice Pamphlet*. (pp. 1-11) Metropolitan Insurance Company. New York.
- O'Dell, Irma, Tietjen & Laura L. (1997). Kids, parents, coaches and recreation activities. *Parks and Recreation*, 32, 70-77.
- Parker, F.L., Boak, A.Y., Griffin, K.W., Ripple, C. & Peay, L. (1999). Parent-child relationship, home learning environment, and school readiness. *School Psychology Review*, 28 (3), 413-425.
- Roberts, G. & Treasure, D. (1993). The importance of the study of children in sport - an overview. In M. Lee (Ed). *Coaching children in sport- principles and practice*. (pp.3-13). London: E.and F.N.Spon.

- Rowley, S. (1986). The role of the parent in youth sport. In G. Gleeson (Ed). *The growing child in competitive sport*. (pp. 92-97). London: Hodder and Stoughton.
- Sabatelli, R. M. & Anderson, S. A. (1991). Family system dynamics, peer relationships, and adolescents psychological adjustment. *Family Relations*, 40, 363–369.
- Scanlan, T.K. & Lewthwaite, R. (1988). From stress to enjoyment: Parental and coach influences on young participants. In E.W. Brown & C.F. Branta (Eds.), *Competitive Sports for Children and Youth: An Overview of research and issues*. Champaign, Illinois: Human Kinetics Books.
- Smoll, F.L. (1986). Coach - parent relationships: enhancing the quality of the athlete's sport experience. In J.M. Williams (Ed.): *Applied sport psychology: personal growth to peak performance*. (pp. 47 - 58), Palo Alto, California: Mayfield Publishing Company.
- Smith, M.D., Zingale, S.A. & Coleman, J.M. (1978). The influence of adult expectancy/child performance discrepancies upon children's self-concepts. *American Educational Research Journal*, 15, 259-265.
- Stahura, K, Greenwood, M. & Jordan, J. (2004). Youth Sport Parents Expectations of Coaches Relative to Moral Development. American Alliance Health Physical Education Recreation Dance Abstracts, LA Arkansas State University.
- Staniszewska, S. (1999). Patient expectations and health related quality of life. *Health Expectations*, 2, 93-104.
- Steinberg, L. (2001). We know some things: Parent–adolescent relationships in retrospect and prospect. *Journal of Research on Adolescence*, 11, 1–19.

- Stewart, C. (1997). Parent-coach understanding: another look. *Physical Educator*, 96- 104.
- Stewart, C. (1994). Parents and coaches: Expectations, attitudes, and communication. *Physical Educator*, 51, 130-136.
- Stewart, R. (1994). Behaviour and Communication Analysis of Command and Control Teams. *Journal of Naval Science*, 20, 3-5.
- Stroebel, C. (2006). *Parental involvement in sport: perceptions of competitive adolescent swimmers*. Unpublished Master Dissertation, Department of Human Movement Science University of the Free State.
- Teas, K.R. (1993). Expectations, Performance Evaluation, and Consumers' Perceptions of Quality. *Journal of Marketing*, 57, 18-34.
- Thompson, Andrew G. H. & Sunol, R (1995). Expectations as determinants of Patient Satisfaction: Concepts, Theory and Evidence. *International Journal for Quality in Health Care*, 7, 127-141.
- Van Deventer, K.J. & Coetzee, N.A.J. (1994). Bewegingsopvoeding van die adolessente seun in funderende perspektief. *Tydskrif vir Christelike Wetenskap*, 31, 123-129.
- Van Yperen, N. W. (1998). Being a SportParent: Buffering the effect of your talented child's poor performance on his or her subjective well-being-International. *Journal of Sport Psychology*, 29, 45-56.
- Van Yperen, N. W. (1995). Interpersonal stress, performance level, and parental support: A longitudinal study among highly skilled young soccer players. *Sport Psychologist*, 9, 225-241.

- Weiss, M.R. (1993). Psychological effects of intensive sport participation on children and youth: self-esteem and motivation. In B.R. Cahill & A.J. Pearl. *Intensive participation in Children's sports*. (pp. 39-69). American Orthopaedic Society for Sports Medicine. Champaign. Human Kinetics Publishers.
- White, S., Kavussanu, M., Tank, M. & Wingate, J. (2004). Perceived parental beliefs about the causes of success in sport: relationship to athletes achievement goals and personal beliefs. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*, 14, 57-66
- Woolger, C. & Power, T. G. (1993). Parent and sport socialization: Views from the achievement literature-Pediatric Exercise Science (1993) 7, 36-48.
- Wuerth, S., Lee, M.J. & Alferman, D. (2003). Parental involvement and athlete's career in youth sport. *Psychology of Sport and Exercise*, 5, 21-33.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΡΑΚΗΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και

Αθλητισμού

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα

«Άσκηση και Ποιότητα Ζωής»

Ερωματολόγιο καταγραφής

Εμπλοκής των γονέων στην προπονητική και αγωνιστική

διαδικασία

&

Προσδοκιών γονέων προς τους προπονητές

στο άθλημα της Κολύμβησης

Μέρος Α

1. Το φύλο σας Γυναίκα Άνδρας
2. Το φύλο του παιδιού σας Κορίτσι Αγόρι
3. Η σχολική τάξη του παιδιού σας
4. Η κατηγορία του παιδιού σας
Μικρή πισίνα * Προαγωνιστικά Αγωνιστικά

Διαβάστε προσεκτικά τις παρακάτω ερωτήσεις και για κάθε μία από αυτές βάλτε σε κύκλο μία από τις πέντε πιθανές απαντήσεις. Δεν υπάρχουν σωστές & λάθος απαντήσεις, κυκλώστε την καταλληλότερη απάντηση για σας.

*Εφόσον το παιδί σας ανήκει στην κατηγορία μικρή πισίνα παρακαλώ παραλείψτε τις ερωτήσεις που αφορούν αποκλειστικά αγώνες, συγκεκριμένα από το Μέρος Α την ερώτηση 6 και από το Μέρος Β τις ερωτήσεις 1,2,3,4,5,6 ,9,12,16 και 19.

5. Πόσο συχνά παρακολουθείτε τις προπονήσεις του παιδιού σας;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

6. Πόσο συχνά παρακολουθείτε τους αγώνες του παιδιού σας;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

Μέρος Β

1. Πριν από κάποιο αγώνα λέτε στο παιδί σας πώς να κολυμπήσει στη διαδρομή;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

2. Μετά από κάποιον αγώνα λέτε στο παιδί σας σε τι θεωρείτε ότι πρέπει να δουλέψει παραπάνω ;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

3. Μετά από μία άσχημη επίδοση του παιδιού σας σε έναν αγώνα, του επισημαίνετε τα λάθη του κατά την άποψη σας;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

4. Συμμετέχετε ως εθελοντής σε οποιαδήποτε διαδικασία σχετική με τη διεξαγωγή ενός αγώνα του παιδιού σας (γραμματεία, διαιτητής κ.λ.π);

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

5. Μετά από έναν αγώνα επαινείτε το παιδί σας για τη θέση που πήρε (π.χ. 1^{ος}, 10^{ος} κ.λ.π);

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

6. Πριν από έναν αγώνα συμβουλευέτε το παιδί σας συγκεκριμένα ώστε να έχει μία καλή απόδοση;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

7. Τροποποιείτε τα γεύματα του παιδιού σας σύμφωνα με τις απαιτήσεις της προπόνησης ή του αγώνα;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

8. Δείχνετε στο παιδί σας ότι κατανοείτε πως αισθάνεται σχετικά με την κολύμβηση;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

9. Μετά από έναν αγώνα λέτε στο παιδί σας ότι δεν προσπάθησε αρκετά;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

10. Συμβουλευέτε το παιδί σας σχετικά με το πώς μπορεί να βελτιώσει την τεχνική του στην κολύμβηση (στροφές, εκκινήσεις κ.λ.π);

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

11. Κατά τη διάρκεια παρακολούθησης της προπόνησης λέτε ή δείχνετε στο παιδί σας πρέπει να κάνει;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

12. Εμπυχνώνετε το παιδί σας πριν από έναν αγώνα (φωνάζετε και χειροκροτείτε);

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

13. Προτρέπετε έντονα τα παιδί σας να εξασκείτε σκληρότερα στην προπόνηση;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

14. Δραστηριοποιείτε ενεργά στη διοίκηση και λειτουργία του συλλόγου – ομίλου που ανήκει το παιδί σας;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

15. Συζητάτε την πρόοδο του παιδιού σας με τον προπονητή του;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

16. Μετά από έναν αγώνα επαινείτε το παιδί σας για την προσπάθεια που κατέβαλε;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

17. Επιδεικνύετε θυμό στο παιδί σας όταν νομίζετε ότι δεν κολυμπάει τόσο σωστά όσο θα έπρεπε;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

18. Ενθαρρύνετε το παιδί σας να σας μιλάει σχετικά με απορίες και προβλήματα που έχει σε ότι αφορά την κολύμβηση;

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

19. Όταν το παιδί σας δεν αποδώσει καλά σε έναν αγώνα, εσείς το επαινείτε για κάποια θετικά στοιχεία που έδειξε (π.χ. καλή εκκίνηση, σωστές αναπνοές κ.λ.π.);

1	2	3	4	5
Πάντα	Αρκετά Συχνά	Μερικές Φορές	Σχεδόν Ποτέ	Ποτέ

Τα παρακάτω αποτελούν 10 βασικά χαρακτηριστικά του προπονητή. Αριθμήστε τα από το πιο σημαντικό (1) έως το λιγότερο σημαντικό (10) σύμφωνα με τη δική σας άποψη. Δεν υπάρχει σωστή & λάθος αρίθμηση, αριθμήστε με την καταλληλότερη σειρά για σας. Παρακαλώ διαβάστε προσεκτικά όλα τα παρακάτω προτού απαντήσετε.

Χαρακτηριστικά προπονητή

- Δικαιοσύνη και ειλικρίνεια στην συμπεριφορά του προς τους αθλητές
- Έμφαση στην ψυχαγωγία-παιχνίδι των αθλητών μέσω της εκάστοτε αθλητικής δραστηριότητας
- Καλή διδακτική ικανότητα
- Δέσμευση για την ανάπτυξη σωστής αθλητικής συμπεριφοράς των αθλητών
- Γνώση της τεχνικής του αθλήματος
- Γνώση των κανόνων του αθλήματος
- Γνώσεις πρόληψης και αποκατάστασης τραυματισμών
- Δημιουργία ανάλογων συνθηκών για μία πιθανή μελλοντική συμμετοχή των αθλητών σε υψηλότερο αθλητικό επίπεδο
- Ατομική εμπειρία στο άθλημα
- Δέσμευση για νίκη των αθλητών

Σας ευχαριστούμε θερμά για τη συμμετοχή σας